

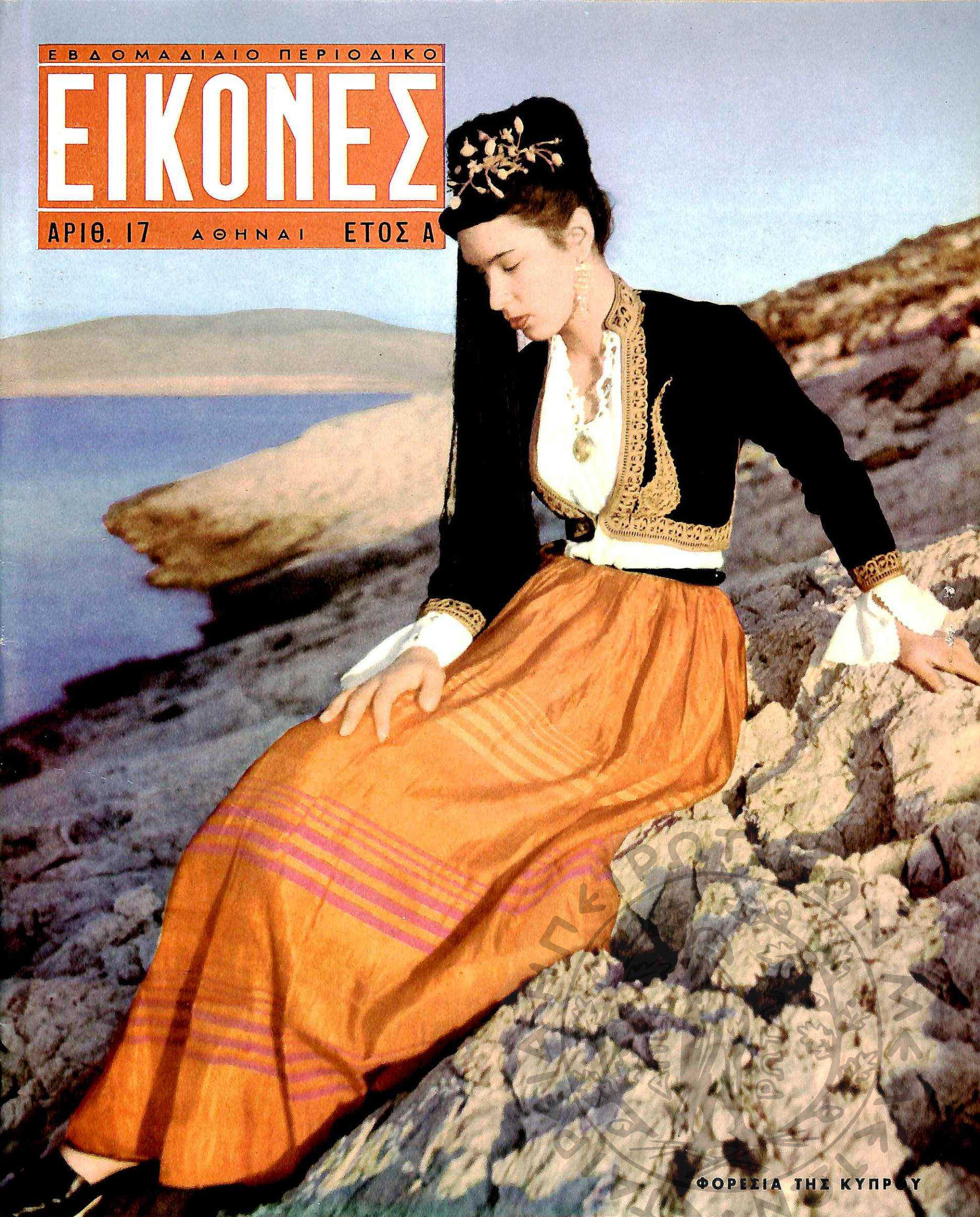
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 17

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Α

ΦΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΣΕΛ. 52

20 - 26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1956

ΔΡΧ. 5

ΑΚΤΗ "ΑΣΤΗΡ" ΓΛΥΦΑΔΑ

Εναρξη
ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ 170Ν

20 — 26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1956

ΓΡΑΦΕΙΑ

Σύνταξις : Σωκράτους 57, 'Αθήναι. Τηλ. 57-081

Έκδοσις : Βουλιαγμένης 352, 'Αθήναι. » 90-821

Τηλεγραφική Διεύθυνσις : ΕΙΚΟΝΕΣ 'Αθήνας

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ : ΔΡΑΧΜΑΙ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Έσωτερικού : Έξάμηνος : Δρχ. 130.—

Έτησίαν : » 260.—

Έξωτερικού : Έξάμηνος : \$ 7.—

Έτησίαν : \$ 14.—

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησης
Αγγελίας, διαφημίσεις κατά συμφωνίαν

Απαγορεύεται ή αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του
περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των έκδο-
τών. Τα μη δημοσιευόμενα χειρόγραφα δεν επιστρέφονται

Διεύθυνσις Συντάξεως : Έλένη Γ. Βλάχου
(Μουρούζη 1)

Διεύθυνσις Έκδόσεως : Η. Γ. 'Ηλιόπουλος
(Βουλιαγμένης 352)

Προϊστ. Τυπογραφείου : Κ. Ζαγοριανίτης
(Αλδου Μανουτίου 18)

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Περιορισμένης ευθύνης
(Κεφάλαιον δλοσχερώς καταβεδλημένον Δρχ. 400.000)

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΚΟΣΤΟΥΜΙ του εξωφύλλου μας εί-
ναι ηλικίας ενός και πλέον αιώνος. "Αν και καθαρώτατα
έλληνικής γραμμής, παρallάξει από τα κοστούμια της ήπει-
ρωτικής Ελλάδος, κυρίως σιόν τρώπον πού φοριέται το φέ-
σι (δρόνιο και όχι κυρίως) και στα λουλούδια πού το στολί-
ζουν. Το κοστούμι αυτό ανήκει στην συλλογή της κ. Μαρίας
Γιακωφίερα και δωρήθηκε τελευταία στο Μουσείο Μπενάκη.

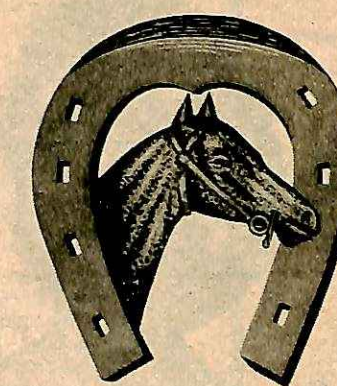
ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ

Η ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

"Ένα συναρπαστικό ρεπορτάζ από την
«περιοχή πού δεν ήσυχάζει ποτέ»

ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ ΦΑΛΗΡΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ 26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ

"Ωρα έναρξεως 2 μ. μ.

Μετά τας ίπποδρομίας δά γίνη:
ΠΩΛΗΣΙΣ ΔΙΑ ΠΛΕΙΟΔΟΣΙΑΣ
24 ΚΑΘΑΡΟΑΙΜΩΝ ΙΠΠΩΝ
γεννηθέντων τῷ 1953

Διά πληροφορίας: παρὰ τη Διευ-
θύνσει του 'Ιπποδρόμου, ὁδὸς
'Οθωνος 8, 'Αθήναι, καθ' ἐκάστην
ἐργάσιμον, πλὴν τῆς Πέμπτης, ἀπὸ
11 π. μ. — 13 μ. μ.

Παντού θα θαυμάζουν
την όμορφιά σας.....
Πάντοτε θα μείνετε νέα...

...άν χρυδομοποιείτε:

- **EXTERNES...** BOGOMOLETZ 'Επιστημονικά καλλυντικά προσώπου..
- **ITALIKA**..... Κρέμα για το μέγιστο των βλεφαρίδων..
- **Cubana**..... Για να μη δῆτε ποτέ λευκά τὰ μαλλιά σας..

Πωλούνται εἰς τὰ κεντρικά φαρμακεία καὶ καταστήματα καλλυντικῶν.

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΣ: Β. ΔΡΑΚΑΚΗ 10, ΣΙΝΑ ΤΗΛ. 30-046 ΑΘΗΝΑΙ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

Η ΠΡΟΥΣΣΙΩΤΙΣ

«... Σας ζητώ μεγάλη χάρη να μου γνωρίσετε την διεύθυνση του Μοναστηριού της Παναγίας της Προυσσιώτισσας, για τα θαύματα της οποίας γράψατε σ' ένα προηγούμενο τεύχος σας...».

Μαρία Χ' Γεωρ. (Μυτιλήνη)

Ο Προυσσός βρίσκεται στην Εύρυτανία (νομός Αιτωλοακαρνανίας), στις υπαρείας του Παναιτωλικού, και είναι έδρα δμωνύμου κοινότητας.

ΖΑΛΗ

«... Εἰς τὸ 12ον τεύχος γράφετε: Τὸ ἐξώφυλλόν μας, ἡ Σοφία Λορέν κλπ. δλέπε εἰς τὰς σελίδας 34 - 35... Καὶ ὅμως εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν σελίδων, αὐτὰ δὲ εὐρίσκονται στὶς σελίδες 32 - 33, ἡ δὲ συνέχειά των εἰς τὴν σελ. 49. Ποῖος ζαλίστηκε; Ἀπὸ τὴν φωτογραφίαν ἀραγε; Ἐσεῖς; ὁ συντάκτης; αὐτὸς ποὺ τὰς τυπώνει;»

Σωτήριος Εὐσταθίου ('Αθήναι)

Λίγο - πολὺ, φαίνεται ὅτι ὁλοι ζαλιστήκαμε, δικαιολογημένα ὅμως!

ΚΑΙ ΑΙ ΠΑΤΡΑΙ

«... Στὸ ὑπ' ἀρ. 4 τεύχος τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ μία θαυμασία περιγραφή με φωτογραφίας μίλησε γιὰ τὸν Πειραιᾶ καὶ στὸ ὑπ' ἀρ. 6 τεύχος ἡ Θεσσαλονίκη μας πῆρε μία τιμητικὴ θέσι στὶς σελίδες των. Ἀξία ἰδιαίτερης ἐκτιμῆσεως ἡ πρωτοβουλία σας νὰ παρουσιάσετε τὶς ἐλληνικὲς πόλεις στοὺς... Ἕλληνας ποὺ τόσο ὑστεροῦν σὲ ἐσωτερικὸ τουρισμό. Μὲ ἰδιαίτερη χαρὰ, δὲν τὸ κρύβουμε, περιμέναμε πὼς ἡ τετάρτη πόλις τῆς Ἑλλάδος, ἡ Πάτρα, θάχε κι' αὐτὴ ὁμοία εὐνοία ἀπὸ τὸ ἐπιτελεῖο σας. Ἀλλὰ ἦλθε καὶ τὸ τελευταῖο τεύχος καὶ φαίνεται πὼς μᾶς λησμονήσατε. Μήπως σταμάτησε ἡ πρωτότυπη καὶ τόσο ἐντυπωσιακὴ καμπάνια σας γύρω ἀπὸ τὶς ἐλληνικὲς πόλεις;»

Ντίνος Ἀνδριόπουλος (Πάτρα)

Ἀσφαλῶς ὄχι, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὶς δημοσιεύσεις μας γιὰ τὴν Καστοριά, τὴν Ρόδο κλπ. Αἱ Πάτραι εἶναι δεδαίως ἡ τετάρτη πόλις τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ δὲν δημοσιεύουν τὰ ρεπορτάζ των με γνώμονα αὐτὴν τὴν σειρά. Ἀπλῶς διαλέγουν τὰ θέματα, ἀναλόγως τῶν καλύτερων φωτογραφιῶν ποὺ ἐπιτυχάνουν νὰ συγκεντρώσουν.

Δὲν εἶναι τυχαῖο ὅτι χιλιάδες ἄνθρωποι αγοράζουν ἀπὸ τὰ καταστήματά μας, βρίσκουν: ΚΑΛΕΣ ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΦΤΗΝΕΣ ΤΙΜΕΣ

ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

● ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 31

ΕΠΕΣΤΗ Η ΩΡΑ

«... Μέχρις ὥρας δὲν ἔλαβα μέρος εἰς τοὺς ἐπαίνους καὶ τὰς ἐπικρίσεις διὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ, καὶ τοῦτο διότι ἤθελα νὰ ἰδῶ ἂν πράγματι θὰ συνεχίζατε τὴν προσπάθειαν τῆς παρουσιάσεως ἐνὸς «ἐλληνικοῦ» περιοδικοῦ, καὶ δὲν θὰ ἐδημιουργούσατε ἕναν πῖθηκον μετὰ τὴν ἀπομύμησιν ξένων προτύπων... Οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ ἦσαν καὶ παραμένουν ἐλληνικὸ περιοδικὸ στὴν ἐμφάνισιν καὶ στὴν πνοή. Συγχαρητήρια... Διατί ὅμως τὰ ἐξώφυλλα κατὰ πλειονότητα παρουσιάζουν φωτογραφίας γυναικῶν; Ἀλλὰ θέματα δὲν παρουσιάζουν ἐνδιαφέρον;... Ἐπὶ πλέον συμφωνῶ μετὰ τοὺς ἀναγνώστας οἱ ὅποιοι ζητοῦν συμπύκνωσιν τῆς ὕλης ὅσον ἀφορᾷ μὴ οὐσιώδη δημοσιεύματα, ὡς λ.χ. τῶν λύσεων τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων κ. ἄ...»

Ἀνδρέας Κρητικὸς (Κάτω Βούλα)

Σας εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλά λόγια. Ὅσο γιὰ τὰ ἐξώφυλλα, οἱ φωτογραφίες τῶν γυναικῶν νομίζω ὅτι ἐνδιαφέρουν περισσότερο καὶ τὰ δύο φύλα. Ἐδημοσιεύσαμε ὅμως καὶ ἄλλα, πράγμα ποὺ θὰ συνεχισθῇ. Οἱ λύσεις ὅμως τῶν ἀσκήσεων, πιστεύω ὅτι εἶναι κάτι οὐσιώδες, διότι οἱ ἀναγνώσται ποὺ ἀσχολοῦνται μετὰ τὰ διάφορα προβλήματα ἐπιθυμοῦν, δικαιολογημένα, νὰ μάθουν ἂν ἐπέτυχαν ἢ ὄχι τὴν ὀρθὴ ἐρμηνεία.

ΜΙΑ ΣΕΛΙΣ

«... Εὐχομαι γείαν καὶ πρόσδοις τὶς ΕΙΚΟΝΕΣ τὶς πέρνω καὶ τὶς πέρνω μετὰ τὴν στέρισιν ποὺ μετὰραί, ὅλλὰ ἔλα ποὺ εἶναι ἕνα περιοδικὸ γιὰ δλους!... οὔτε πολιτικὴν κάνει οὔτε οικονομολογία. Ὅσον διὰ τὸν διαγωνισμό τοῦ περιδικοῦ σας, θὰ ἐλάμβανα μέρος ἂν δὲν ὑποδεικνίσαι τὸ νομῆνον (;) ἐκεῖνο διαδῆματος νὰ ἀποκόψω ἕνα τεμάχιον ἀπὸ κάποιο φύλο, μᾶ... τὸ χωράει τὸ μυαλό σας νὰ χαλάσουμε τὸ περιοδικὸ γιὰ μὴ νομῆνη (;) ὑποδείξαι σας;...»

Χ. Μιχαλόπουλος, λούστρος ('Αθήναι)

Φίλε ἀναγνώστα. Καὶ ἄλλοτε ἐσημεῖωσα ὅτι δὲν κοταστρέφεται τὸ περιοδικὸ κόνοντας τὴν σελίδα τοῦ διαγωνισμοῦ ἢ τοῦ δημοψηφίσματος. Πίσω ἀπ' αὐτὴν δημοσιεύουμε διαφήμισιν καὶ ὄχι ὕλη. Ἀλλὰ λύσεις δέ, ὅπως τὸ ἀνεξάρτητο φύλλο, ἀτυχῶς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῇ τώρα.

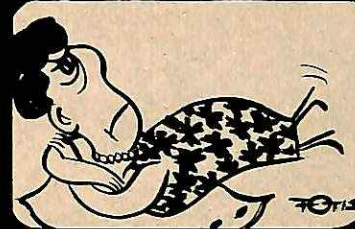
ΛΕΥΚΩΜΑ

«... Εἶναι δυνατόν οἱ καλύτερές σας φωτογραφίες νὰ παρουσιασθοῦν σὲ εἰδικὸ τεύχος, κατὰ τὴν λευκώμα; Φυσικὰ θὰ πρέπει νὰ ἀποτελέσουν μὴ ἕκδοσι ἰδιαίτερη...»

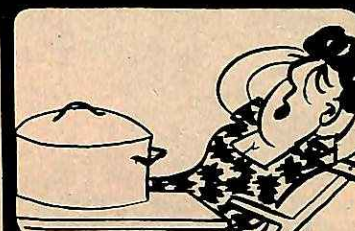
Γιάννης Κυριακίδης ('Ευταῖθα)

Δὲν νομίζω ὅτι μπορεῖ νὰ ἔχῃ ἐνδιαφέρον ἕνα τέτοιο τεύχος. Μέσα ὅμως στὸ πρόγραμμα τῶν «ΕΙΚΟΝΩΝ» εἶναι καὶ ἡ ἕκδοσις ἐνὸς λευκώματος μετὰ τὶς καλύτερες φωτογραφίες ἐρασιτεχνῶν τοῦ ἔτους. Πότε ὅμως θὰ πραγματοποιηθῇ τὸ σχέδιον αὐτό, εἶναι πολὺ νωρὶς ἀκόμη νὰ τὸ ποῦμε.

τὸ ΣΙΝΕΜΑ μας

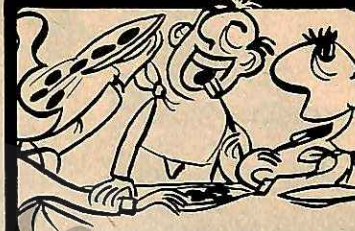
Ἀκαμάτρα

ἂν βράση

Κουκιά

δὰ τὰ φάγομε
ψητὰ

ΣΟΥΠΕΡΓΚΑΖ

ΤΟ ΔΕΞΙ ΧΕΡΙ
ΤΗΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ

Σ. & Ε. ΜΑΚΡΥΜΙΧΑΛΟΣ & ΣΙΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΜΟΝΟΙΑΣ 21

ΤΗΛ. 52-705

ΠΡΑΤΗΡΙΑ:

ΑΘΗΝΑ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 4

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: ΒΑΣ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΛΑΔΑ καὶ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ

ΤΟ ΠΕΡΙΕΡΓΟ ΜΩΣΑΪΚΟ

Ι. Πασαλίδης

Α. Σβώλος

Γ. Καρτάλης

Σ. Παπαπολίτης

Η. Τσιριμώκος

Α. Μπαλατζής

Γ. Παπανδρέου

Σ. Βενιζέλος

Κ. Τσαλδάρης

ΠΑΣΑΛΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Έγεννήθη εις Μ. Άσίαν. Έσπούδασε Ιατρός. Πολιτευτής Μακεδονίας εκλεγόμενος μεταξύ του προσφυγικού κόσμου. Βουλευτής ΕΠΕΚ (1951). Άπεσκήρτησεν αυτής και έτάχθη με την άριστεράν. Έμφανίζεται ως άρχηγός της ΕΔΑ.

ΣΒΩΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Έγεννήθη εις Κρούσοδον Μακεδονίας τὸ 1892. Έσπούδασε Νομικά εις Άθήνας. Υψηλότης

καί έν συνεχεία καθηγητής του Συνταγματικού Δικαίου (1929 - 35). Δ) της ύπ. Έθν. Οικονομίας (1917 - 1920) Πρόεδρος ΠΕΕΑ (Άπρίλιος 1944). Υπουργός Οικονομικών εις την Κυβέρνησιν Άπελευθερώσεως. Πρόεδρος του Σοσιαλιστικού κόμματος ΕΛΔ (1945). Βουλευτής Θεσσαλονίκης (1950).

ΚΑΡΤΑΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Έγεννήθη τὸ 1908 εις Άθήνας. Έσπούδασε Νομικά, Πολ. και Οικ. Έπιστήμας (Μόναχον - Λειψία - Κίελον και Λονδίνον). Βουλευτής Βό-

λου (1935) του Λαϊκού κόμματος. Υφυπουργός Έθν. Οικονομίας (1935). Υπουργός Έργασίας (1935 - 36). Υπουργός Τύπου (Σεπτ. - Οκτ. 1944). Υπ. Έφοδιασμού (1945 - 46). Υπ. Οικονομικών (1950). Υπ. Συντονισμού (1951 - 52). Δήμαρχος Βόλου (1954)

ΠΑΠΑΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΒΒΑΣ

Έγεννήθη εις Μάκρην Μ. Άσίας. Έσπούδασε Νομικά και Πολιτ. και Οικον. Έπιστήμας εις τὸ Πανεπ. Άθηνών. Έγκατεστάθη ως δικηγόρος εις Πειραιά. Μέλος της κεντρικής επιτροπής και του πολιτικού γραφείου της ΕΛΔ κα-

τά την κατοχήν. Τὸν Δεκέμβριον του 1944 διέφυγε με την τακτικήν του ΕΑΜ και τὸ ἀπέκρυξε διὰ προκηρύξεώς του, ἀποχωρήσας και ἀπὸ την ΕΛΔ μετὰ την Βάρκιζαν. Υφυπουργός Έμπορίου (1951). Βουλευτής ΕΠΕΚ Πειραιώς και κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος της ΕΠΕΚ (1952). Μέλος της τριμελούς δι-οικούσης επιτροπής της ΕΠΕΚ (1953). Άρχηγός της ΕΠΕΚ (1955).

ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ ΗΛΙΑΣ

Έγεννήθη εις Λαμίας τὸ 1907. Έσπούδασε Νομικά και Πολ. Έπιστήμας εις Άθήνας και

ΤΟΥ "ΛΑΪΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ"

Γαλλίαν. Έξελέγη τὸ πρῶτον βουλευτής τὸ 1936. Κατὰ την κατοχήν ίδρύει την "Ένωσιν Λαϊκής Δημοκρατίας και εκλέγεται Γενικός Γραμματεὺς της Μέλος της ΠΕΕΑ (1944) και ὑπουργός Έθν. Οικονομίας εις την Κυβέρνησιν Άπελευθερώσεως (1944). Παραίτεται την 1 Δεκεμβρίου 1944. Γενικ. Γραμματεὺς του Ένιαίου Σοσιαλιστικού κόμματος ΕΛΔ (1945). Βουλευτής Άθηνών (1950).

ΜΠΑΛΑΤΖΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Έγεννήθη εις τὸν Πόντον εγκατασταθείς εις Νεο-

χώριον Ξάνθης. Έσπούδασε Νομικά εις Πανεπ. Άθηνών. Δικηγόρος. Πρόεδρος Πανελληνίου Ένώσεως Γεωργικών Συνεταιρισμών. Άρχηγός Κόμματος Άγροτῶν και Έργαζομένων (1950) Βουλευτής Ξάνθης (1950 - 51).

ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Έγεννήθη εις Καλέντζι Πατρῶν τὸ 1888. Έσπούδασε Νομικά εις Άθήνας και Οικ. και Πολιτ. Έπιστήμας εις τὸ Πανεπιστήμιον του Βερολίνου, διατελέσας ταυτοχρόνως και ἀνταποκριτής της έν Άθήναις εκδομένης τότε έφη-

ΚΑΙ ΑΚΟΜΗ:

« ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΙ » ΚΑΙ « ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ »

ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ

Έγεννήθη εις Ἀθήνας τὸ 1909. Ἐσπούδασε Νομικά καὶ Πολ. καὶ Οἰκονομ. Ἐπιστήμης εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Τὸ 1930, ὅταν ἰδρῆται ἡ πρώτη μυστική ἐταιρία διὰ τὴν παλινδρόσιν τῆς Βασιλείας ἀπὸ τοῦς Φίλωνας, Παπάγον καὶ Καδβαδιαν, ἀναλαμβάνει τὴν παρακολούθησιν τῶν νομικῶν θεμάτων ποῦ ἐδημιουργοῦντο. Μὲ τὴν παλινδρόσιν ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος τὸν προσλαμβάνει ὡς νομικόν του Σύμβουλον. Μέλος τῆς πενταμελοῦς ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Χρύσανθον μυστικῆς ἐπιτροπῆς ἀγώνος διὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. Ἀνεξάρτητος Βουλευτὴς Κυκλάδων (1946) συνεργαζόμενος μὲ τὴν ἐθνικοφρονα παράταξιν τῶν Τσαλδάρη-Γονατᾶ-Ἀλεξανδρῆ. Διαφωνήσας, δὲ ἀκόπτεται τὴν συνεργασίαν καὶ ἰδρύει τὸ Νέον Κόμμα (Φεβρουάριος 1947). Ὑπουργὸς ἀνευ χαρτοφυλακίου εἰς τὴν κυβέρνησιν συνασπισμοῦ ὑπὸ τὸν Θ. Σοφούλην (1949). Διαλύει τὸ κόμμα του καὶ προσχωρεῖ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Συναγερμὸν (1951). Βουλευτὴς Ἀθηνῶν (1951). Βουλευτὴς Ἀθηνῶν καὶ ὑπουργὸς Οἰκονομικοῦ Συντονισμοῦ (1952). Τὸν Ἀπρίλιον 1954, κατόπιν διαφωνίας μὲ τὸν Παπάγον, παραιτεῖται ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν. Τὸν Νοέμβριον 1954, ἀποχωροῦν ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ Συναγερμοῦ καὶ οἱ ὑπόλοιποι στενοὶ συνεργάται του καὶ ἰδρύεται τὸ Κόμμα τῶν Προοδευτικῶν, εἰς τὸ ὁποῖον προσχωροῦν τελικῶς περὶ τοὺς 30 πρῶν βουλευτὰ τοῦ Συναγερμοῦ.

ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Έγεννήθη τὸ 1899 εἰς Πύργον Ἡλείας. Ἐσπούδασε Νομικά καὶ Πολ. καὶ Οἰκονομ. Ἐπιστήμης εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ ἐπὶ ἑπταετίαν εἰς Παρίσιον. Διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Παρισίων. Βουλευτὴς Ἡλείας κατὰ

Σ. Μαρκεζίνης

Σ. Στεφανόπουλος

τὴν ἀναπληρωματικὴν ἐκλογὴν (1930). Ὑπουργὸς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Ἑργασίας (1932). Ὑπουργὸς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας (1933-1935). Κατὰ τὴν κατοχὴν σχηματίζει μὲ τοὺς Περικλῆν καὶ Πέτρον Ράλλην τὸ Λαϊκὸν Δημοκρατικὸν Κόμμα τοῦ ὁποῖου ἡγεῖται. Ὑπουργὸς Μεταφορῶν τῆς Κυβερνήσεως Ἀπελευθερώσεως (1944). Μέλος τῆς προσωρινῆς διοικήσεως ἐπιτροπῆς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος (1945). Βουλευτὴς Ἡλείας τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος καὶ ὑπουργὸς Συντονισμοῦ (Μάρτιος 1946-Ἰαν. 1950). Ἰδρύει μὲ τὸν

Π. Κανελλόπουλον τὸ Λαϊκὸν Ἑνωτικὸν Κόμμα (1951). Διαλύεται τὸ ΛΕΚ καὶ προσχωρεῖ εἰς τὸν Συναγερμὸν (1951). Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν (1952-1954) καὶ ἀντιπρόεδρος κυβερνήσεως (1955). Μέλος τῆς πενταμελοῦς διοικήσεως ἐπιτροπῆς τοῦ Συναγερμοῦ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Παπάγον, δὲν ἐδέχθη συμμετοχὴν εἰς τὴν Ἑθνικὴν Ριζοσπαστικὴν Ἑνώσιν καὶ μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, ἰδρύει ἰδίαν κομματικὴν ὁμάδα μὲ τὴν ὁποῖαν κατέρχεται ὡς ἀνεξάρτητος συνδυασμὸς εἰς τὴν Ἡλείαν.

μερίδος τῶν κοινοβουλευτικῶν «Ἡ Νέα Ἑλλάς». Νομάρχης Λέσδου (1915). Διευθυντὴς τοῦ πολιτ. γραφείου τοῦ Ἐλευθ. Βενιζέλου (1916). Ἀρχηγὸς τοῦ κινήματος Ἀμύνης εἰς Μυτιλήνην (1916). Γενικὸς διοικητὴς Χίου (1917-1920). Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν (1922-1923) Ὑπ. Ἐθν. Οἰκονομίας (1925). Ὑπουργὸς Παιδείας (1930-32). Ὑπ. Συγκοινωνιῶν (1933). Εἰς φυλακὰς Ἀθέρων (1942). Πρόεδρος κυβερνήσεως (2.9.44-12.1.45). Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν (Ἰαν. - Ἰούλιος 1948). Ἀντιπρόεδρος κυβερνήσεως (Μάρτιος 1950). Νοέμβριος 1952: Βουλευτὴς «Ἑλλ. Συναγερμοῦ». Μάιος 1953: Προσχωρεῖ εἰς τοὺς Φιλελευθέρους τῶν ὁποίων ἀνακηρύσσεται ἀρχηγός.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΣΟΦΟΚΛΗΣ

Έγεννήθη εἰς Χανιά Κρήτης τὸ 1894. Ἀπεφοίτησε τὸ 1914 τῆς Σχολῆς Ἑυελπίδων ὡς ἀνυπολοχαγὸς τοῦ Πυροβολικοῦ. Ἀναμειγνύεται εἰς τὴν πολιτικὴν τὸ 1920, παραιτηθεὶς τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ καὶ ἐκλέγεται βουλευτὴς Χανίων. Ἐπανερχεται εἰς τὸν Στρατὸν (1922) καὶ διορίζεται στρατιωτικὸς ἀκόλουθος εἰς Παρίσιον ἀποστρατευθεὶς τὸ 1930. Μέλος τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς Φιλελευθέρων μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Βενιζέλου (1936). Ὑπουργὸς Ναυτικῶν (1943-44). Πρωθυπουργὸς (1944 Ἀπρίλιος). Ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως (1944). Ἀρχηγὸς Φιλελευθέρων ὑπὸ Θ. Σοφούλην (1945). Ἀρχηγὸς Βενιζελικῶν Φι-

λελευθέρων (1946). Ὑπουργὸς Ναυτικῶν (1947). Ἀρχηγὸς Φιλελευθέρων (1948). Ὑπουργὸς Ἑργασίας (1949). Ἀντιπρόεδρος κυβερνήσεως (1950). Πρωθυπουργὸς (1951). Ἀρχηγὸς ΦΔΕ (1955).

ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Έγεννήθη εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὸ 1884. Ἐσπούδασε Νομικά εἰς Ἀθήνας, Λονδίνον, Βερολίνον καὶ Φλωρεντίαν. Νομάρχης Πατρῶν, Κερκύρας καὶ Γεν. Διοικητὴς Κρήτης. Ὑπουργὸς Τ.Τ.Τ. καὶ ὑφυπουργὸς παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ (1933-35). Ἀρχηγὸς Λαϊκοῦ Κόμματος (1936). Πρῶτος μετὰ δεκαετίαν κοινοβουλευτικὸς πρωθυπουργὸς (1946). Πρῶτον κόμμα εἰς τὴν Βουλὴν (1950). Βουλευτὴς (1951).

Τὸ ΜΟΥΣΕΙΟΝ τοῦ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἕνα ἄγνωστο θησαυροφυλάκιο τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς τέχνης

Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο στὸν Πειραιᾶ; Δὲν ντρέπομαι νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἀγνοῶ τὴν ὑπαρξί του. Γιατὶ ἀλλωστε νὰ ντραπῶ, ἀφοῦ οἱ ἴδιοι οἱ Πειραιῶτες τὸ ἀγνοοῦσαν! Ἀπὸ καμμιὰν ἀρχὴ τῆς γείτονος δὲν κατάφερα νὰ μάθω τὴν ἀκριβὴ του διεύθυνσιν. Καὶ τέλος, μ' ἓνα κατὰ προσέγγισιν σχεδιάγραμμα στὸ χέρι, ἀποπειράθηκα νὰ τὸ ἀνακαλύψω, εἰσδύοντας στὸν ἡμιἄγνωστό μου Πειραιᾶ.

Ἀκόμη καὶ οἱ γείτονες τοῦ Μουσείου, μὲ κυττοῦσαν μὲ συγκρατημένη ἔκφρασι οἴκτου, σὰ νὰ τοὺς ρωτοῦσα ποῖα ἦταν ἡ ἀρχαία πρωτεύουσα τῆς Κίνας. Ὁ περιπτεράς τοῦ ἐγγύτερου τετραγώνου, ἦταν ρηματικός

στὶς πληροφορίες του: —Δὲν ὑπάρχει τέτοιο πράγμα!

—Μήπως ξέρετε τότε ποῦ θρίσκειται τὸ γυμναστήριον τοῦ Πειραικοῦ Συνδέσμου;

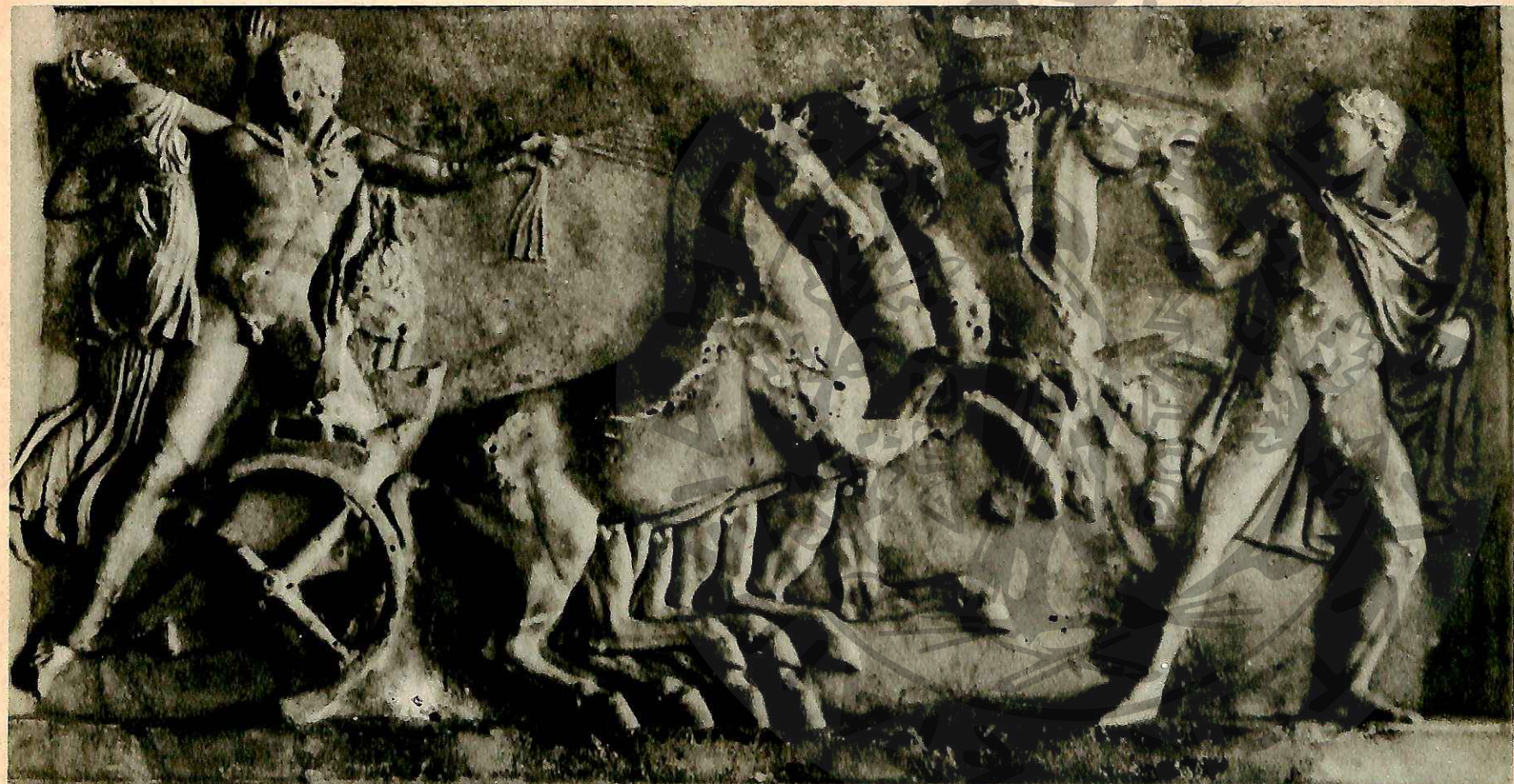
—Μάλιστα! Θὰ τραθήξετε εὐθεὶαν καὶ θὰ στρίψετε ἀριστερὰ στὸ δεύτερο τετράγωνον.

Αὐτὸ ἦταν. Τὸ Μουσεῖο θρίσκειται ἀκριβῶς πίσω ἀπ' τὸ γυμναστήριον. Ἕνας χώρος ἀρκετὰ ἐκτεταμένος, ποῦ περικλείει, μαζί μὲ τὸ οἶκημα τοῦ Μουσείου, καὶ τὰ ἐρείπια τοῦ «ἀμφιθεάτρου», τοῦ ἀρχαίου θεάτρου τοῦ Πειραιῶς, ποῦ εἶναι σύγχρονον μὲ τὴν ἀθηναϊκὴ Ἀκρόπολη.

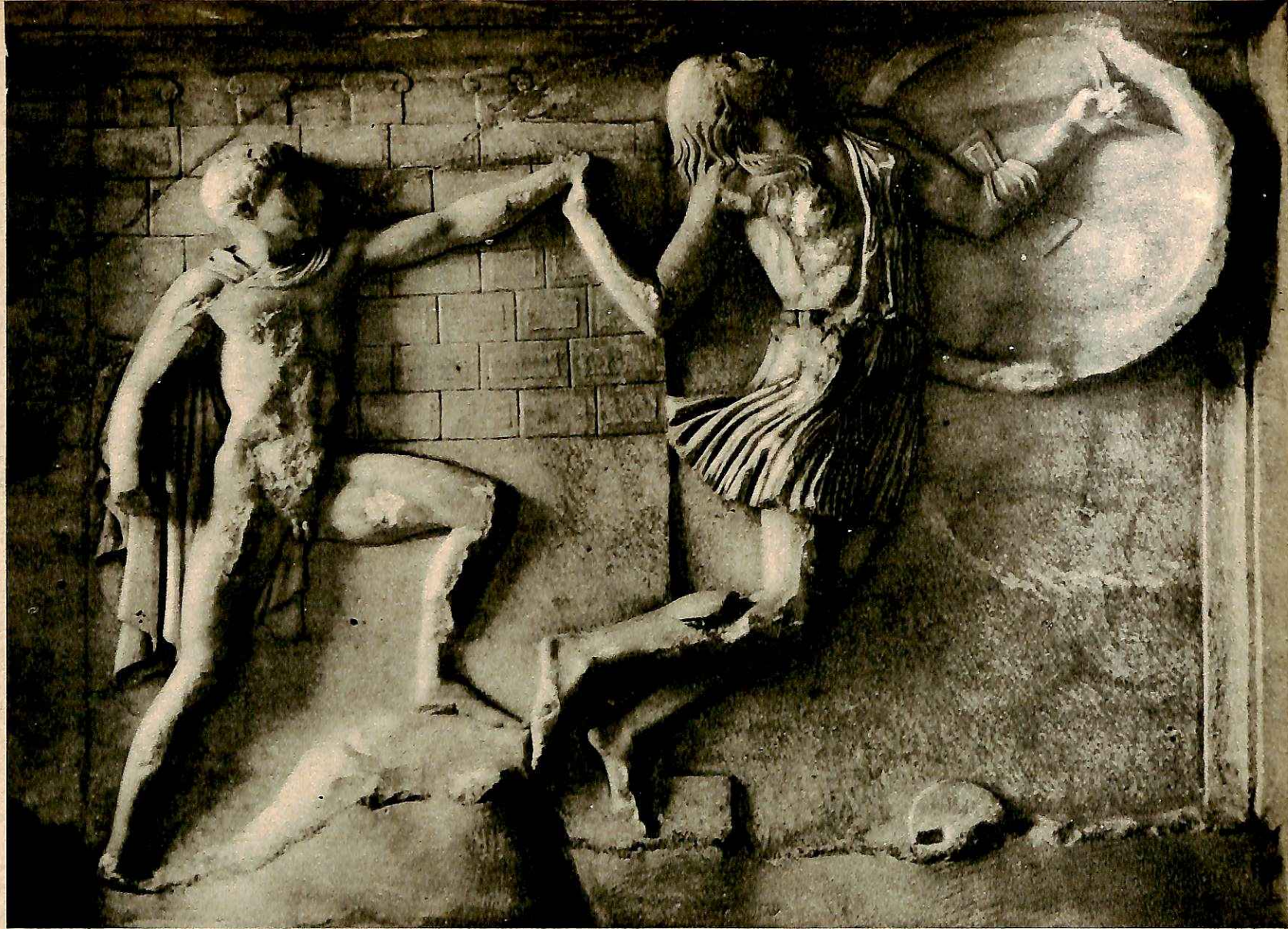
Δυὸ μαρμάρινοι λέοντες, ἀπὸ κείνους ποῦ

ἐπώπτευαν ἄλλοτε τὸν πειραικὸ λιμένα, φρουροῦν τὰρα τὴν εἴσοδον τοῦ Μουσείου. Ὁ φύλακας, ὑποχρεωτικῶτατος, μᾶς ὁδηγεῖ στὶς τέσσερες αἰθουσές του καὶ μᾶς ἐπεξηγεῖ μὲ πρόθυμη ὑποχρεωτικότητά κάθε τι ποῦ ἀφορᾷ τὰ ἐκθέματα. Ἐλάχιστες εἶναι, ἀλλωστε, οἱ φορές ποῦ θρίσκει τὴν εὐκαιρία νὰ ἀσκήσῃ τὰ καθήκοντά του, ἀφοῦ οἱ ἐπισκέπτες του εἶναι ἀραίοι καὶ ἐλάχιστοι, κι' ἀπὸ αὐτοῦς, ὅταν τυχαῖνον, οἱ περισσότεροι εἶναι ξένοι.

Κι' ὅμως, τὸ πειραικὸ Μουσεῖο εἶναι πλουσιώτατο σὲ ἀποκτήματα, τὰ περισσότερα ἀπ' τὰ ὁποῖα βρέθηκαν ἐμβαπτισμένα ἐπὶ αἰῶνες στὰ νερά τοῦ λιμανιοῦ. Μόνο ποῦ κανενὸς ἔργου δὲν εἶναι γνωστὸς ὁ καλλιτέχνης. «Ὀλ'

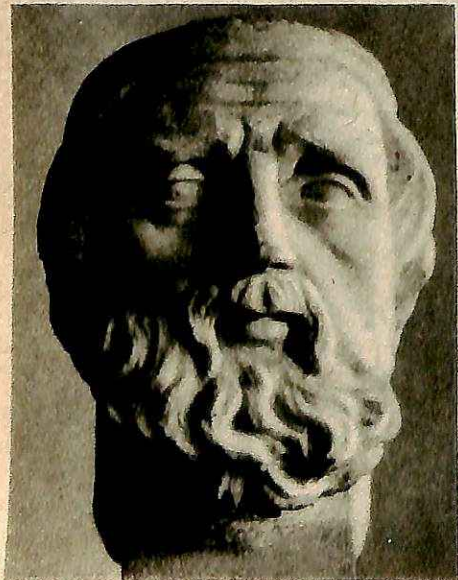
Ἡ ΑΡΠΑΓΗ ΤΗΣ ΙΩΛΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΗΡΑΚΛΗ. ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΣΠΙΔΑΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ—2ος μ.Χ. ΑΙΩΝ—ΤΟΥ ΦΕΙΔΙΟΥ

ΜΙΑ ΣΚΗΝΗ ΑΜΑΖΟΝΟΜΑΧΙΑΣ: ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΦΕΙΔΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΣΠΙΔΑ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ ΑΘΗΝΑΣ, ΤΟΥ 5ου ΑΙΩΝΟΣ π. Χ.

αυτά τὰ εὐρήματα φυλάγονταν ἀπὸ χρόνια στὶς αἰθούσες τοῦ «Πειραϊκοῦ Συνδέσμου», ὥσπου τὸ 1925 κτίσθηκαν μὲ τὴν πρωτοβουλία τοῦ ὑπουργείου Παιδείας οἱ δύο πρῶτες αἰθούσες τοῦ Μουσείου. Ἀπὸ τὴν ἴδια χρονιά —ἀκριβῶς πρὶν τριάντα χρόνια—

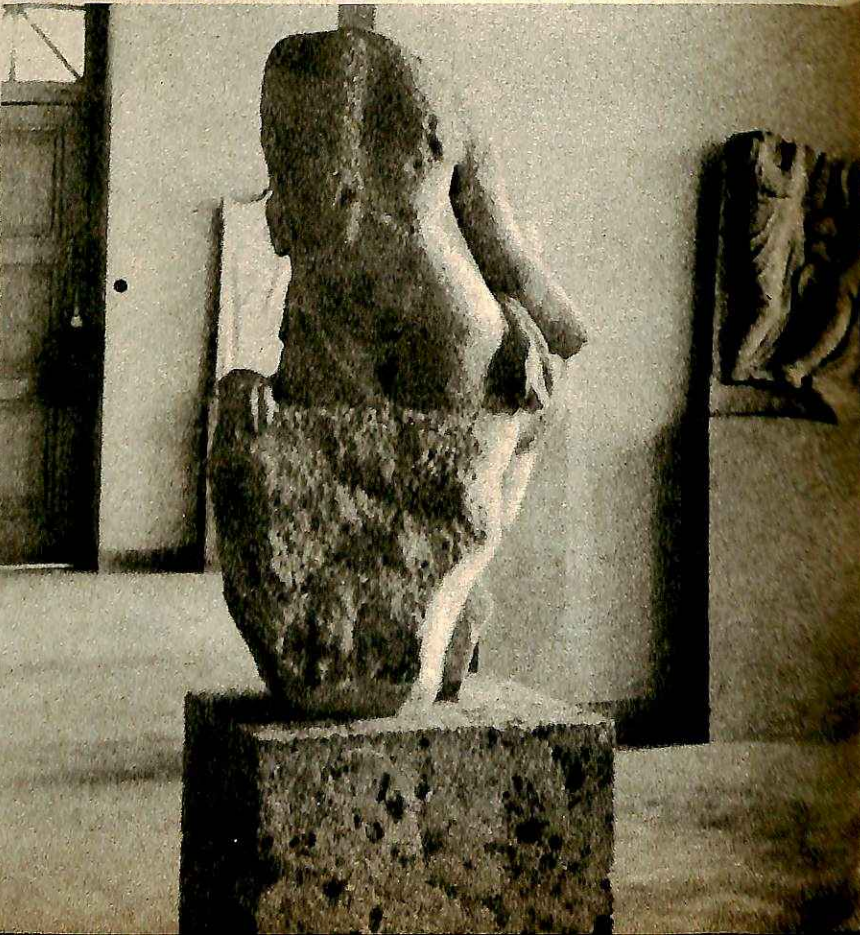
ΚΕΦΑΛΗ ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

ἄρχισε καὶ ἡ λειτουργία τοῦ Μουσείου. Τὸ 1935 τὸ κτίριο συμπληρώθηκε μὲ δύο ἀκόμη αἰθούσες. Τὰ ἐκθέματα ἐτάφηκαν —ὅπως ὅλων τῶν μουσείων— κατὰ τὴν κατοχικὴ περίοδο, καὶ ἀπὸ τὸ 1948 ἄρχισε καὶ πάλι ἡ λειτουργία του.

Στὴν πρώτη αἰθούσα ἔχουν κυρίως περιληφθῇ ἐπιτύμβιες πλάκες. Μιά ἀπ' αὐτὲς παριστάνει τοὺς ἀδελφούς Χαιρέδημο καὶ Λυκέα, Σαλαμινομάχους, καὶ εἶναι τοῦ 420 π. Χ. Ἄλλη εἰκονίζει μελλοθάνατο διδάσκαλο πού ἀποχαιρετᾶται τὸν μαθητὴ του. Εἶναι τῆς ἴδιας ἐποχῆς, θρέθηκε κι' αὐτὴ στὴ Σαλαμίνα, καὶ οἱ δύο δὲ πλάκες εἶχαν χρησιμοποιοθῇ ὡς σκεπάσματα χριστιανικῶν τάφων. Ἐξαιρετικῆς λεπτότητος εἶναι ἐξ ἄλλου ἡ ἐπιτύμβια πλάκα πού παριστάνει ἕνα δρομέα ἀθλητῆ. «Ἀγῆτωρ Ἀπολλοδώρου Μεγαρεὺς» κατὰ τὴν ἐπιγραφή. Μὲ τὴν «στλεγγίδα» του ξύνει τὸ λάδι μὲ τὸ ὁποῖον εἶχε ἀλείψει τὸ κορμί του. Δίπλα του κρέμεται τὸ προσόψιο πού θά σκουπισθῇ. Καὶ ἡ ἔκφρασι τοῦ προσώπου του ἔχει μιὰ εὐγενικὴ ἔκφρασι ἐλαφροῦς κόπωσης, ὕστερα ἀπ' τὸ δρόμο πού διέτρεξε. Εἶναι κι' αὐτὴ ἔργο τοῦ 4ου αἰῶνος. Συνο-

ΕΝΑ ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΑΙΘΟΥΣΗΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ. ΠΑΝΩ ΣΤΑ ΒΑΘΡΑ

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

χουν 14 ἐπιτύμβιες πλάκες. Ὑπάρχουν ἀκόμη δύο μαρμαρίνες ἐπιτύμβιες λήκυθοι σοβαρῆς καὶ ἀνάλαφρης γραμμικῆς διακόσμησης καὶ μιὰ «λουτροφόρος στήλη» ἀπὸ τάφο κοριτσιοῦ. Ἡ ἀναπαράστασι τοῦ νυμφικοῦ λουτροῦ σημαίνει πὼς ἡ νεκρὴ δὲν πρόλαβε νὰ τὸ χαρῇ στὴ ζωὴ της καὶ πὼς κοιμάται παρθένος. Τέλος, σὲ εἰδικὴ προθήκη, βρίσκονται διάφορα μικροαντικείμενα, στλεγγίδες, ψῆφοι, ἀμφορεῖς, ἀλάδαςτρα, δύο τερακότες αἰγυπτιακῆς τέχνης, δύο χάλκινες περικεφαλαῖες, ὄλα τοῦ 6ου, 5ου καὶ 4ου αἰῶνος.

Ἡ δευτέρη αἰθούσα περιλαμβάνει ἀναθηματικὰ ἀνάγλυφα ἀφιερωμένα στὸν Ἀσκληπιό, ὄλα εὐρήματα ἀπὸ τὶς ἀνασκαφές τοῦ Ἀσκληπιείου Πειραιῶς, πού ὑπῆρχε στὸ λόφον τοῦ Προφήτη Ἡλία. Ἕνα ἀπὸ τὰ ἀνάγλυφα αὐτά, ἔργο τοῦ 430-420 π. Χ., παριστάνει τὸ ὄνειρο μιᾶς ἄρρωστης, πού θρίσκει ἐξαπλώμενη στὴ μέση καὶ θλέπει τὸν ἴδιον τὸ θεὸ νὰ τὴν πλησιάζῃ ἔτοιμος νὰ τὴν ἀγγίξῃ θεραπευτικά, ἐνῶ πίσω του χαμογελάει ἡ θεὰ ὕγεια. Ἀριστερά, εἰκονίζονται οἱ ἀναθέτες, πού ἀφιέρωσαν τὴν πλάκα στὸ ναὸ γιὰ τὴν ὕγεια τῆς κόρης.

Ὑπάρχουν ἀκόμη τρεῖς-τέσσερες ὁμοῖες ἀναθηματικὲς πλάκες κι' ἕνα πλῆθος ἀπὸ ἀνάγλυφα σχέδια καὶ σύμβολα τῆς φαρμακολογίας, πολλὰ φίδια, ἕνας Ἀσκληπιὸς μὲ φθαρμένο τὸ πρόσωπο, ἕνας γιατρὸς πού χύνει στὸν «ἀρίθαλο» τὸ θεραπευτικὸ δηλητήριο τοῦ φιδιοῦ κλπ.

Στὴν ἴδια αἰθούσα ὑπάρχουν ἀκόμη μιὰ κεφαλὴ ποιητοῦ μὲ ρεμβώδη ἔκφρασι, μιὰ κεφαλὴ φιλοσόφου, πού φέρνει τὴ φιλοσοφικὴ ταινία στὸ μετωπὸ του καὶ τὸ ἀγαλμα τῆς πειραϊκῆς Ἀφροδίτης. Ἀλλὰ τὸ κεφάλι της λείπει. Καὶ τὸ ἀφρώδες κύμα τοῦ στήθους

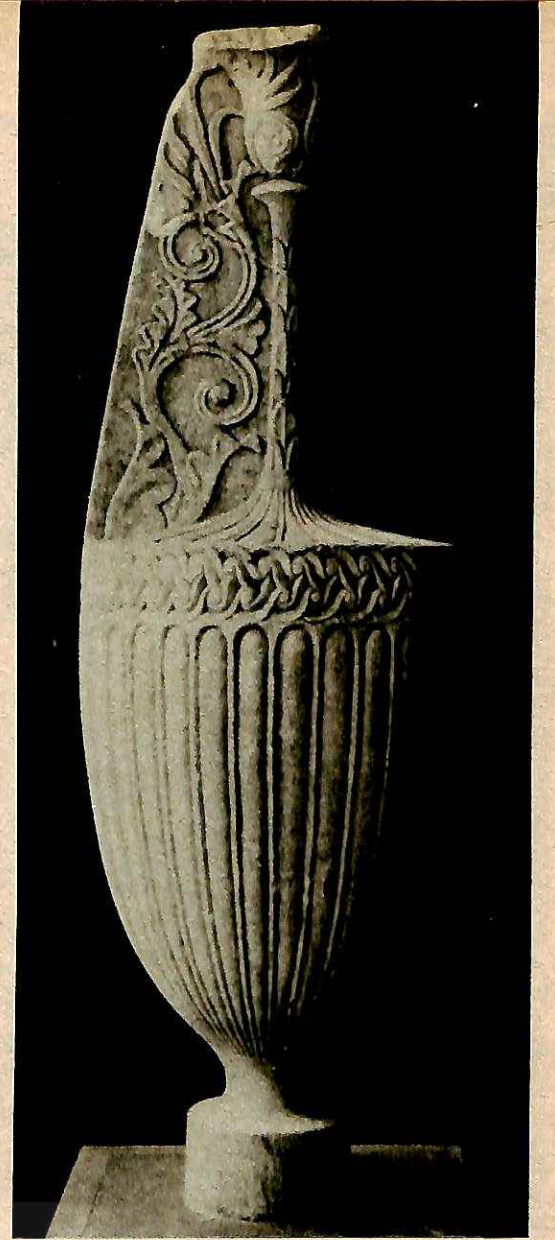
τῆς ἔχασε τὴ χάρι τῆς γραμμῆς τοῦ μέσ' στὴ φθορὰ τοῦ χρόνου. Δὲν μένει, —ἀρκετὸ πάντως νὰ δικαιολογήσῃ τὶς ἀπαιτήσεις πού προϋποθέτει κάθε φορὰ ἕνα ἀγαλμα Ἀφροδίτης— παρὰ ἡ πλαστικότητα τοῦ σώματος καὶ ἡ ποιήσι τῶν γραμμῶν, πού ἀναδύονται ἀπ' τὴν ὅλη κίνησι—ἀφοῦ ἡ Ἀφροδίτη τοῦ πειραϊκοῦ Μουσείου παριστάνεται «καθημένη ἐπὶ θράχου». Ὁ γλύπτης της, ὅπως εἶπαμε στὴν ἀρχή, παραμένει ἀγνωστός.

Στὴν εἰδικὴ προθήκη τῆς δευτέρης αἰθούσας ὑπάρχει ἐπίσης μιὰ πλούσια συλλογὴ μικροαντικειμένων (νομίσματα, λύχνοι, ἀμφορεῖς, δαχτυλίδια, ἕνα πολύφωτο, παράσημα ἀρχαίων πολεμιστῶν), προερχόμενα ἀπὸ δωρεὰ τοῦ πλούσιου Πειραιῶτη Ἀλ. Μελετοπούλου, ἰδιοκτῆτη πολλῶν οἰκοπέδων, στὰ ὁποῖα καὶ θρέθηκαν, κατὰ τὶς ἐκσκαφές, τὰ ἀντικείμενα αὐτά.

Ἡ τρίτη αἰθούσα εἶναι ρωμαϊκὴ. Ἀγάλματα καὶ κεφάλια Ρωμαίων αὐτοκρατόρων καὶ ποιητῶν, πού τοὺς λείπει ἡ εὐγένεια τῆς κλασικῆς λιτότητος καὶ τοὺς περισσεύει ἡ ὀγκώδης ἐπιβολή, μὲ κάτι στέρεο καὶ βαρὺ σὴν ὅλη παράστασι, μὲ παρεῖς φουσκωμένες καὶ πεπλατυσμένα μέτωπα. Τὰ περισσότερα θρέθηκαν στὸ λιμάνι, σὴν ἀποβάθρα Βασιλέως Κωνσταντίνου, καὶ ξεχωρίζει περισσότερο ἕνα ἀγαλμα πού πιστεύεται πὼς παριστάνει τὸν Νέρωνα.

Σημαντικῆς τέχνης καὶ ὁμορφίᾳς εἶναι μιὰ ἀνάγλυφον πλάκα μὲ δύο κατόικες πού μαλλώνουν, ἀπὸ δὲ τὰ ποικίλα «μπιμπλῶ» καὶ μικροαντικείμενα τῆς προθήκης ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον προκαλεῖ μιὰ συλλογὴ ρωμαϊκῶν ὀδοντιατρικῶν ἐργαλείων, πού δὲν διαφέρουν ἀπὸ τὰ σημερινά.

ΜΙΑ ΜΑΡΜΑΡΙΝΗ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΛΗΚΥΘΟΣ

ΔΕΞΙΑ, ΜΑΡΜΑΡΙΝΗ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΛΗΚΥΘΟΣ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΕΡΑ Η ΑΦΡΟΔΙΤΗ

Στὴν τέταρτη καὶ τελευταία αἰθούσα θά μπορούσαμε νὰ πούμε ὅτι ὑπάρχει πλέον καὶ ἕνα γνωστὸ ὄνομα ἀρχαίου γλύπτου, ὁ Φειδίας. Ἡ διαφορὰ εἶναι πὼς τὰ ἀνηρτημένα ἀνάγλυφα δὲν εἶναι πρωτότυπα, ἀλλὰ ἀντίγραφα, ἀπὸ ἀγνωστον καλλιτέχνην τοῦ 2ου μ. Χ. αἰῶνος, καὶ ἀναπαριστοῦν διάφορες σκηνές, ἀπὸ ἐκείνες πού ὁ μεγάλος Φειδίας εἶχε σκαλίσῃ σὴν ἀσπίδα τῆς Παρθένου Ἀθηνᾶς. Μιὰ ἀμαζονομαχία, ἕνα θυσιαστήριον, ἡ ἀπαγωγή τῆς Ἰόλης ἀπὸ τὸν Ἡρακλέα. Ἐδῶ πιά μπορείς νὰ θαυμάσῃς ὅλο τὸ ἀποπνευματωμένο κάλλος τῆς γλυπτικῆς ἀκμῆς τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος. Ὅλα τὰ τεμάχια πού συγκεκλήθηκαν μὲ ἐπίμοχθην ἐπιμέλεια, θρέθηκαν σὴν ἀκτὴ Τζελέπη τοῦ Πειραιῶς. Ἐπὶ πλέον, σ' ἕνα ἀπ' αὐτὰ —νεοαττικὸ ἀνάγλυφον Νυμφῶν τοῦ 2ου μ. Χ. αἰῶνος— συναντοῦμε μιὰ θαυμάσια στίλβωσι τοῦ προσώπου καὶ τῶν γυνῶν μερῶν τοῦ σώματος, μιὰ στίλβωσι πού προσδίδει σὴν σάρκα φιλντισένια λάμψι καὶ λιότητα, χωρὶς κανεὶς ἀπ' τοὺς εἰδικούς νὰ ξέρῃ μὲ ποῖο μέσον τὸ πετύχαιναν οἱ ἀρχαῖοι γλύπτες. Τὸ μέσον αὐτὸ φαίνεται πὼς θά μείνῃ γιὰ

πάντα ἀπὸ τ' ἀναποκάλυπτα μυστικά τῆς γλυπτικῆς τεχνικῆς.

Ἐδῶ θά μπορούσαμε νὰ τελειώσουμε, ἀν' ὁ φύλακας δὲν εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ μᾶς δείξῃ καὶ τὴν ἀποθήκη τοῦ Μουσείου, ὅπου στοιβάζονται ἕνα πλῆθος

ΚΕΦΑΛΗ ΡΩΜΑΪΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Η ΘΕΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΚΑΘΜΕΝΗ ΕΠΙ ΒΡΑΧΟΥ. ΩΡΑΙΟΤΑΤΟΝ ΓΛΥΠΤΟΝ ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΟΥ
Φωτ. Π. ΜΥΛΩΦ

μικροαντικείμενων της καθημερινής ζωής και της οικιακής χρήσεως, —κάπου 160 εν όλω τεμάχια.

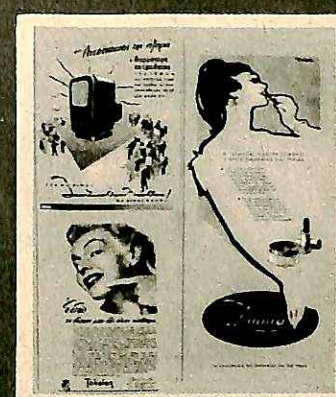
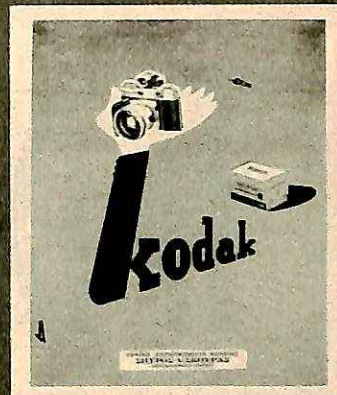
Είναι νωπά εύρηματα, από τρεις τάφους που ανακαλύφθηκαν στη Βούλα μόλις πριν τρεις μήνες. Όταν και τα αντικείμενα αυτά έκτεθούν, είμαι βέβαιος πως το πειραϊκό

Μουσείο θα γνωρίσει έκτακτη συρροή επισκεπτών, ιδίως όσων σχετίζονται με τις κεραμικές τέχνες. Γιατί όλ' αυτά τα μικροαντικείμενα της πρακτικής ζωής (βάζα, παιδικά θήλαστρα, τσαρούχια, πολύρωτα, ξένα είδος αλατιέρας κλπ.) είναι υπερμοντέρνας γραμμής, θαυμασίων σχημάτων και έντυπω-

σιακών χρωματικών συνδυασμών. Μένεις με την εντύπωση πως τα ξαναείδες σε κάποια αθηναϊκή θιτρίνα, απ' αυτές που έντυπωσιάζουν με τις επινοήσεις φουτουριστικών σχημάτων. Κι' όμως, όλ' αυτά τα εύρηματα είναι, ούτε λίγο ούτε πολύ, τοῦ... 11ου π. Χ. αιώνας.

ΠΕΡ.

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΙΝ

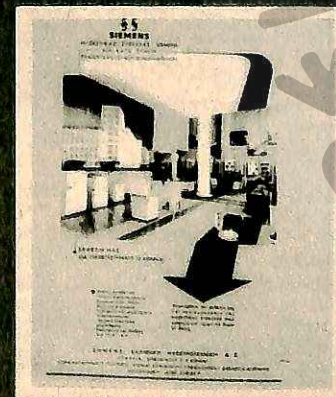
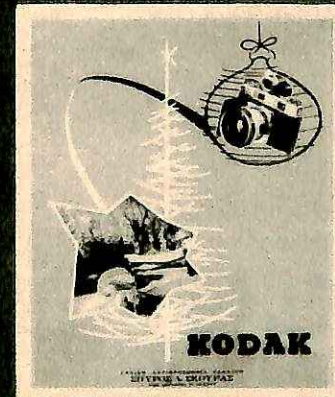
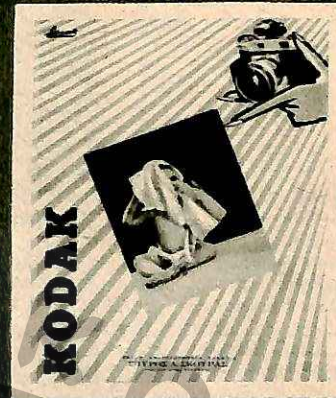
ΔΕΛΤΙΟΝ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ

Α') Ποιές τρεις κατά σειράν
ἐκ τῶν διαφημίσεων αὐτῶν εὐρί-
σκετε περισσότερον καλαιοθη-
τους;

1)
2)
3)

Β') Ποιές τρεις κατά σειράν
ἐκ τῶν διαφημίσεων αὐτῶν εὐρί-
σκετε ὅτι ἐξυπηρετοῦν ἀποτελε-
σματικώτερον τὸ διαφημιζόμενον
εἶδος;

1)
2)
3)

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Ε' ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΕΤΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ Α' (1863 - 1875)

ΤΟΥ Κ. ΓΡΗΓ. ΔΑΦΝΗ

Η έκ της επανάστασης της 10ης Οκτωβρίου 1862 προελθούσα προσωρινή κυβέρνηση, η άπαρτι-σθείσα εκ των Δημ. Βούλγαρη ως προέδρου και Κ. Κανάρη και Μπεινιζέλου Ρούφου ως μελών, απέφασε την άμεσον σύγκλησιν Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, τῆς ὁποίας ἔργον θὰ ἦτο ἡ σύνταξις τοῦ πολιτεύματος καὶ ἡ ἐκλογὴ ἡγεμόνος. Τὰς λεπτομερείας τῆς ἐκλογῆς τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐρρύθμισεν ἡ προσωρινὴ κυβέρνησις δι' εἰδικῶν ψηφισμάτων - Συντακτικῆς Πράξεως θὰ ἐλέγαμε σήμερον.

Εἰς τὸ πρακτικὸν τῆς συνεδριάσεως τῶν μελῶν τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ὑπουργῶν τῆς Ἐπικρατείας (οὗτοι ἦσαν οἱ Τάττης Μαγγίνας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Δ. Καλλιφρονᾶς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, Δ. Μαυρομιχάλης ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, Θρ. Ζαΐμης ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, Ἀλ. Κουμουνδούρης ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, Β. Νικολόπουλος ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, Ἀδαμ. Διαμαντόπουλος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Ἐπαμ. Δεληγεώργης ἐπὶ τῆς Παιδείας. — Τὸ ὑπουργεῖον Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Παιδείας εἶχε διχοτομηθῆ διὰ τὰ ὑπουργοποιήθη ὁ Β. Νικολόπουλος, γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ τοῦ Δ. Βούλγαρη) τῆς 22ας Ὀκτωβρίου 1862 περιέχονται τὰ ἀκόλουθα: «Ἀναγνωρισθείσης τῆς ταχείας συγκαλέσεως τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, ἀπεφασίσθη νὰ ἐκδοθῇ τὸ περὶ αὐτῆς πρόγραμμα τῆς κυβερνήσεως, ὡς δάσεις δὲ ἐτέθησαν αἱ ἐξῆς: Πάνδημος ψηφοφορία καὶ γενικὴ ἐκλογισμὸς, ἐκλογικὴ περιφέρεια καὶ ἐκλογικὸς κατάλογος κατὰ τὸν ὑπάρχοντα περὶ βουλευτικῶν ἐκλογῶν νόμον (τοῦ 1844), βεβαίωσις τῆς ταυτότητος τοῦ ἐκλογέως, ἀνἀμφισβητήτης, καὶ προσθήκη τῶν τυχόν παραλειφθέντων ὑπὸ δύο μαρ-

τύρων, τιμωρουμένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ποιν. Νόμου εἰς περιπτώσεις ψευδούς καταθέσεως. Προσόντα ἐκλογέως τὰ τοῦ ὑπάρχοντος νόμου ἡλικία ἐκλογίμου 25 ἐτῶν, ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ κληρούμεναι ἐν ἰδημοσίᾳ συνεδρίασι τοῦ Πρωτοδικείου ἐκ τοῦ ἐν ἰσχύει ἀρμοδίου καταλόγου· ἀντιεφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ δι' ἐκλογῆς δύο προσώπων ἐξ ἐκείνων τῶν ἀντιμαχομένων μερῶν, ὁσάκις εἶναι δύο, ἐῖς δὲ, ὁσάκις εἶναι πλεονα τῶν δύο».

Βάσει τῶν ἀνωτέρω αὐτῶν ἀρχῶν συνετάγη τὸ ψήφισμα περὶ ἐκλογῆς Ἐθνοσυνελεύσεως. Ὡς ἡμέραν ἐνάρξεως τῶν ἐκλογῶν πρὸς ἀνάδειξιν τῶν πληρεξουσίων, ἡ προσωρινὴ κυβέρνησις, κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 6ης Νοεμβρίου, ὥρισε τὴν 24ην Νοεμβρίου 1862. Ἡ διάρκεια τῶν ἐκλογῶν, δὲ ψηφίσματος, ὥρισθη τετραήμερος.

Ἡ Β' Ἐθνοσυνέλευσις ἤρχισε τὰς ἐργασίας τῆς 10ην Δεκεμβρίου 1862. Ἀφοῦ ἐξελέγετο τὰς ἐκλογὰς καὶ ἐψήφισε τὸν κανονισμὸν τῶν ἐργασιῶν τῆς, ἐξέλεξε ὡς πρόεδρόν της, διὰ τὸν πρῶτον μῆνα, τὸν Ζαφείριον Βάλδην. Ἐν συνεχείᾳ ἐδέχθη τὴν κατάθεσιν τῆς ἐξουσίας ἐκ μέρους τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ, τὴν 30ην Ἰανουαρίου 1863, ἐξέλεξε ὡς μέλη τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως ἐκ νέου τοὺς Δ. Βούλγαρη, Κ. Κανάρη καὶ Μπ. Ρούφου.

Ἐν τῷ μεταξύ διεμορφούντο ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει αἱ διάφοροι πολιτικαὶ τάσεις, ἐκ τῶν ὁποίων, κατόπιν, θὰ ἐξεπηγάζον οἱ κομματικοὶ ὄργανισμοι οἱ δράσαντες κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς βασιλείας Γεωργίου τοῦ Α'. Δύο κυρίως πολιτικὰ ρεύματα ἐνεφανίσθησαν εἰς τὴν Συνέλευσιν. Τὸ ἓνα ἐκ τῶν ρευμά-

τῶν τούτων ἐξέφραζεν ὁ πολιτικὸς σχηματισμὸς ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν Ὀρεινοί, με ἡγέτην τὸν Κ. Κανάρη, καὶ τὸ ἄλλο τὸ πολιτικὸν συγκρότημα τοῦ Δ. Βούλγαρη, τὸ ὁποῖον ὀνομάσθη κόμμα τῶν Πεδινῶν. Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς κατεφάνη ὅτι οἱ Ὀρεινοὶ εἶχον τὴν πλειοψηφίαν εἰς τὴν Συνέλευσιν. Δι' αὐτὸ καὶ ἀνέτρεψαν τὴν τριμερῆ προσωρινὴν κυβέρνησιν, τὴν δὲ 11ην Φεβρουαρίου ἐξέλεξαν κυβέρνησιν με πρωθυπουργὸν τὸν Ζαφ. Βάλδην. Συγχρόνως ἡ Συνέλευσις ἀπεφασίσεν ὅτι μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ Βασιλέως, ἡ ἀσκῆσις τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἀνετίθετο εἰς τὸν πρόεδρόν της. Ὡς βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἀνηγορεύθη ὁ πρίγκιψ τῆς Δανίας Γεώργιος.

Τὴν κυβέρνησιν Βάλδη, παραιτήθεισαν τὴν 27ην Μαρτίου διότι ὁ πρόεδρος της δὲν ἠθέλε νὰ λάβῃ αὐστηρὰ μέτρα διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως, διεδέχθη μεταστατικὴ κυβέρνησις ὑπὸ τὸν Διομήδην Κυριακοῦ καὶ ταύτην, τὴν 29ην Ἀπριλίου, κυβέρνησιν ὑπὸ τὸν Μπεινιζέλου Ρούφου, εἰς τὴν ὁποῖαν μετείχε μόνον ἓνας Πεδινός, ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Δ. Μπότσαρης. Ἀλλὰ καὶ οὗτος ἀντικατεστάθη μετὰ 40 ἡμέρας ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως διὰ τοῦ Ὀρεινοῦ Π. Κορωναίου. Ὁ Βούλγαρης, ἡττηθεὶς εἰς τὴν Συνέλευσιν, ἐξήτησε νὰ ἐπιβληθῇ διὰ τῆς βίας.

ΤΑ ΙΟΥΝΙΑΚΑ

Τὴν 15ην Ἰουνίου 1863, ἡ κυβέρνησις Ρούφου ἐπληροφορεῖτο ὅτι ὁ ἀρχιληστής Κυριάκος, ἐν γνώσει τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς χωροφυλακῆς Ἀρτέμης Μίχου, γνωστοῦ Πεδινοῦ, εἶχε σχηματίσει συμμορίαν εἰς τὴν ὁποῖαν μετείχον ὑπαξιωματικοὶ καὶ

στρατιῶται προερχόμενοι ἐκ μονάδων τῶν ὁποίων διοικηταὶ ἦσαν ἀξιωματικοί, φίλοι τοῦ Βούλγαρη. Τὴν 18ην Ἰουνίου ἡ συμμορία, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς χωροφυλακῆς, εἰσῆλθεν εἰς Ἀθήνας καὶ κατέλαβε τὴν μονὴν τῶν Ἀσωμάτων.

Ὁ Κορωναῖος διέταξε δυνάμιν στρατοῦ καὶ ἐθνοφυλακῆς νὰ κτυπήσῃ τοὺς ληστές. Ἀλλὰ τότε, τὸ δὸν τάγμα πεζικοῦ, τοῦ ὁποῖου διοικητὴς ἦτο ὁ ταγματάρχης Λεωτσάκος, ἐκπρύχθη ἀλληλέγγυον μετὰ τοὺς ληστές. Ὁ Κορωναῖος προέβη, αὐτοπροσώπως, εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ Λεωτσάκου. Μόλις ὅμως οἱ στρατιῶται τοῦ δὸν τάγματος ἐπληροφορήθησαν τὴν σύλληψιν τοῦ διοικητοῦ τῶν, συνέλαβον τοὺς ὑπουργοὺς Οἰκονομικῶν καὶ Παιδείας Ἀλεξ. Κουμουνδούρον καὶ Δημ. Καλλιφρονᾶν καὶ ἠπειλῆσαν ὅτι θὰ τοὺς ἐφόνευον ἂν δὲν ἀπληθευροῦτο ὁ Λεωτσάκος. Ὁ Κορωναῖος ἠρνήθη νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὸν ἐκβιασμὸν, ἀλλ' ὁ Ρούφος ἔδωκεν ἐντολὴν νὰ ἀπολυθῇ ὁ Λεωτσάκος. Κατόπιν τούτου ἀφῆθησαν ἐλεύθεροι καὶ οἱ δύο ὑπουργοί.

Οἱ Πεδινοὶ ὅμως, λαβόντες ἀφορμὴν ἀπὸ τὴν σύλληψιν τοῦ Λεωτσάκου, ἀπεφασίσαν νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τῶν κυβερνητικῶν δυνάμεων καὶ ν' ἀνατρέψουν βίᾳ τὴν κυβέρνησιν. Αἱ δυνάμεις τῶν Πεδινῶν περιελάμβανον τὸ πυροβολικόν, τὸ δὸν τάγμα, τὴν χωροφυλακὴν, τοὺς κλητῆρας τῆς ἀστυνομίας, τοὺς ληστές τοῦ Κυριάκου καὶ περὶ τοὺς 300 ἄνδρας στρατολογηθέντας ὑπὸ τοῦ Βούλγαρη. Ἐν συνόλῳ περὶ τοὺς 2.000 ἄνδρας. Ἀνάλογον δυνάμιν διέθετον καὶ οἱ Ὀρεινοί.

Περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς 18ης πρὸς τὴν 19ην Ἰουνίου οἱ Πεδινοὶ κατέλαβον ἐπικαίρους θέσεις, τὴν δὲ πρῶταν τῆς 19ης ἤρχισαν τὴν

ἐπίθεσιν κατὰ τῶν κυβερνητικῶν. Κύριος ἀντικειμενικὸς τῶν σκοπῶν ἦσαν τὰ Παλαιὰ Ἀνάκτορα. Ἡ ἐξ Ὀρειῶν φρουρὰ, ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Ἀρ. Κανάρη, υἱοῦ τοῦ ναυάρχου, ἀπέκρουσε δὲ τὰς ἐπιθέσεις τῶν Πεδινῶν, παρ' ὅλον ὅτι ὁ διοικητὴς της ἐφονεύθη κατὰ τὴν μάχην. Οἱ Πεδινοὶ ἐστράφησαν ἐναντίον ἄλλων κυβερνητικῶν κτιρίων χωρὶς ὅμως νὰ σημειώσουν ἐπιτυχίαν.

Ἐνὼ διήρκει ἡ μάχη, ὁ πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως Διομήδης Κυριακοῦ ἐπέτυχε νὰ λάβῃ ἐξουσιοδότησιν παρὰ τῆς Συνελεύσεως ὅπως ἀποστείλῃ τριμελὴ ἐπιτροπὴν εἰς τοὺς ἀρχηγούς τῶν διαμαχομένων μερίδων,

διὰ νὰ ἐπιτύχῃ συμφωνίαν πρὸς ἀνακαχήν. Ἡ ἐπιτροπὴ, ἀποτελεσθεῖσα ἀπὸ τοὺς Μωραΐτιν, Σκαρμαγκᾶν καὶ Μεσσηνέζην, ἐπεσκέφθη τοὺς ἀρχηγούς τῶν Ὀρεινῶν καὶ τῶν Πεδινῶν, χωρὶς νὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα. Ἐχρηιάσθη ἡ ἐπέμβασις τῶν πρεσβευτῶν Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ρωσίας, διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ἀνακαχὴ τὴν 20ην Ἰουνίου. Μετὰ τὴν ἀνακαχήν συμφωνήθη ὁ ἀνασχηματισμὸς τῆς κυβερνήσεως Ρούφου, ὥστε νὰ ἀποκτήσῃ μικτὴν σύνθεσιν. Πράγματι, ἡ κυβέρνησις ἀνεσχηματίσθη τὴν 21ην Ἰουνίου καὶ περιελάβε 4 Ὀρεινοὺς, τὸν πρωθυπουργόν, τὸν ὑπουργόν τῶν Ἐσωτερικῶν Α. Πετιμεζᾶν, τὸν ὑπουργόν τῶν Στρατιω-

τικῶν Ι. Κλίμακα καὶ τὸν ὑπουργόν τῶν Ναυτικῶν Γ. Μπούμπουλην, καὶ 4 Πεδινοὺς, τοὺς ὑπουργοὺς Οἰκονομικῶν Εὐθ. Κεχαγιᾶν, Ἐξωτερικῶν Π. Καλλιγᾶν, Παιδείας Β. Νικολόπουλον καὶ Δικαιοσύνης Π. Μαυρομιχάλην. Οἱ Ὀρεινοὶ διετήρησαν τὰ ὑπουργεῖα διὰ τῶν ὁποίων ἡλεγχον τὰς ἀστυνομικὰς καὶ στρατιωτικὰς δυνάμεις.

Ἡ κυβέρνησις Ρούφου, μετὰ τὴν σύθεσιν ταύτην, παρέμεινε εἰς τὴν ἐξουσίαν μέχρι τῆς 18ης Ὀκτωβρίου 1863, ὅτε ἀφίχθη εἰς Ἀθήνας ὁ βασιλεὺς Γεώργιος Α', ὁ ὁποῖος ἀνέθεσε τὸν σχηματισμὸν τῆς πρώτης κυβερνήσεως εἰς τὸν Δ. Βούλγαρη, συστήσας εἰς αὐτὸν νὰ συνεν-

νοηθῇ μετὰ τοὺς Ὀρεινοὺς. Ἡ συνάντησις ὅμως τοῦ Βούλγαρη μετὰ τὸν Κανάρη ἀπέθῃ ἀκαρπὸς καὶ κατόπιν τούτου ἐοχηματίσθη ὁμοιογενὲς ὑπουργεῖον. Ἡ πρώτη αὕτη κυβέρνησις τοῦ βασιλέως Γεωργίου, ἐθεωρήθη ὅτι συνεκροτήθη συμφῶνως πρὸς τὰ συνταγματικὰ ἔθιμα, δηλαδή ἀφῆθη εἰς τὸν πρωθυπουργόν ἡ ἐλευθερία νὰ ἐκλέξῃ τοὺς συνεργάτας του. Δὲν ἦτο ὅμως κοινοβουλευτικὴ κυβέρνησις, διότι δὲν εἶχεν ὑπὲρ αὐτῆς τὸ τεκμήριον ὅτι ἀπῆλθε τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Συνελεύσεως.

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Ἀλλὰ καὶ ὁ τρόπος καθ' ὃν ἐγ-

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ο Α' ΚΑΤΑ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΕΤΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ

(Ἐθνολογικὸν Μουσεῖον)

«Σύνταγμα, φέρον άμέσως είς έπαφήν τόν λαόν μετά του 'Ηγεμόνος και τόν 'Ηγεμόνα μετά του λαού»

κατέλειψε την έξουσίαν ή κυβέρνησις Βούλγαρη, την 5ην Μαρτίου 1864, απέδειξεν ότι δεν έλειτούργει τὸ κοινοβουλευτικὸν πολιτεῖμα εἰς τὴν χώραν μας. Ὁ Δημ. Βούλγαρης, ἐξηγῶν εἰς τὴν Ἔθνοσυνέλευσιν τοὺς λόγους τῆς παραίτησέος του, ἔλεγεν: «Ἰδόντες κλονισμένην τὴν πεποίθησιν καὶ ἡλαττωμένην τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ βασιλέως καὶ θέλοντες νὰ μὴ γίνωμεν πρόσκομμα εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν πραγμάτων, κατεθέσαμεν τὴν έξουσίαν εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως».

Κοινοβουλευτικὴν εὐθιμίαν ἔδειξεν ἡ διάδοχος κυβέρνησις Κ. Κανάρη, ἡ ὁποία μετὰ τὴν ἐκλογὴν, τὴν 10 Ἀπριλίου, τοῦ Ἑπαμ. Δεληγεώργη ὡς προέδρου τῆς Βουλῆς, υπέβαλε τὴν παραίτησιν τῆς καίτοι δὲν εἶχεν ὑποστηρίξει ἰδικὸν τῆς ὑποψηφίον, διότι ἔθεώρησε τὴν ἐκλογὴν ἐνὸς ἐκ τῶν ἡγετικῶν στελεχῶν τῆς ἀντιπάλου μερίδος ὡς ἑκφρασὶν ἀπὸδοκιμασίας τῆς Συνελεύσεως, καίτοι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἶχε τύχει ψήφου ἐμπιστοσύνης, διὰ ψήφων 137 ἐναντὶ 87. Μεταβατικὴ κυβέρνησις ὑπὸ τὸν Ζαφ. Βάλβην ἐσχηματίσθη. Ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως ταύτης ἐπραγματοποιήθη καὶ ἡ Ἑνωσις τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τὴν Ἑλλάδα. Τὴν 21ην Μαΐου 1864, ἑλληνικὰ στρατεύματα ἀπεβίβασον εἰς τὴν νήσον Κέρκυραν καὶ ὕψωσαν τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ τὴν 21 Ἰουλίου ἐδόμηκοντα πληρεξούσιοι τῆς Ἑπτανήσου προσήρχοντο εἰς τὴν Ἔθνοσυνέλευσιν νὰ μετᾶσχουν τῶν ἐργασιῶν τῆς, φέροντες νέον αἷμα καὶ νέας ιδέας. Ἡ συμμετοχὴ τῶν Ἑπτανησίων πληρεξουσίων εἶχεν ὡς ἄμεσον συνέπειαν τὴν ἀνατροπὴν τῆς κυβερνήσεως Βάλβη καὶ τὸν σχηματισμὸν ἐκ νέου κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν Κ. Κανάρη, στηριζομένης ἐπὶ ἰσχυρὰς κοινοβουλευτικῆς βάσεως.

Ἐπὶ κυβερνήσεως Κανάρη ἐπετεύχθη ἡ ψήφισις τοῦ Συντάγματος, ἐκδισσθεῖσα διὰ τῆς ἀπειλῆς περὶ παραίτησεως, τὴν ὁποίαν περιείχε τὸ ἀπὸ 9ης Ὀκτωβρίου διάγγελμα τοῦ βασιλέως Γεωργίου Α' πρὸς τὴν Συνέλευσιν. Εἶχον συμπληρωθῇ εἰκοσι δύο μῆνες ἀφ' ἧς ἡ Συνέλευσις εἶχεν ἀρχίσει τὰς ἐργασίας τῆς καὶ ἐπλησίαζε νὰ συμπληρωθῇ ἔτος ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ βασιλέως καὶ ἐν τούτοις μόνον 70 ἄρθρα τοῦ Συντάγματος εἶχον ψηφισθῇ. Πρὸ τῆς δραδύτητος αὐτῆς εὐρεθείς, βραδύτητος ἡ ὁποία δὲν ἐπέτρεπε τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ Κράτους, ὁ βασιλεὺς ἀπηύθυνε διάγγελμα πρὸς τὴν Συνέλευσιν, διὰ τοῦ ὁποίου τὴν ἐκάλεῖ ὅπως ψηφίσῃ τὸ Σύνταγμα ἐντὸς δέκα ἡμερῶν καὶ τὸν ἐκλογικὸν νόμον μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου, ἀπειλῶν ὅτι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θὰ ἀπέκτα ἑλευθερίαν ἐπὶ τῆς μελλούσης ἀποφάσεώς του».

Ἡ Συνέλευσις, κατόπιν τοῦ βασιλικοῦ διαγγέλματος, ἐπέσπευσε τὰς ἐργασίας τῆς καὶ μέχρι τῆς 20ης Ὀκτωβρίου ἐψήφισε τὸ Σύντα-

γμα, τὸ ὁποῖον τὴν ἐπομένην ἐνεχειρίσθη εἰς τὸν βασιλέα διὰ νὰ ἐπιφέρῃ τὰς παρατηρήσεις του. Τὸ Σύνταγμα ἐπεστράφη εἰς τὴν Συνέλευσιν τὴν 31ην Ὀκτωβρίου, συνοδευόμενον ἀπὸ βασιλικὸν διάγγελμα τὸ ὁποῖον περιεῖχεν ὀρθὰς τινὰς βασιλικὰς παρατηρήσεις, αἱ ὁποῖαι καὶ ἔγιναν δεκταί. Ἐν τῷ μεταξύ ἡ Συνέλευσις ἐψήφισε καὶ τὸν ἐκλογικὸν νόμον καὶ τὴν 16ην Νοεμβρίου, ἀφοῦ ὠρκίσθη ὁ βασιλεὺς, ἐνώπιόν τῆς, πρίσιν εἰς τὸ Σύνταγμα, αὐτὴ διελύθη. Τὴν ἐπαύριον δέ, ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ νέον Σύνταγμα.

Τὸ Σύνταγμα τοῦ 1864, τὸ ὁποῖον ἐξακολουθεῖ οὐσιαστικῶς νὰ ἰσχύει καὶ σήμερον, ἀναθεωρηθὲν τὸ 1911 καὶ τελευταίως ὑπὸ τῆς Βουλῆς τοῦ 1946, παρείχεν ἀληθῆ κατοχύρωσιν τῶν ἀτομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐλευθεριῶν τῶν Ἑλλήνων. Καθιέρωσε πραγματικὸν δημοκρατικὸν σύστημα διακυβερνήσεως τῆς χώρας. Ἀπὸ τοῦ 1864, ἡ Ἑλλὰς ἐγίνε βασιλευμένη δημοκρατία, ἐνὶ δὲ τοῦ Συντάγματος

τοῦ 1844 ἐθεσπίσθη ἡ συνταγματικὴ μοναρχία. Ὁρθῶς, λοιπόν, ὁ πληρεξούσιος Ζακύνθου Κ. Λομβάρδος ἔλεγεν εἰς τὴν Συνέλευσιν, κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 5ης Νοεμβρίου 1864: «Τὸ Σύνταγμα τοῦ 1864 ὅλως διόλου διαφέρει ἀπὸ τοῦ Συντάγματος τοῦ 1844, εἶναι Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον φέρει ἀμέσως καὶ κατ' εὐθείαν εἰς ἐπαφὴν τὸν λαὸν μετὰ τοῦ Ἡγεμόνος καὶ τὸν Ἡγεμόνα μετὰ τοῦ λαοῦ. Τὸ Σύνταγμα τοῦ 1844 ἔθετο φραγμοὺς μετὰ τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου. Ἰδοὺ ἡ μεγάλη διαφορά, ἥτις ὑπάρχει μετὰ τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου Συντάγματος. Σὺστημα διαφορετικὸν τὸν ἓν, σύστημα διαφορετικὸν τὸ ἄλλο. Καὶ εἶχε λόγους ἡ Συνέλευσις νὰ προβῇ εἰς τὸ σύστημα τοῦτο. Μία πείρα πολλῶν ἐτῶν μᾶς ἐδίδαξεν ὅτι τὰ στοιχεῖα, δὲν λέγω αἱ τάξεις, διότι τάξεις καὶ κλάσεις εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχουσιν διάφοροι, τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα διὰ τοῦ Συντάγματος τοῦ 1844 ἐτίθεντο εἰς ἐπαφὴν μετὰ τὸν Ἡγεμόνα, ὅπως τὸ διδάξουν τὰς ιδέας, τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ λαοῦ,

δείχθησαν, δὲν λέγω τίποτε ἄλλο περισσότερο, ἀνίκαν νὰ ἐκπληρώσουν τὴν ἐντολήν του. Μία κρυφὴ φωνὴ μᾶς εἶπε: Θέσατε εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν τὸν λαὸν μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ ὑπηκούσαμεν ὅλοι μας.»

Ἡ κρυφὴ φωνή, περὶ τῆς ὁποίας ὠμίλει ὁ Κ. Λομβάρδος, ἦτο ἡ φωνὴ τῶν φιλελευθέρων ιδεῶν, αἱ ὁποῖαι καθ' ἡμέραν κατέκταν τοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης. Φορεῖς τῶν φιλελευθέρων αὐτῶν ιδεῶν ὑπῆρξαν οἱ πληρεξούσιοι τῆς Β' Ἐθνοσυνελεύσεως, κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν. Καὶ ἔργον τῶν ἐμπειροσιμῶν μετὰ τὰς φιλελευθέρους ιδέας πληρεξουσίων, ὑπῆρξε τὸ Σύνταγμα τοῦ 1864. Ἡ διαίρεσις, ἄλλωστε, τῶν πληρεξουσίων εἰς Ὀρεινοὺς προοδευτικούς καὶ Πεσινοὺς συντηρητικούς, κατὰ τὸ γαλλικὸν προηγούμενον, ἀρκεῖ καὶ μόνῃ διὰ νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν Β' Ἐθνοσυνέλευσιν.

ΕΚΤΡΟΠΗ ΕΚ ΤΗΣ ΟΜΑΛΟΤΗΤΟΣ

Αἱ πρῶται ἐκλογαὶ ἐπὶ βασιλείας Γεωργίου τοῦ Α', διενεργήθησαν τὴν 12ην Μαΐου 1865 ὑπὸ τῆς σχηματισθείσης τὴν 2αν Μαρτίου κυβερνήσεως Ἀλέξ. Κουμουνδούρου. Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 66 τοῦ Συντάγματος, οἱ βουλευτὰ ἐξελέγοντο «δι' ἀμέσου, καθολικῆς καὶ μυστικῆς διὰ σφαιριδίων ψηφοφορίας». Κατὰ τὸ ἴδιον ἄρθρον αἱ ἐκλογαὶ διετάσσοντο καὶ ἐνηργούντο ταυτοχρόνως καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν. Κατὰ τὸ ἄρθρον 68, ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν δὲν ἠδύνατο νὰ εἶναι κατώτερος τῶν ἑκατὸν πενήκοντα. Κατὰ τὸ ἄρθρον 69, ἡ βουλευτικὴ περίοδος ὠρίζετο τετραετής καὶ διτριετής, ὡς προέβλεπε τὸ Σύνταγμα τοῦ 1844, καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 70 «διὰ νὰ ἐκλεγῇ τις βουλευτὴς ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι πολίτης Ἕλλην, ἐκ τῆς ἐπαρχίας παρ' ἧς ἐκλέγεται ἢ πρὸ δύο ἐτῶν τουλάχιστον ἐγκατεστημένος ἐν αὐτῇ, ἀπολαμβάνων πρὸ διετίας τὰ ἀστικά καὶ πολιτικά δικαιώματα, ἔχων συμπληρωμένον τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ πρὸς τούτοις διὰ παρὰ τοῦ νόμου τῶν ἐκλογῶν ἀπαιτούμενα προσόντα». Τὸ ἐπὶ πλέον προσὸν τὸ ὁποῖον ἀπῆτει ὁ ἐκλογικὸς νόμος τῆς 10ης Νοεμβρίου 1864 διὰ τοὺς ἐκλογίμους, ἦτο νὰ ἔχουν ἀκίνητον ἢ νὰ ἰδιοκτησίαν εἰς τὴν ἐπαρχίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἐξέβητον ὑποψηφιότητα.

Δικαίωμα ψήφου ἀνεγνωρίζετο εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας τοὺς συμπληρώσαντας τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν καὶ ἔχοντας ἰδιοκτησίαν τινὰ ἢ μετερχομένους οἰονδήποτε ἐπάγγελμα ἢ ἐπιτήδευμα. Ἐκλογικὸν σύστημα διετηρεῖτο τὸ πλειοψηφικόν, ἐκλεγόμενος ὁμῶς τῶν λαβόντων τὴν σχετικὴν πλειοψηφίαν, καὶ ἐκλογικὴ περιφέρεια ἡ ἐπαρχία.

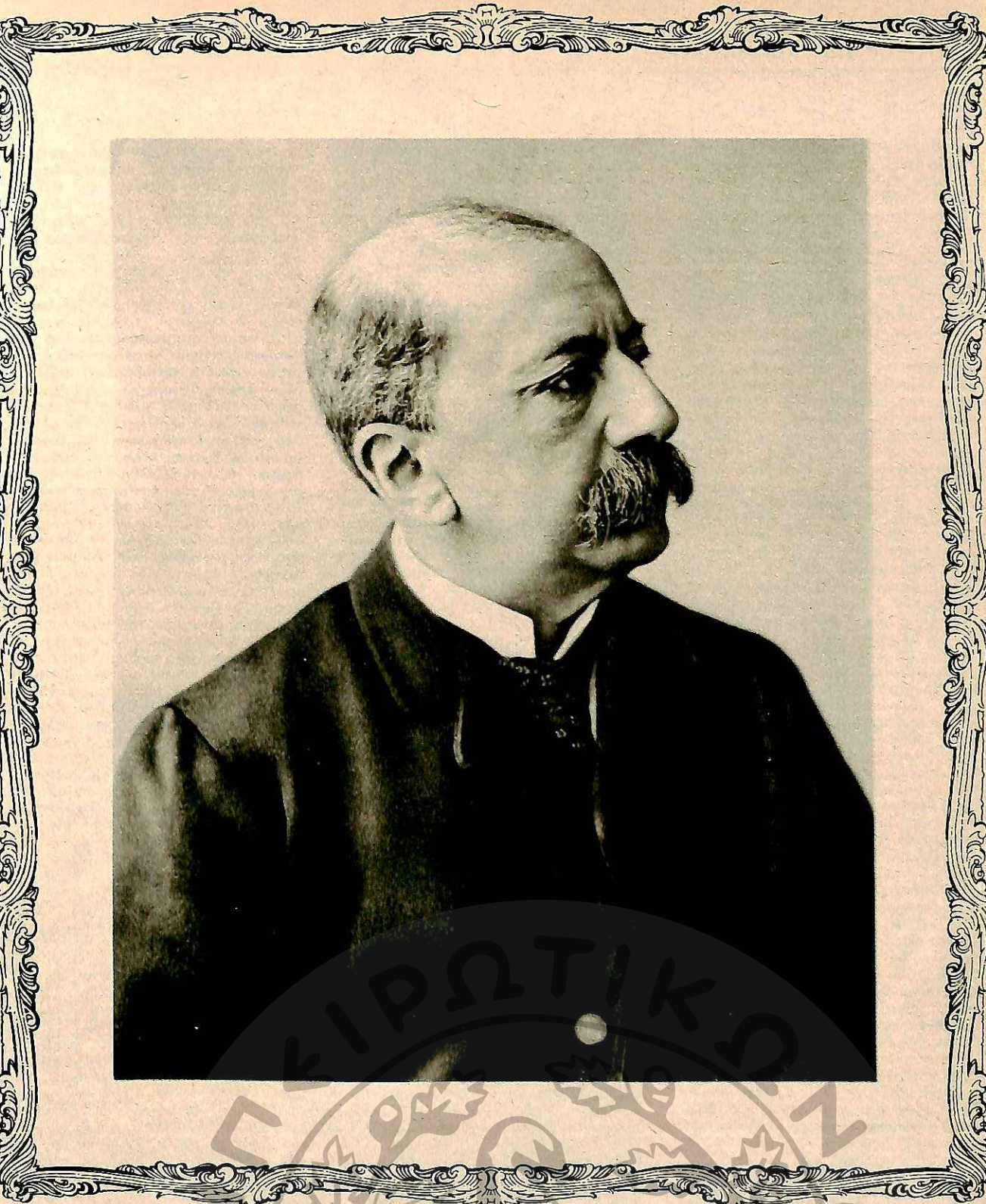
Διὰ τοῦ Συντάγματος τοῦ 1864 καθιερώθη ὡς μέσον ἐκφράσεως τῆς

προτιμήσεως τῶν ἐκλογῶν ὑπὲρ ἐνὸς ὑποψηφίου τὸ σφαιρίδιον, δηλαδή ἓνα μικρὸ κομμάτι μολύβδου ἐν εἶδει σφαίρας, τὸ ὁποῖον ἔρριπτεν ὁ ἐκλογεὺς εἰς τὴν ψηφοδόχον ἀντὶ ψηφοδελτίου. Ὑπῆρχον δὲ εἰς ἕκαστον ἐκλογικὸν τμήμα τόσαι ψηφοδόχοι (κάλπαι) ὅσοι καὶ οἱ ὑποψήφιοι τῆς ἐπαρχίας. Ἡ ψηφοδόχος ἐξωτερικῶς ἦτο χρωματισμένη κατὰ τὸ ἥμισυ λευκὴ καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ μαύρη. Ἐσωτερικῶς δέ, ἦτο διηρημένη εἰς δύο τμήματα ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τοὺς ἐξωτερικοὺς χρωματισμούς. Ὁ ἐκλογεὺς εἰσῆγε τὴν χεῖρα του διὰ τῆς ἐν τῇ κορυφῇ τῆς κάλπης εὐρισκομένης ὀπῆς καὶ ἔρριπτε τὸ σφαιρίδιον εἴτε εἰς τὸ λευκόν, εἴτε εἰς τὸ μαῦρον τμήμα τῆς ψηφοδόχου. Ὅσα σφαιρίδια εὐρίσκοντο εἰς τὸ λευκὸν τμήμα ἔθεωροντο ὡς θετικαὶ ψῆφοι ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου, ὅσα εἰς τὸ μαῦρον, ἀρνητικά. Ἐξ οὗ καὶ ἡ ἐκφρασις διὰ τοὺς ἀποτυχάνοντας ὑποψηφίους: «Τοὺς ἔβαψαν στὰ μαῦρα».

Αἱ διενεργηθεῖσαι τὴν 12ην Μαΐου 1865 ἐκλογαὶ, δὲν ἔδωσαν πλειοψηφίαν εἰς κανένα κόμμα. Τρία δὲ ἦσαν τὰ κυριώτερα ἐκ τῶν μετασχόντων εἰς αὐτὰς κομμάτων. Τοῦ Κουμουνδούρου, τὸ ὁποῖον περιέλαβε τοὺς περισσότερους ἐκ τῶν Ὀρεινῶν, μετὰ τὴν ἀποχώρησιν ἐκ τῆς πολιτικῆς τοῦ Κ. Κανάρη, τοῦ Βούλγαρη καὶ τοῦ Δεληγεώργη. Μία μικρὰ ὁμάς βουλευτῶν ἠκολούθησε τὸν Θρ. Ζαΐμην. Ἐκ τῶν τριῶν κομμάτων, τὸ προοδευτικὸν καὶ ἔχον ρεαλιστικὴν ἀντίληψιν τῶν πολιτικῶν δεδομένων ἦτο τὸ κόμμα τοῦ Κουμουνδούρου, τὸ ὁποῖον ἔλαβε καὶ τὴν σχετικὴν πλειοψηφίαν. Ὁ Κουμουνδούρος διενήργησεν ἐλευθέρως ἐκλογὰς καὶ οὕτω κατέστη δυνατὴ ἡ ἐκπροσώπησις εἰς τὴν πρώτην Βουλὴν τοῦ Γεωργίου τοῦ Α' ὅλων τῶν πολιτικῶν τάσεων. Τὴν ἐκπροσώπησιν ταύτην διηκούλυε καὶ τὸ σφαιρίδιον, τὸ ὁποῖον παρείχεν εἰς τοὺς ἐκλογεὺς τὴν δυνατότητα τῆς ἐκλεκτικῆς ψήφου.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν κατέστησεν ἀνέφικτον τὸν σχηματισμὸν ἰσχυρὰς κυβερνήσεως. Μεταξὺ 14 Ὀκτωβρίου 1865, ὅτε ἀνετράπη ὁ Κουμουνδούρος, καὶ 18 Δεκεμβρίου 1866, ὅτε κατάρθωσε νὰ σχηματίσῃ ἐκ νέου βίωσιμον κυβέρνησιν, ἑπτὰ κυβερνήσεις ἐνηλλάγησαν εἰς τὴν έξουσίαν. Δύο ὑπὸ τὸν Ἑπαμ. Δεληγεώργην, γενόμενον πρωθυπουργὸν εἰς ἡλικίαν 36 ἐτῶν, δύο ὑπὸ τὸν Δημ. Βούλγαρη, μία ὑπὸ τὸν Ἀλέξ. Κουμουνδούρον καὶ δύο ὑπὸ τὸν Μπενιζέλον Ρούφον. Ἡ σχηματισθεῖσα τὴν 18ην Δεκεμβρίου 1866 κυβέρνησις Ἀλέξ. Κουμουνδούρου, εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχεν ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ὁ Χαρ. Τρικούπης, ἦτο ἡ πρώτη ἑλληνικὴ κοινοβουλευτικὴ κυβέρνησις. Χάρις εἰς προσχωρήσεις βουλευτῶν ἐξ ἄλλων κομμάτων ἡ κυβερνήσις διέθετε εἰς τὴν βουλὴν 120 ψήφους ἐναντὶ 80 τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἡ κυβέρνησις αὕτη, ἀνελθούσα εἰς τὴν έξουσίαν μετὰ τὸ ὀλοκαύτωμα τοῦ Ἀρκαδίου, ἔπρεπε νὰ ἀντι-

Ο ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ, Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΠΟΥ ΣΥΝΩΨΙΣΕ ΣΕ ΜΙΑ ΦΡΑΣΙ ΤΟΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΠΟΘΟ — «Η ΕΛΛΑΣ ΠΡΩΡΡΙΣΤΑΙ ΝΑ ΖΗΣΗ ΚΑΙ ΘΑ ΖΗΣΗ» — ΚΑΙ ΕΠΕΒΑΛΕ ΤΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟ ΔΟΓΜΑ ΤΗΣ «ΔΕΔΗΛΩΜΕΝΗΣ» (Ἐθνολογικὸν Μουσεῖον)

μετωπίσῃ τὸ ζήτημα τῆς κρητικῆς ἐπαναστάσεως, ἡ ὁποία εἶχεν ἐκραγῇ τὸν Αὐγουστον τοῦ 1866. Βασικὴ γραμμὴ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως ταύτης ἦτο ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὀφείλε νὰ συνεννοηθῇ τὸ ταχύτερον μετὰ τῶν τριῶν χριστιανικῶν κρατῶν τῆς βαλκανικῆς χερσονήσου, τὴν Σερβίαν, τὴν Ρουμανίαν καὶ τὸ Μαυροβούνιον, διὰ νὰ ἀποκτήσῃ συμμάχους εἰς τὸν κατὰ τῆς Τουρκίας ἀγῶνα. Ἡ πολιτικὴ αὕτη ἦτο ἄκρως ἀντίθετος πρὸς τὴν πολιτικὴν τοῦ Δεληγεώργη, ὁ ὁποῖος ἦτο ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὴν προκατόχον κυβέρνησιν Δ. Βούλγαρη, καὶ ὁ ὁποῖος, φοβούμενος τὸν σλαβικὸν κίνδυνον, δὲν ἠθέλε καμμίαν συνεννόησιν μετὰ σλαβικὰ κράτη τῆς χερσονήσου τοῦ Αἴμου. Βάσει τῆς πολιτικῆς τῆς προσεγγίσεως μετὰ ἄλλα βαλκανικὰ κράτη, ἡ κυβερ-

νήσις Κουμουνδούρου προήλθεν εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τὴν Σερβίαν, αἱ ὁποῖαι ἀπέληξαν εἰς τὴν ὑπογραφήν, ἐν Φεσάου τῆς Αὐστρίας, τῆν 14)26 Αὐγούστου 1867, ἑλληνοσερβικῆς συμμαχίας. Παραλλήλως, ἡ κυβέρνησις Κουμουνδούρου ἐπέζητησε λύσιν τοῦ κρητικοῦ ζητήματος διὰ τῆς μεσολαβήσεως τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. Γαλλικὴ πρότασις περὶ διενεργείας δημοψηφίσματος ἀπεκρούσθη ἀπὸ τοὺς Ἀγγλοὺς, οἱ ὁποῖοι εἰσηγούντο εἰς τὸν Σουλτᾶνον τὴν παροχὴν δι-οικητικῶν μεταρρυθμίσεων εἰς τὴν Κρήτην. Ἀργότερον, ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γαλλίας Ναπολεὼν δ' Γ' ἐστράφη κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ τελεσθέντος τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1867 γάμου τοῦ βασιλέως Γεωργίου μετὰ τὴν ἀνηψίαν τοῦ Τσαρόν μεγάλην δούκισσαν Ὀλγαν. «Ἡ Γαλλία δὲν

ἐννοεῖ νὰ πληρώσῃ τὴν προῖκα τῆς Ρωσίδος πρὶγκίπισσας», ἔλεγε πρὸς τὸν ἐν Παρίσιος Ἕλληνα πρεσβευτὴν Θεόδ. Δεληγιάννην ὁ Ναπολεὼν Γ'. Εἰς τὴν πραγματικότητα, ἡ γαλλικὴ στροφή ὀφείλετο εἰς τὴν ἀρνήσιν τῆς Ρωσίας νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἀξίωσιν τοῦ Ναπολέοντος περὶ προστασίας τοῦ Λουξεμβούργου εἰς τὴν Γαλλίαν.

Ὅπωςδήποτε, ὅταν ἐπανῆλθεν εἰς Ἑλλάδα ὁ βασιλεὺς Γεώργιος, περὶ τὰ τέλη Νοεμβρίου 1867, δὲν εἶχε προωθηθῇ ἡ λύσις τοῦ κρητικοῦ ζητήματος. Ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν εἶχον ἐπανειλημμένως συσκέψει μετὰ τὸν βασιλέα, καθ' ἃς διεπιστώθη διαφωνία μετὰ τὸν Στέμματος καὶ κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν θεμάτων ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Κατόπιν τούτου, τὴν 17ην Δεκεμβρίου 1867, ὁ Κουμουνδούρος

υπέβαλε την παραίτησίν του, παρ' όλον ότι είχε την εμπιστοσύνην της Βουλής. Η παραίτησις αυτή απέτρεψε την απάρχη μιάς έκτροπής εκ του όμαλου πολιτικού βίου, ή όποια διήρκεσεν έπτά έτη και πέντε μήνας. Περί της έκτροπής ταύτης μαρτυρεί το γεγονός ότι εις τό διαστήμα αυτό διενεργήθησαν πέντε έκλογαί, την 21 Μαρτίου 1868, την 16ην Μαΐου 1869, την 26ην Φεβρουαρίου 1872, την 27ην Ιανουαρίου 1873, την 23ην Ιουνίου 1874, εις έκαστην των οποίων, διά νοθείων, έπλειοψήφει ή κυβέρνησις ή όποια τας διενήργει. Τό 1868 ή κυβέρνηση Δ. Βούλγαρη, τό 1869 ή κυβέρνησις Θρ. Ζαΐμη, τό 1872 ή κυβέρνησις Δ. Βούλγαρη, τό 1873 ή κυβέρνησις Έπ. Δεληγεώργη, τό 1874 ή κυβέρνησις Δ. Βούλγαρη.

«Αφ' ότου, κατά τό 1868, έγγραφον ό Χαρ. Τρικούπης εις τό περίφημον άρθρον του «Τίς πταίει», τό όποϊον έδωμοσιεύθη εις την έφημερίδα «Καιροί», την 29 Ιουνίου 1874, εγκαθιδρύθη ή αρχή των κυβερνήσεων της μειονοφίας, πάν νέον δήμα της εξουσίας μαρτυρεί περι τό σκοπού, εις δν αποβλέπει» άψευδής δε άπόδειξις του διενεργουμένου σχεδίου και αι άρτι διεξαχθείσαι βουλευτικαί έκλογαί. (Σημ. της 23ης Ιουνίου 1874). Βιαιότερον και άδεξιώτερον μετ'ήλθον τά ύπουργεία του κ. Βούλγαρη τας κυβερνητικάς έπεμβάσεις, ύπουλότερον δε και έπιτυχέστερον τά του κ. Ζαΐμη και του κ. Δεληγεώργη κατ' ούσίαν όμως έπίσης ακοήθης ύφ' όλα τά από τό 1868 και μέχρι σήμερα ύπουργεία ή της κυβερνήσεως κατά τας έκλογάς ένέργειαι. Ό κ. Βούλγαρης, ό κ. Ζαΐμης, ό κ. Δεληγεώργης ύπήρξαν όργανα μιάς και της αΐτης πολιτικής, έκτελεσται ενός και του αυτού σχεδίου. Ούδέις αυτών έκλήθη εις την εξουσίαν καθ' ύπόδειξιν των αντιπροσώπων του έθνους... Ό κ. Βούλγαρης, ότε μετά την άποσύνησιν της έν τη τελευταία Βουλή σύμμαχίας των κομμάτων έκλήθη εκ νέου εις την εξουσίαν και έλαβε την διάλυσιν της Βουλής, μόλις 12 ήρθιμει φίλους έν τη Βουλή. Έπτά ήρθιμει φίλους βουλευτάς ό κ. Δεληγεώργης, ότε έγένητο πρωθυπουργός κατά τό 1872 και διέλυσε την τότε Βουλήν, μόλις δε έικοσιπέντε βουλευτών πρόστατο ό κ. Ζαΐμης πρό της έν έτει 1869 διάλυσεως της Βουλής.»

Περαιτέρω δε, εις τό αυτό άρθρον, ό Τρικούπης, έδιδε την έκτίνα του τρόπου διεξαγωγής των έκλογών κατά την περίοδον ταύτην. «Διατελούμεν ήδη θεαταί του έλεϊνιού δράματος, όπερ από τό 1868 παρίσταται περιοδικώς από της σκηνής του ήμετέρου κράτους. Αμέσως μετά την διάλυσιν της τελευταίας Βουλής, άντί να είδωμεν τούς πολιτευομένους σπεύδοντας πρός τας έπαρχίας αυτών, όπως προκαλέσωσι την ύπερ αυτών ψήφον του λαού, είδομεν άπεναντίας τούς άξιοϋντας ν' αντιπροσωπεύωσι τας έπαρχίας, σπεύδοντας εις Αθήνας, όπως λάβωσι τό χρίσμα της ύπουργικής ύποψηιότητος. Έκτός όλιγίστων, μοναδικών ίσως εξαιρέσεων, πάντες έλησιμόνησαν και πολιτικές σχέσεις και άτομικήν άξιοπρέπειαν, έκλιπαρούντες την άνωθεν κατά τας έκλογάς αντίληψιν, ή δε κυβέρνησις καθήρτιζε, διέλυε, μετερρύθμιζε τούς συνδασμούς ως κηδεμών της ψήφου του λαού. Ηρξάτο ή δευτέρα πράξις και είδομεν τούς ύπουργικούς ύποψηίους έπανερχομένους εις τας έπαρχίας και κύπτοντας υπό τό βάρος

των πρός τούς έκλογείς ύπουργικών δώρων, είδομεν την ύπηρεσίαν όλην άνάστατον, τόν στρατόν εις πλήρη παράλυσιν ύπακούοντα από του διοικητού έως και του εσχάτου στρατιώτου εις τά νεύματα του ύπουργικού ύποψηίτου και γενόμενον τό όργανον της καταπατήσεως του νόμου και της έλευθερίας του πολιτου. Ηδη λαμβάνομεν άλληλοδιαδόχως τας άπαισίας είδήσεις περί της τρίτης πράξεως, καθ' ήν τελούνται αύτούσια κατά την ψηφοφορίαν τά έκλογικά όργια. Μετ' όλίγον θα παρασταθ ή τετάρτη πράξις, ότε κατ' ας εξέλεγεις θα έκτυλήθουν έπισήμως αι τελευταίαι άσχημίαι και, κατά τά είθιμμένα, θα διαπραχθώσι δεβιάως και ήδη νέαι έν αύτώ τώ βουλευτικώ περιδόμεναι χείρονες των πρώτων, και ταύτα πάντα όπως παρσκευασθή ή ύστάτη πράξις της συγκροτήσεως Βουλής φερούσης τόν έξωτερικόν τύπον της αντιπροσωπείας του έθνους και άναδεχθησομένη έν όνόματι του έθνους την ευθύνην των άνοσιουργημάτων των προσωπικών κυβερνήσεων.»

Τέσσαρα έτη προηγουμένως, ότε, μετά την ληστεϊαν του Διλασι και την ταπεινώσιν την όποιαν ύπέστη ή Έλλάς, έκλήθη εις την εξουσίαν ό Κουμουνδούρος, ως διάδοχος του Δεληγεώργη, ό όποιος παρέμεινεν επί πεντάμηνον ως πρωθυπουργός χωρίς να συγκαλέσ ην Βουλήν, έλεγε πρός την έθνικήν αντιπροσωπείαν: «Διότι όλοι είλικρινώς έπεθυμήσαμεν, ίνα εις τόν τόπον μας ή συνταγματική, ή κοινοβουλευτική ή κυβερνήσις άποκατασταθ ήλήθεια.»

Ενδεκα μήνας, όπως άργότερον ό Κουμουνδούρος ήναγκάζετο να παραιτηθ ή και επανήρχετο εις την εξουσίαν ό ευθύνόμενος διά την ταπεινώσιν του Διλασι, Θρ. Ζαΐμης.

ΤΑ ΣΤΗΛΙΤΙΚΑ

Τό άποκορύφωμα της πολιτικής άνωμαλίας ή όποια εδημιουργήθη από του Δεκεμβρίου 1867, ύπήρξε τό πραξικόπημα του Βούλγαρη την 19ην Μαρτίου 1875. Κατά τό Σύνταγμα ή Βουλή ευρίσκειτο έν άπαρτία όταν παρίστατο τό ήμισυ του αριθμού των βουλευτών πλέον ενός. Έπειδή ή κυβέρνησις Βούλγαρη είλαχε χάσει και την τεχνητήν πλειοψηφίαν που απέκτησε διά των έκλογών της 23ης Ιουνίου 1874, προσέφυγεν εις τό ακόλουθον τέχνασμα: Έδέχθη ότι διά τόν ύπολογισμόν του όλου αριθμού των βουλευτών δεν θα έλαμβάνοντο ύπ' όψιν οι άπόντες, οι άποδιώσαντες και οι μη όρκισθέντες. Ούτω ένώ οι βουλευται ήσαν 190, ή κυβέρνησις, διαθέτουσα μόνον 85, υπελόγησε, βάσει των άνωτέρω εξαιρέσεων, τό σύνολον εις 167, και απέκτησε την δυνατότητα να έχ η άπαρτίαν και να έκλέξη πρόεδρον της Βουλής ιδικών της ύποεδρον της Βουλής ιδικών της ύποψηφίον. Τό πραξικόπημα προεκάλεσε την γενικήν εξέγερσιν. Η αντιπολίτευσις άπηύθυνεν έντονον διαμαρτυρίαν πρός τόν βασιλέα, ένώ αι έφημερίδες της πρωτεύουσας έδημοσίευσιν την ακόλουθον διακήρυξιν: «Αί της πρωτεύουσας ύπογεγραμμέναί έφημερίδες, αντιπροσωπεύουσαι τόν τύπον, εξαίρεισι των όργάνων της κυβερνήσεως, συναισθανόμεναι την γενομένην ύβριν διά της υπό του ένσώτατος ύπουργείου καταπατήσεως του Συντάγματος μετά την 19ην Μαρτίου, βλέπουσαι δε ίσχύουσιν πλέον την βίαν, τολμάσαν έτι την παρανομίαν και προσκαλούσαν ούτω την ενεργεία αντίστασιν,

πιστεύουσιν ότι έξασκούσιν άναμφισήτητον καθήκον, κηρύττουσαι όμοφώνως άντισυνταγματικήν και άναξίαν έλευθερού και φιλοτίμου λαού την κατάστασιν της πατρίδος, παράνομον την σφετερισθείσαν τά δικαιώματα του έθνους κυβερνήσιν, έκνομον την νομοθετούσαν συνάθροισιν μετά την 19ην Μαρτίου και άκυρον πάσαν άπόφασιν αυτής, συνένοχον έγκλήματος εσχάτης προδοσίας πάντα συμμερίζομενον την άντισυνταγματικήν τυραννίαν της σημερον και διαμαρτυρόμεναι ένώπιον όλων προλαμβάνουν να κηρύξωσιν άμα, ότι από τούδε μόνος ό πατριωτισμός των Έλλήνων, δι' ών μέσον υπό της συναισθήσεως των συνταγματικών δικαιωμάτων του δύναται, πρέπει να άντεπεξέλθ η κατά της βίας, τιμωρός των καταστροφών του Συντάγματος εις ό πάντες ώμόσμεν πίστιν. Τό πρώτον τούτο νόμιμον δήμα ποιείται ή αντιπροσωπεία της κοινής γνώμης των Αθηνών, ενισχύουσα ταύτην και άρωγόν δυνατωτέρα έπικαλουμένη, έν ή περιπτώσει ό κίνδυνος της πατρίδος διά της προδοσίας ήθελεν εξακολουθή.»

Αί έφημερίδες των Αθηνών δεν περιωρίσθησαν εις την δημοσίευσιν της διακήρυξεως. Απεφάσισαν να έαρμόσουν την τιμωρίαν που έπεβάλλετο εις τούς προδότας κατά την αρχαιότητα. Ν' αναγράφουν, δηλαδή, καθ' ήμεραν, εις ειδικήν στήλην τά όνόματα των βουλευτών οι όποιοι είχαν έπιδοκιμάσει τό πραξικόπημα του Βούλγαρη, κατ' αναλογίαν της αναγραφής, κατά την αρχαιότητα επί μαρμαρίνων στήλων των όνομάτων των προδοτών. Έξ ου και οι βουλευται εκείνοι άπεκλήθησαν στικλίται και αι καθ' όλου αυθάρτητα ένέργειαι του Βούλγαρη, κατά στικτικά.

Αλλά και ό λαός της πρωτεύουσας εξέβηλάνθη έναντίον της κυβερνήσεως Βούλγαρη. Με συριγμούς και γιουχαίσματα έγένηντο δεκτοί, όπου και αν ένεφανίζοντο, οι κυβερνητικοί βουλευται, και αύτός δε ό πρωθυπουργός άπεδοκιμάζετο όταν παρουσιάζετο δημοσία.

Έκτός όμως των έφημερίδων και του λαού και ό έπιστημονικός κόσμος έτάχθη κατά τού πραξικόπηματος. Οι δικηγορικοί σύλλογοι όλου του κράτους εξέδωσαν ψηφίσματα διαμαρτυρίας, ένώ ό σύλλογος των καθηγητών της Νομικής σχολής σίευσ, την 11ην Απριλίου 1875, γνωμάτευσιν διά της όποιας έχασακτηρίζετο ή ενεργεία του Βούλγαρη ως άντισυνταγματική και έκνομος.

Συγχρόνως, άπεκαλύπτετο ότι δύο εκ των ύπουργών, οι Β. Νικολόπουλος, της Δικαιοσύνης (γαμβρός του Βούλγαρη) και Ι. Βαλασόπουλος, της Παιδείας, είχαν δωροδοκηθ ή διά να επιτύχουν την χειροτονίαν ως αρχιερέων, ατόμων τά όποια έστερούντο των προσόντων διά τό άνώτατον αυτό εκκλησιαστικόν λειτουργήμα. Η άποκάλυψις του σκανδάλου ώκοκλήρωσε την λαϊκήν εξέγερσιν. Συλλαλητήρια συνεκροτήθησαν και ήπειλείτο βίαία άνατροπή της κυβερνήσεως, ένώ ό ευρωπαϊκός τύπος έδημοσίευσ πληροφορίας ότι ό βασιλεύς, ευρισκόμενος έν μέσω καθαρώς επαναστατικής ατμοσφαιρας και έκδηλώσεων αι όποιαί, έμέσως ή άμέσως, έστρέφοντο και έναντίον του, έσκέπτετο να παραιτηθ. Άλλά ούτε ζήτημα παραιτήσεως του βασιλέως έτέθη, ούτε βίαία άνατροπή της κυβερνήσεως έπραγματοποιήθ, χάρις εις τόν έν Κωνσταν-

τινουπόλει Έλληνα πρεσβευτήν Γ. Κουντουριώτην. Ούτος, καθ' ύπόδειξιν του Βούλγαρη, έκλήθη υπό του βασιλέως διά να σχηματίση ύπηρεσιακήν κυβερνήσιν, ή όποια θα συνεκάλε την Βουλήν, μέχρι της νέας συνόδου, δηλαδή μέχρι της 1ης Νοεμβρίου 1875. (Μόνον τό Σύνταγμα του 1927 και τό ίσχύον περιέχουν διάταξιν ύποχρεούσαν την κυβέρνη-

σιν, άμα τώ σχηματισμώ της, να έμφανισθ ή ένώπιον της Βουλής). Ό Βούλγαρης ήλπιζεν ότι, κατά τό έν τώ μεταξύ διάστημα, θα έκόπαζεν ό θορύβος και θα ήδύνατο να επανέλθ η εις την εξουσίαν.

Ό Κουντουριώτης άντελήφθη ότι δεν έπρόκειτο περί θορύβου, αλλά περί προημηνμάτων επαναστάσεως και ότι έπρεπε να υιοθετηθών ριζι-

και λύσεις. Δι' αυτό ύπέδειξεν εις τόν βασιλέα τόν σχηματισμόν κυβερνήσεως υπό τόν Χαρ. Τρικούπην, ή όποια θα διεξήγεν έλευθέρας εκλογάς και θα επανέφερε την πολιτικήν ομαλότητα εις την χώραν. Ό Γεώργιος, ό όποιος δεν έστερείτο πολιτικότητος, άντελήφθη την άξίαν της λύσεως ταύτης. Την 25ην Απριλίου 1875 έκάλει τόν Χαρ. Τρικού-

πην εις τά ανάκτορα και του άνέθετε την έντολήν να σχηματίση κυβέρνηση. Ό Τρικούπης έδέχθη υπό τόν όρον ότι θα διέλυεν άμέσως την Βουλήν και θα διενήργει άπολύτως έλευθέρας εκλογάς. Μετά δύο ήμέρας ώρκίζετο ή πρώτη υπό την προεδρίαν του μεγάλου πολιτικού άνδρός κυβέρνησις. Μία άλλη περίοδος εις την πολιτικήν ιστορίαν της Έλ-

λάδος ήρχιζεν. Η περίοδος του κοινοβουλευτισμού.

ΓΡΗΓ. ΔΑΦΝΗΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟΝ: Η καθιέρωσις της δεδηλωμένης. Η δημιουργία του πρώτου ισχυρού κομματικού οργανισμού. Η όργανώσις συγχρονισμένου κράτους. Η αντίδρασις και ή ήττα του 1897.

ΜΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ, ΠΑΡΜΕΝΗ ΣΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ, ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΤΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ. ΣΤΑ ΠΕΡΙΘΩΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΕΙΩΜΕΝΑ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΝΗΣΙΑ ΠΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΣΤΡΕΦΟΥΝ

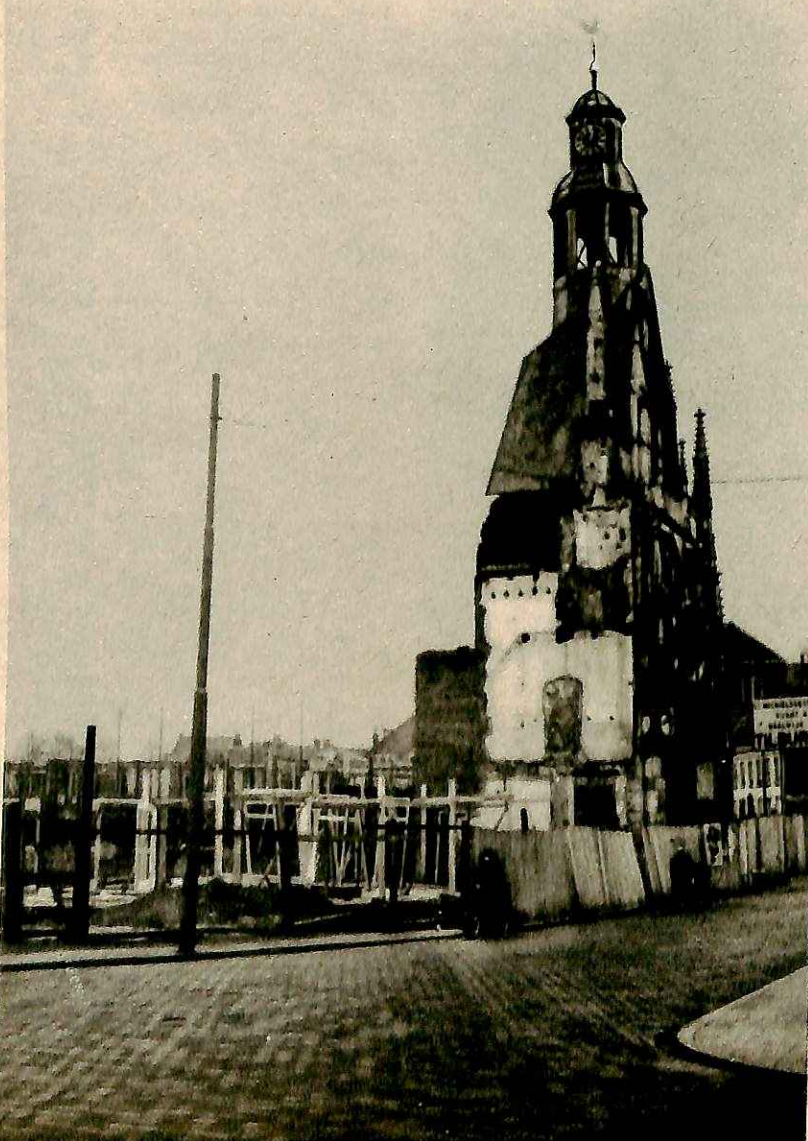

Ο ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΟΚΟΥ καί ὁ πρωτότοκος γιός του Μουλάι Χασάν ἀνέβηκαν γιὰ πρώτη φορά σέ ἐλικόπτερο γιὰ νά δοῦν ἀπό ψηλά τὸ μεγαλοπρεπές ἀνάκτορό τους. Ἡ ἔκφρασι τοῦ σουλτάνου τοῦ Μαρόκου στὴ φωτογραφία δείχνει κάποια «κατανόησι τῆς ματαιότητος τῶν μεγαλείων...»

(United Press)

(United Press)

Ἡ ΠΡΟΣΩΠΙ ΜΙΑΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, σὲ μιὰ πόλιν τῆς Γερμανίας, πού ἔχει ἐρειπωθῇ ἀπὸ τὰ χρόνια, δὲν ἐμποδίζει τοὺς, κατὰ τὰ ἄλλα, εὐσεβεῖς καὶ εἰρηνικοὺς κατοίκους τῆς νὰ χτίσουν, στὸ πίσω ἀκρίβως μέρος, ἕναν «οἶκον εὐγυρίας» γιὰ τοὺς ἄπορους συντοπίτες τους. Τέτοιες κοινωνικὲς ἐκδηλώσεις —λένε— δὲν ἀποτελοῦν ἀνευλάβεια.

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ

ΣΕ 7 ΗΜΕΡΕΣ

ΕΛΛΑΣ : Ὑποπτον συμμαχικὸν παιχνίδιον

• Τὰς παραμονάς τῆς ἀφίξεως τοῦ κ. ῥΗντεν εἰς τὰς Ἑνωμένας Πολιτείας διὰ τὰς συνομιλίας του μὲ τὸν πρόεδρον Ἀϊζενχάουερ, ὁ προσκεῖμενος εἰς τὸ Σταίητ Νηπάρτμεντ ἀμερικανικὸς τύπος ἡχολήθη ἐπανειλημμένως μὲ τὰ ἑλληνικὰ πράγματα. Τίτλος ἄρθρου μεγάλης ἀμερικανικῆς ἡμερηίδος ἀνέφερεν ὅτι: «Ἡ ἐκλογικὴ ἐπιτυχία τοῦ Νέου ΕΑΜ θὰ διακυβεύσῃ τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος μεταξὺ τῶν ἐλευθέρων ἐθνῶν».

Ὁ τίτλος τοῦ ἁρθρου ἀποτελεῖ σχεδὸν αὐτολεξεῖ ἐπανάληψιν τῶν δηλώσεων τοῦ προέδρου Ροῦζβελτ, τὴν ἐπομένην τῆς καταστολῆς τοῦ κινήματος τοῦ στόλου εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν τὸ 1944. Τότε ὁ Ροῦζβελτ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Ἑλλάς ἐτέθη ἐκτὸς τοῦ συμμαχικοῦ στρατοπέδου. Καὶ τότε διὰ τῶν δηλώσεων ἐκείνων κατωρθώθη νὰ μὴ ἐξοφληθῇ τὸ γραμμάτιον τῆς Ἑλλάδος, ἥδη δὲ φαίνεται ὅτι καταβάλλεται προσπάθεια ἐπαναλήψεως. Ἡ μόνη διαφορά εἶναι ὅτι τὴν φορὰν αὐτὴν αἱ δηλώσεις δὲν εἶναι ἐπίσημοι, ἀλλὰ τίτλοι δημοσιογραφικῆς ἀρθρογραφίας. Τὸ πνεῦμα ὅμως καὶ ἡ πρόθεσις παραμένει ἡ αὐτή.

ΕΛΛΑΣ : Ὁ νέος ἀρχηγὸς τοῦ ΚΚΕ

• Εἰς στενὸν κύκλον τῆς ἀνωτάτης κομμουνιστικῆς ἱεραρχίας καὶ ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ, διωρίσθη ἐν Ἀθῆναις ὁ νέος ἀρχηγὸς τοῦ ΚΚΕ, τὴν Δευτέραν 23ην Ἰανουαρίου. Τὸ ὄνομά του δὲν εἶναι γνωστόν. Αἱ πληροφορίες ἀναφέρουν ὅτι πρόκειται περὶ ἀτόμου ἡλικίας περὶ τῶν 30 ἐτῶν καὶ ὄχι Ἑλληνας.

ΕΛΛΑΣ : Ἡ νέα κυβέρνησις

• Εἰς τοὺς συνδυασμοὺς τῆς Δ.Ε. εἰς τὴν Ἑπείρον, ἡ ΕΔΑ ἐδέχθη τὴν τελευταίαν στιγμήν νὰ μὴν ἐκπροσωπηθῇ δι' ἰδίων ὑποψηφίων. Εἰς ἀντάλλαγμα τῆς ἀδρότητος αὐτῆς, πιθανὴ αὐτοδύναμος κυβέρνησις τῆς Δ.Ε. ἐκ τοῦ Κέντρου δὲν θ' ἀνακινήσῃ ζήτημα Βορείου Ἑπείρου. Χάρis εἰς τὴν συμμετοχὴν τοῦ κ. Καρτάλη, ἡ πολιτικὴ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἔχει εὐθυγραμμισθῇ μὲ τὰς δεσμεύσεις τοῦ Φόρειν Ὁφεις ἐναντι τῆς Μόσχας.

ΓΑΛΛΙΑ : Χρηματοπισθιακαὶ προβλέψεις

• Ἡ Ζυρίχη καὶ τὸ Λονδίνον προβλέπουν ὑποτίμησιν τοῦ φράγκου διὰ τὴν ἀνοίξιν τοῦ τρέχοντος ἔτους. Αἱ προβλέψεις ἀναφέρουν ὅτι ἡ ἰταλικὴ λιρέττα θὰ ἀκολουθήσῃ ἀμέσως, ἀλλὰ εἰς μικρότερον κλίμακα.

ΓΑΛΛΙΑ : Νέφη εἰς τὸν πολιτικὸν ὁρίζοντα τοῦ Πουζάντ

• Ἡδὴ ἐμφανίζονται σημεῖα ἐπικειμένης διασπάσεως εἰς τὸ ἰσχυρὸν κόμμα τοῦ Πιέρ Πουζάντ. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς περιοχῆς Παρισίων Ζάν Λὲ Πὲν διεκδικεῖ τὰ πρωτεῖα.

ΓΑΛΛΙΑ : Μετὰ τὴν «παρέκκλισιν» τῶν Μαρτύ καὶ Λεκαῖο

• Μετὰ τὴν περυσινὴν διαγραφὴν ἐκ τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος Γαλλίας τῶν Μαρτύ καὶ Λεκαίρ, κατόπιν προσωπικῶν ἐπιθέσεων τῶν κατὰ τοῦ Τορέζ, ἀγγέλλεται ἥδη καὶ τρίτος σημαίνων αἰρετικὸς εἰς τὰς τάξεις τοῦ κόμματος. Ὁ πρῶν διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος «Δράσις» Πιέρ Χερβέ, εἰς θίβλιον του, ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ «σεκταρισμοῦ» πού παρατηρεῖται εἰς τὴν ἡγεσίαν τοῦ γαλλικοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος.

ΑΝΑΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ : Ἡ νέα στολὴ

• Ὁ νέος στρατὸς τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας θὰ φέρῃ τὰς στολὰς τῆς παλαιᾶς «Βέρμαχτ» τοῦ Χίτλερ. Εἰς ἀπόδειξιν τῆς εἰλικρινείας μὲ τὴν ὁποίαν ἐφαρμόζεται ἡ πρόσφατος εἰς διεθνὲς ἐπιπεδὸν συμφωνία τῶν ναζιστῶν μὲ τοὺς κομμουνιστάς.

ΠΟΛΩΝΙΑ : Μὲ τὰ ποσοστὰ τῶν κερδῶν τῆς ΑΡΑΜΚΟ

• Ὁ βασιλεὺς τῆς Σαουδικῆς Ἀραβίας ὑπέγραψε συμφωνίαν μὲ τὴν Πολωνίαν, διὰ τὴν ἀνακατασκευὴν τῆς παλαιᾶς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς τῆς Χεζάζης ἀπὸ τὴν Μεδιάν, μέσω Ἰορδανίας μέχρι Δαμασκού. Τὰ χρήματα μὲ τὰ ὁποῖα θὰ πληρωθοῦν οἱ Πολωνοὶ προέρχονται ἀπὸ τὴν ἐξ ἡμισείας διανομὴν τῶν κερδῶν τῆς ἀμερικανικῆς ἐταιρίας πετρελαίων ΑΡΑΜΚΟ.

ΤΟΥΡΚΙΑ : Ὑπερβάλλον ζήλος συμμάχων

• Ὁ ἀγγλοτουρκικὸς συνεταιρισμὸς εἰς τὴν Μ. Ἀνατολὴν προκαλεῖ καὶ ἐνοχλήσεις εἰς τοὺς Ἄγγλους λόγω ὑπερβάλλοντος ζήλου τοῦ Μουσουλμάνου συνεταιρίου. Εἰς διάστημα ἐνὸς μηνὸς προεκλήθησαν 17 συνοριακὰ ἐπεισόδια εἰς τὴν τουρκοσυριακὴν μεθόριον, μὲ ἀποτέλεσμα τὸν φόνον τεσσάρων Σύρων στρατιωτῶν. Ἡ Συρία, μέλος τοῦ Ἀραβικοῦ Συνδέσμου καὶ πολεμία τοῦ συμφώνου τῆς Βαγδάτης, δὲν ἀποδέχεται τὰς προσπάθειάς τῆς ἀγγλικῆς διπλωματίας πρὸς δικαιολόγησιν τῶν ἐπεισοδίων καὶ προτιμᾷ τὴν ἀποψιν, ὅτι πρόκειται περὶ ἐκδηλώσεων τοῦ ἐκτρεφόμενου καὶ ἀπὸ τὴν ἀγγλικὴν πολιτικὴν νεοτουρκικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ.

ΙΣΠΑΝΙΑ : Δὲν εὐρέθη ὑποκατάστατον τῆς φάλαγγος

• Ὁ πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Μαδρίτης ἐκφράζει τὰς ἀνησυχίας του διὰ τὸ πολιτικὸν μέλλον τῆς Ἰσπανίας, λόγω τῶν ἀνησυχιῶν τῆς νεολαίας ἐκ τῆς καθυστέρησεως ἐφαρμογῆς συγχρονισμένου προγράμματος θελιώσεως τῶν πολιτικῶν, κοινωνικῶν καὶ πνευματικῶν συνθηκῶν τῆς χώρας.

ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ : Συντονισμὸς δράσεως

• Ἡ οἰκονομικὴ ἐπίθεσις τῆς ΕΣΣΔ κατὰ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς ἔχει καλῶς παρασκευασθῇ. Τῆς ἀποστολῆς θὰ ἡγηθῇ ὁ Μικογιάν καὶ θὰ περιλάβῃ τὴν Ἀργεντινὴν, τὴν Βραζιλίαν, τὴν Χιλήν καὶ τὸ Μεξικόν. Ἡδὴ εἰς τὴν Ἀργεντινὴν συνελήφθησαν περίπου 300 ἄτομα ὥς συνωμῶται καὶ εἰς τὴν Βραζιλίαν οἱ κομμουνισταὶ διωργάνωσαν ταραχὰς κατὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τοῦ νέου Προέδρου, ἐκλεγέντος μὲ τὴν βοήθειαν τῶν κομμουνιστῶν.

ΦΟΡΜΟΖΑ : Τέλος τοῦ στρατάρχου ;

• Ἀμερικανοὶ πράκτορες εἰς τὴν Φορμόζαν ἐκφράζουν φόβους περὶ δολοφονικῆς ἀποπειράς κατὰ τοῦ Τσάγκ Κάι Σέκ. Θάνατος τοῦ στρατάρχου θὰ διηκόλυνε τὴν πολιτικὴν καὶ τῆς Μ. Βρετανίας καὶ τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν. Ἐπίσης καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ στρατάρχου, πού ὡς μέλος τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Ἑθνικιστικῆς Κίνας, διαπραγματεύεται μὲ τὸ Πεκίνον.

ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ : Ἡ ἐνοποίησης ἀπὸ τὴν Ἀπὼ Ἀνατολὴν

• Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἀντικαγκελλαρίου Μπλόχερ εἰς Ἰνδίας, γερμανικὴ ἀντιπροσωπεία τῆς Ἑνώσεως Γερμανῶν Βιομηχάνων ὑπὸ τὸν ἀντιπρόεδρον δόκτορα Μπέργκ, συμπληρῶναι φιλικὴν ἐπίσκεψιν ἐνὸς μηνὸς εἰς Ἰαπωνίαν, Ἰνδονησίαν, Ταϊλάνδην, Βιρμανίαν, Ἰνδίας καὶ Πακιστάν. Τὰ κράτη αὐτὰ ἔχουν ἥδη ἐκδηλωθῇ εἰς Μπαντούγκ ὑπὲρ τῆς εἰσοδοχῆς τῆς Κίνας εἰς τὸν ΟΗΕ καὶ ἐναντίον τῆς ὑπὸ τοῦ Τσάγκ Κάι Σέκ κατοχῆς τῆς Φορμόζας. Ταυτοχρόνως ὁ καγκελλάριος Ἀντενάουερ πιέζει τοὺς Δυτικοὺς διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν διαπραγματεύσεων μὲ τὴν ΕΣΣΔ πρὸς ἐνοποίησιν τῆς Γερμανίας. Καὶ ἡ ΕΣΣΔ δὲν θὰ ἐδέχετο ποτὲ νὰ συζητήσῃ ἀπώλειαν τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας ἀνευ σοβαροῦ ἀνταλλάγματος, δπως ἡ ὑπὸ τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν ἀναγνώρισις τῆς Κίνας. Τὰ ἀνωτέρω συνετέλεσαν εἰς τὴν τροποποίησιν τοῦ προγράμματος τῶν συνομιλιῶν ῥΗντεν - Ἀϊζενχάουερ, ὥστε νὰ περιλαβῇ πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὸν ἀρχικῶς προβλεφθέντα χρόνον συζητήσεως τῶν προβλημάτων τῆς Ἀπὼ Ἀνατολῆς καὶ τῆς Γερμανίας.

ΑΝΑΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ : Ἀνεξαρτησία, ἀλλὰ μὲ ὑποταγὴν

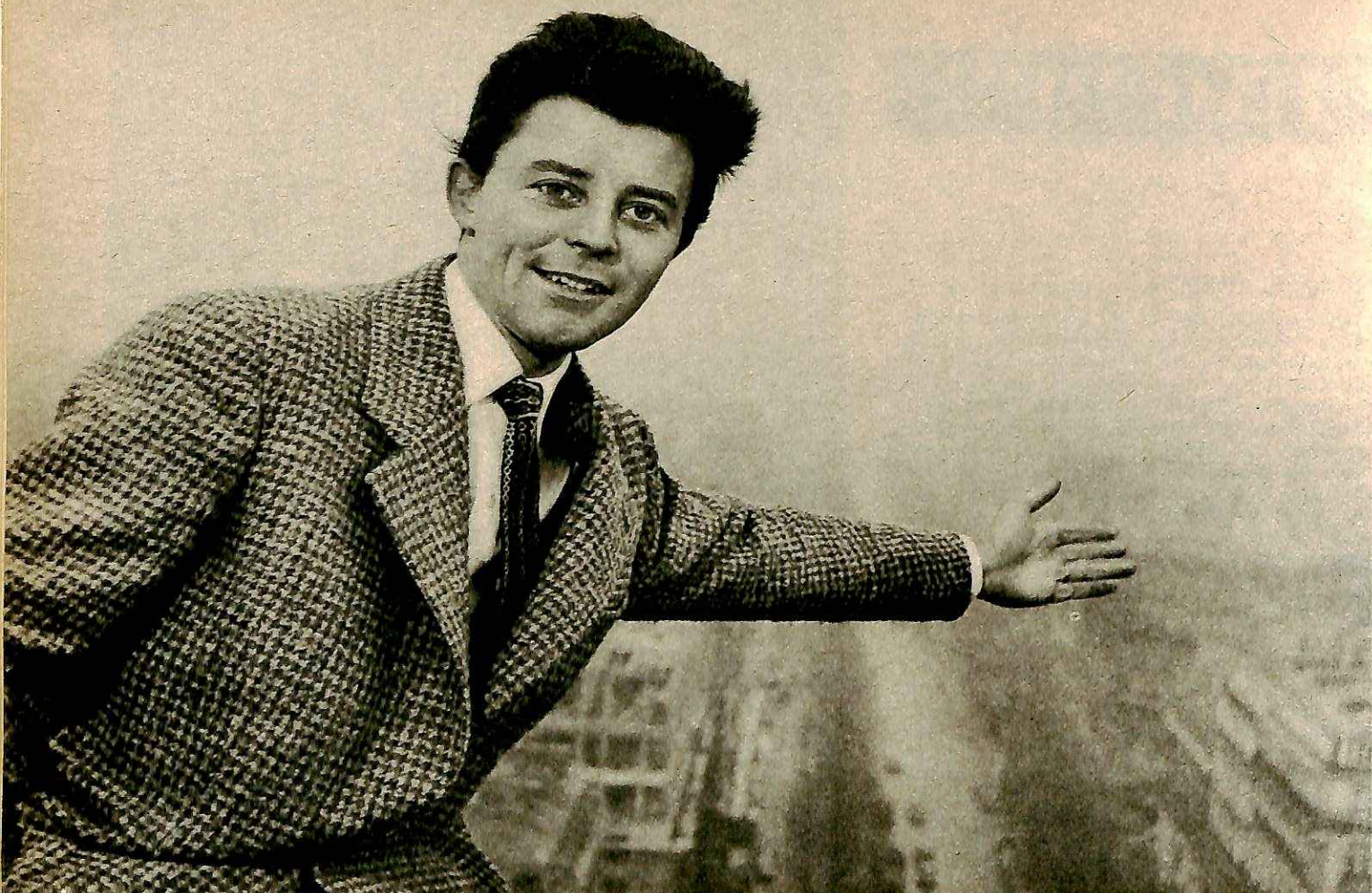
• Τὸ ἄλσος τοῦ Σπαντάου ἀνήκει εἰς τὸν θρετανικὸν τομέα τοῦ Βερολίνου. Βρετανικὴ περίπολος ἐπιβαίνουσα τζίπ, λόγω ὁλισθηρότητος τοῦ παγωμένου δρόμου, ἐπέπεσε μὲ τὸ τζίπ ἐπὶ τηλεγραφικὸν στύλον εὐρισκομένου εἰς τὸν ἀνατολικὸν τομέα. Τὸ ὀπίσθιον ἥμισυ τοῦ τζίπ εὐρίσκετο εἰς τὸν θρετανικὸν τομέα, ἐνῶ τὸ ὀλόσιπον εἰς τὸν ἀνατολικόν. Δυνάμεις τῆς Λαϊκῆς ἀστυνομίας τοῦ Ἀνατολικοῦ Βερολίνου ἀπηγόρευσαν εἰς τοὺς Ἄγγλους νὰ σύρουν τὸ τζίπ. Ὁ ἐπὶ κεφαλῆς Βρεταννὸς λοχαγὸς ἐζήτη νὰ συνεννοηθῇ μὲ Ρῶσον ἀξιωματικόν. Ὅταν μετὰ πολὺωρον ἀνιμονὴν ἐναφανίσθη ὁδὸς, ἐδήλωσεν ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπέμθῃ, διότι ἡ Ἀνατολικὴ Γερμανία εἶναι κυρίαρχον κράτος. Ὅταν ὁ Ἄγγλος τοῦ ἀνέπτυξε τὰ ἐπιχειρήματά του, ὁ Ρῶσος συνεφώνησε. Καὶ οἱ λαϊκοὶ ἀστυνομικοὶ ἐλησμονήσαν τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν καὶ ὑπήκουσαν εἰς τὸν αὐθέντην τῶν.

ΣΤΟ ΒΕΡΜΙΟ ἔχει ἀρχίσει ἡ λειτουργία τοῦ πρώτου «σκι-λίφτ» στὴν Ἑλλάδα πρὸς μεγάλη χαρὰ τῶν φίλων τῶν χειμερινῶν σπόρ, πού φτάνουν ἐτοίμοι ξεκούραστα στὴν κορφή γιὰ νὰ ἐπιδοθοῦν στὸ ἀγαπημένο τους ἄθλημα. (Μεγαλοκονομῶν)

ΕΝΑ ΕΠΙΒΑΤΗΓΟΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ, τύπου Βαϊκάουντ, ἔγινε παρανάλωμα τοῦ πυρός, μετὰ τὴν προσγείωσί του στὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Χαμσάιερ. Πιλότος του: ἕνας μαθητευόμενος. Οἱ πέντε ἐπιβαίνοντες πρόλαβαν νὰ τὸ ἐγκαταλείψουν πρὶν ξεσπᾶσῃ ἡ πυρκαϊά. Ἀκόμη δὲν ὑπελογίσθησαν οἱ ζημιές.

«ΝΑ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ!» Ο ΖΕΡΑΡ ΦΙΛΙΠ, ΜΕ ΜΙΑ ΕΚΦΡΑΣΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ, ΣΑΣ ΚΑΛΕΙ ΝΑ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΗΝ ΑΓΕΡΑΣΤΗ ΠΟΛΙ

Φτάνει να πής τη λέξη «Παρίσι» και ό νους σου πάει άμέσως στη χαρά της ζωής, στην όμορφιά, τη ραθυμία, την καλοφαγία, τα κρασιά και τα νιάτα. Βυθίζονται τα μάτια σου στην όνειροπόληση, διαγράφεται ένα χαμόγελο στα χείλη σου, παραγγέλεις ένα καφέ και ξαφνικά...

Ξαφνικά, χάνεις το χέρι στην τσέπη, κουδουνίζεις τις πενταροδεκάρες σου και το πρόσωπό σου σκοτεινιάζει. Ό έρμος ό παράς!

Πώς γίνεται ν' άπολαύσης το Παρίσι όταν δεν έχεις γεμάτο το πορτοφόλι;

Ξεροκαταπίνεις, λοιπόν, και ξανασκύβεις το κεφάλι στις καθημερινές έγνοιες, αφήνοντας σε μιá γωνιά τις προσδοκίες να σιγοκαίνε, σαν τα τελευταία κάρβουνα στο μαγάλι.

Καμιά φορά, το θράδυ, στόν ύπνο σου, γίνεται το θαύμα: Βλέπεις πώς περπατάς στους κήπους του Κεραμεικού. Περπατάς όλη τη νύχτα... και το πρωί ξεκινάς κατάκοπος για τη δουλειά, αφού άνοιξης τόν όνειροκρίτη:

«Παρίσι: θα είσθε όλη την ήμέρα άφηρημένος. Προσέξτε τα αυτόκίνητα. Καυγαδάκι με τόν προϊστάμενο».

ΤΑ «ΠΟΥ» ΚΑΙ ΤΑ «ΠΩΣ»

Δέν είναι πάντα έτσι... Τό Παρίσι, τό άληθινό Παρίσι, μπορεί να τό χαρή και τό φτωχότερο βαλάντιο. Φτάνει νάχη καλό ξεναγό. Και ό Ζεράρ Φιλίπ είναι ιδεώδης τύπος ξεναγού. Γιατί αγαπάει, φυσικά, τό Παρίσι και γιατί τόν αγαπάει τό Παρίσι.

Αυτός ό χαριτωμένος, ό πονηρός,

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΝΑΡΙΘΜΗΤΑ «ΚΑΦΕ» ΚΑΙ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΕΣ ΕΥΚΑΙΡΙΟΥΛΕΣ —ΦΤΑΝΕΙ ΝΑ ΞΕΡΗΣ ΠΩΣ...

ΖΕΡΑΡ ΦΙΛΙΠ ΟΔΟ ΠΑΡΙΣΙ

Ό κοσμαγάπητος ήδοποιός σās μαθαίνει τα μικρά μυστικά της Πόλεως του Φωτός

ό άκατανίκητος έραστής της όδών, ό μεγάλος έρμηνευτής τών κλασικών ρόλων του γαλλικού ρεπερτορίου, είναι ένας έξος Παριζιάνος (στη συνείδηση, γιατί δέν γενήθηκε στο Παρίσι) και ξέρει όλα τα «πού» και τα «πώς».

Για τούς Γάλλους, ό Ζεράρ Φιλίπ έχει διπλή προσωπικότητα: Είναι ή προσωποποίηση του ήπιοτισμού και του πνεύματος της άλήτης γοητείας —χαρισματικός δηλαδή εκπρόσωπος μιās χώρας που δίνει τό προβάδισμα στην προσωπική άκτινοβολία.

ΠΡΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ό πρώτη συμβουλή για τούς άρχαιους τουρίστες είναι να μην έπισκεφθούν τό Παρίσι καλοκαίρι. Τή χρονιά που θα άποφασίσουν να πάνε στο Παρίσι, ας ζητήσουν άργά άδεια —Σεπτέμβριο, Όκτώβριο— ή πολύ νωρίς, σαν τέτοια έποχή. Αυτό, δέν θα τούς βοηθήσει μόνο να δουν τό γνήσιο Παρίσι, αλλά θα τούς κάνει καλούς και στα μάτια τών συναδέλφων τους.

Τό καλοκαίρι τό Παρίσι χάνει την όμορφιά του γιατί δέν κατοικείται από... Γάλλους. Τό καλοκαίρι τα ¾ έχουν καταληφθή από τούς Άμερικανούς και τό υπόλοιπο από όλες τις φυλές του Όραήλ. Άν σκοντάψης στο δρόμο, υπάρχει ό φόβος ν' άκούσης από πίσω σου να σου φωνάξη κάποιος: «Όρθιος!» Μην του δώσεις σημασία. Προχώρησε σά να είσαι Γάλλος, σηκώνοντας άδιάφορα τούς ώμους.

Μή μιλάς γαλλικά στους Γάλλους. Δέν θα σε καταλάβουν, όπως δήποτε. Μάθε όμως μερικές λέξεις και ανάκατευέ τις, με φυσικότητα, στα ελληνικά σου. Αυτό δέν θα σε ώφελήσει στη Γαλλία, αλλά θα συντείνει στην κοινωνική σου προαγωγή, όταν έπιστρέψης.

ΜΕ ΑΝΟΙΧΤΑ ΤΑ ΧΕΡΙΑ, ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ «ΑΨΙΔΑ ΤΟΥ ΘΡΙΑΜΒΟΥ», Ο ΖΕΡΑΡ ΦΙΛΙΠ ΑΔΙΑΦΟΡΕΙ ΤΕΛΕΙΩΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ. ΠΕΡΠΑΤΩΝΤΑΣ ΑΠΟ ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΣΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΠΑΝΤΑ ΕΧΕΙΣ ΚΑΤΙ ΝΑ ΔΗΣ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΠΑΡΙΣΙ

ΜΗΝ ΑΦΙΝΕΤΕ ΤΟΝ ΣΚΥΛΟ ΣΑΣ ΣΤΟΥΣ ΘΥΡΩΡΟΥΣ, ΠΟΥ ΖΗΤΟΥΝ ΥΠΕΡΟΓΚΑ ΦΙΛΟΔΩΡΗΜΑΤΑ. ΠΗΓΑΙΝΕΤΕ ΤΟΝ ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΩΝΗΣ ΚΑΙ ΘΑ ΚΥΛΙΣΘΗ ΣΤΟ ΧΟΡΤΑΡΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ

Ο ΖΕΡΑΡ ΦΙΛΙΠ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΛΑΪΚΟ ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ. ΑΥΤΟ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΜΕ ΤΟ ΚΛΑΣΙΚΟ ΤΟΥ ΡΕΠΕΡΤΟΡΙΟ ΚΑΙ ΤΑ ΦΘΗΝΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΑΔΙΚΟ Σ' ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Μή κρίνης - ίνα μη κριθής! Τὸ Παρίσι δὲν καταλαμβάνεται ἐξ ἐφόδου. Ὁ ὑπερβολικὸς ἐνθουσιασμὸς θὰ κάνῃ τοὺς Γάλλους νὰ σὲ στιγματίσουν ὡς ἐπαρχιώτη. Ἀρθῆτε ὑπεράνω τοῦ ἐπαρχιωτισμοῦ.

Σκεφθῆτε ὅτι θαυμάζοντας μιὰ σελίδα τοῦ Αἰσχύλου δὲν προσθέτετε τίποτε στὴ δόξα του. Ὅτι τυλίγοντας τὸ χαλδᾶ σας μὲ μιὰ σελίδα τοῦ Σαίξπηρ, δὲν ἀφαιρεῖτε τίποτε ἀπ' τὴ δόξα του. Προσπαθήστε νὰ δῆτε καὶ νὰ μάθετε.

Μὴν ἐπισκεφθῆτε πρῶτα - πρῶτα τὸν Πύργο τοῦ Ἀἴφελ. Δὲν ἔχει τὴ σημασία τῆς Ἀκροπόλεως. Οὔτε τὴ Μονμάρτη. Εἶναι γιὰ τοὺς ξένους. Ἀρχίστε ἀπὸ τὸν Σηκουάνα. Ἀκολουθήστε τον καὶ δὲν θὰ βγῆτε χαμένος. Ὅταν κουρασθῆτε, καθίστε σ' ἕνα «καφέ» —μὴν παραγγεῖλετε ὁμῶς, πρὸς Θεοῦ, «καφέ - ὦ - λέ». Αὐτὸ εἶναι χρώμα —δὲν πίνεται.

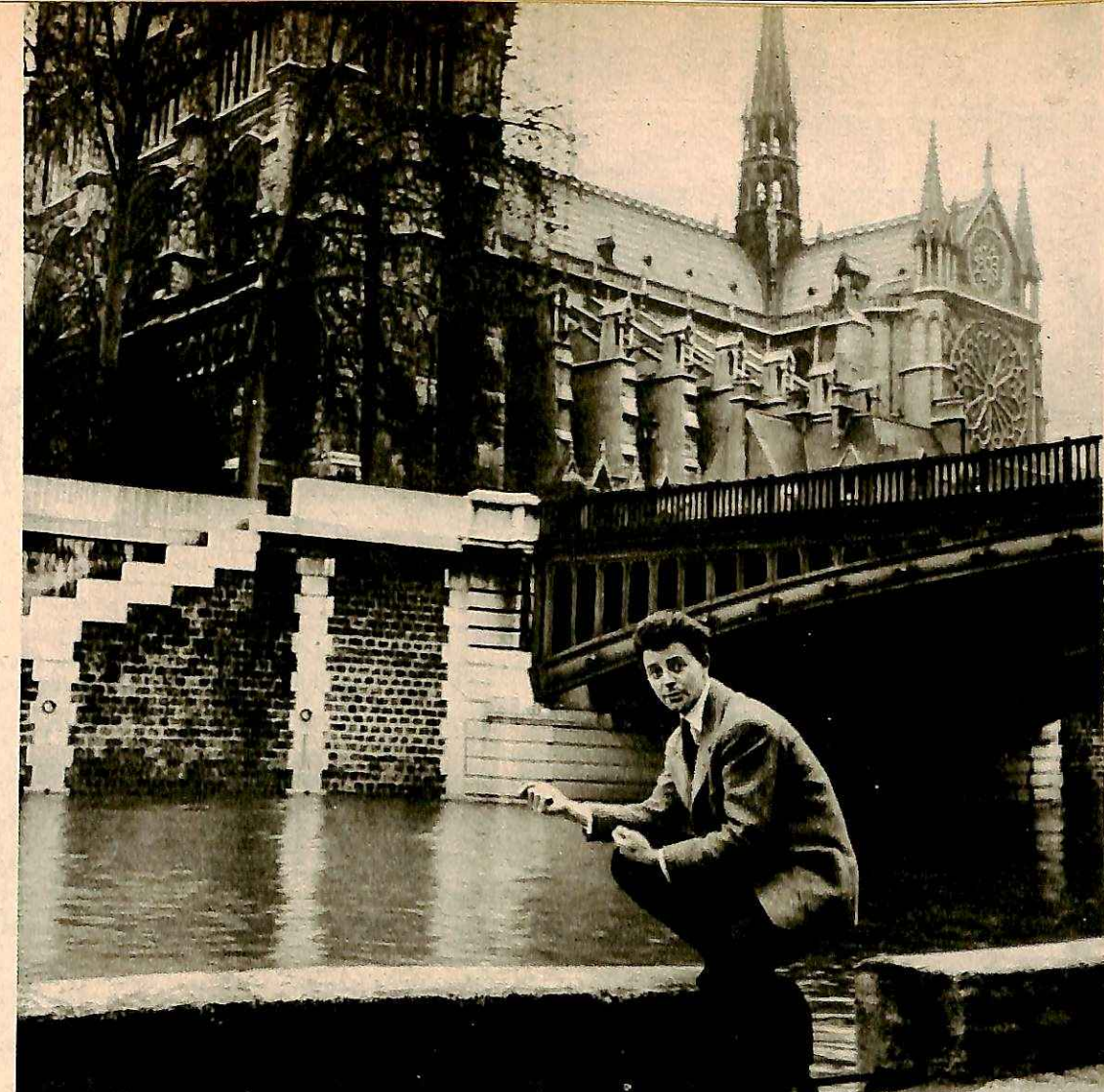

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΑΪ-ΦΕΛ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΑΠ' ΟΛΑ ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ, ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΕΧΗ ΟΜΙΧΛΗ

Μὴν πίνετε νερό. Ὅταν διψάσετε καταπιεῖτε τὸ σάλιο σας. Μὴν πίνετε σαμπάνια —εἶναι γιὰ τοὺς νεόπλουτους. Ἄν εἰσθε βιβλιόφιλος, μπεῖτε σ' ἕνα βιβλιοπωλεῖο καὶ διαβάσετε ὄρθιος ἕνα βιβλίο. Κανεῖς δὲν θὰ δυσφορήσῃ.

Τέλος ἀγοράστε ἕνα μπερὲ —ἀλλὰ νὰ τὸ φορέσετε ὅταν ἐπιστρέψετε.

Ὁ Ζεράρ Φιλίπ, ὁ πιὸ Παριζιάνος τῆς γενιάς του, τὰ ξέρει ὅλ' αὐτὰ πολὺ καλά. Καὶ ἀπεφάσισε νὰ τὰ διδάξῃ «δι' εἰκόνας» σ' ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους. Ἔτσι, στὶς φωτογραφίες ποὺ συνοδεύουν αὐτὸ τὸ ἄρθρο, ὁ «Ζεράρ» δείχνει πῶς μπορεῖ νὰ περάσῃ κανεὶς εὐχάριστα τὶς ἡμέρες του στὴν Πόλι τοῦ Φωτός, πῶς ν' ἀπολαύσῃ τὴν τέχνη, τὸν ἔρωτα, τὸ φαί ἢ τὴν τεμπελιά, χωρὶς νὰ ξοδέψῃ πολλὰ. Δηλαδὴ σὰν γνήσιος Γάλλος...

Ο ΣΗΚΟΥΑΝΑΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΩΝ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΩΝ ΨΑΡΑΔΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΕΜΠΕΛΗΔΩΝ. ΜΕ ΕΝΑ ΚΑΛΑΜΙ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΤΕ ΩΡΕΣ ΚΑΙ ΩΡΕΣ ΨΑΡΕΥΟΝΤΑΣ —ΕΠΙ ΜΑΤΑΙΩ

ΚΙ' ΑΝ ΔΙΑΘΕΤΕΤΕ ΓΕΡΟΥΣ ΜΥΣ, ΙΚΑΝΟΥΣ ΝΑ ΣΥΡΟΥΝ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΑΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΤΡΥΦΕΡΗ ΥΠΑΡΕΙ —ΤΟΤΕ ΝΟΙΚΙΑΖΕΤΕ ΜΙΑ ΒΑΡΚΑ ΚΑΙ ΚΩΠΗΛΑΕΙΤΕ ΣΤΗ ΛΙΜΝΟΥΛΑ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ
CAMERA PRESS — ΕΙΚΟΝΩΝ

ΠΑΛΙΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

“Όσο περνούν τα χρόνια προχωρεί και η τεχνική και δημοσιογραφική οργάνωσις της ελληνικής εφημερίδος. Η «Αθηνά» του 1843 έχει ήδη μόνιμα γραφεία, αρχισυντάκτη, συντάκτες, οικονομικές υπηρεσίες. Η δθωνική «Αύγη» είναι μία τέλεια οργανωμένη εφημερίδα, γι’ αυτό ίσως και οι αντιοθωνικοί φροντιστούν να καταστρέψουν τα γραφεία της τη νύχτα της 10ης Οκτωβρίου 1862. Από την Παλιγγενεσία του Ι. Αγγελουπούλου (1862) δεν λείπει τίποτε. Το κύριο άρθρο είναι κάθε μέρα φλογερό, η είδησεογραφία πλήρης, οι εμπορικές αγγελίες πιάνουν ένα σημαντικό μέρος του φύλλου, οι ανταποκρίσεις από τις έπαρχίες δεν λείπουν, όπως δεν λείπουν από τα φύλλα των κατόπιν έτών και τα πρακτικά της Βουλής. Το εξωτερικό ρεπορτάζ πρέπει να δημολογηθή ότι είναι άρτιο. Να μία απόδειξις (φύλλο της 20 Σεπτεμβρίου 1868):

«Ο σουλτάνος έχει τρεις γυναίκες. Η πρώτη καλείται Δουρνέδ (νέος μαργαρίτης)· η δεύτερα Χαϊρανί Διλ (θαύμα της καρδιάς) και η τρίτη Έδα Διλ (κομφώτης της καρδιάς). Ο πραγματικός αριθμός

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΗΓΕΙΛΕ ΤΟ 1859 ΣΤΟ ΚΟΙΝΟ ΟΤΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ ΠΛΑΣΤΑ ΕΚΑΤΟΔΡΑΧΜΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ

Έρ’ Αθήναις την 21 Μαρτίου 1859.
Αριθ. 287.

Η Διοίκησις της Εθνικής Τραπεζής
της Ελλάδος.
δηλοποιεί ότι

Μετά την γενομένην ισχύτως παραποίησιν των εκατοδράχμων γραμματίων μας, ελήφθη πρόνοια περί κατασκευής νέων γραμματίων πάντη διαφορετικών και κατά την ποιότητα του χάρτου και κατά τα κοσμήματα. Επειδή όμως η κατασκευή των γραμματίων αυτών θέλει αργοπορήσει, ειδοποιούμε το κοινόν ότι εκδίδοντες επί του παρόντος Τραπεζικά γραμμάτια των δραχμών εκατόν της αυτής ως της των μέχρι τουδε κατασκευής, με μόνην την διαφοράν ότι η μέρ ημερομηνία της εκδόσεως των είναι χειρόγραφος, αι δέ υπογραφαί του διोικητού, του Βασ. Επιτρόπου, και του Ταμίου, αντί να τίθενται κάτωθεν, θέλουν τίθενται άνωθεν των τίτλων.

Ο Διοικητής
Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ο Γεν. Γραμματέας
Γ. Α. Βασιλείου.

Ο Έκδότης. Α ΨΥΛΛΙΑΚΟΣ

ΤΥΠΟΙΣ Κ. ΜΗΛΙΑΔΟΥ.

(όδος Αρεως).

ΕΤΟΣ Α Έν Λαρίση 16η Γουνίου 1896 ΑΡΙΘ. 8

ΜΙΚΡΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΟΣΟΙ

των κ. Συνδρομητών δεν απέτισαν εισέτι την συνδρομήν παρακαλούνται και αύθις να καταβάλλωσι ταύτην

ΗΓΕΡΘΗ

Ναι: ή μέχρι τουδε κοιμωμένη νεολαία της πόλεως μας ήγέρθη. Ήδη ήνύησεν άρκούντως τον προορισμόν της, την δύναμίν της, την αξίαν της. Η νεολαία μας έξήλθε πλέον των όρίων της παιδικής της ηλικίας και εισήλθεν εις την άνδρικήν, εις την ηλικίαν καθ’ ην δύναται να σκέπτεται, να ενεργή, να δρά.

Η νεολαία μας ούδαμώς υποδεστέρα πολλών άλλων

πόλεων, πλήρης σφρίγγους και αισθημάτων φιλοπροοδευτικών, δεν έλησμώνησε και αύτη να μιμηθώ εκείνας, όσον άφορά την σωματικήν ανάπτυξιν. Δεν έλησμώνησε και αύτη να λάβη πρόνοιαν περί των σωματών της, όπως παράσχη ποτέ τη πατριδί στήθη γενναία και εντός αύτών ψυχάς άνδρείας.

Η „ΜΙΚΡΑ” πανηγυρίζει φαιδρότατα διά την εκλήρωσιν των πόθων αύτης και των εύχών. Ήπεθύμει να ίδη τους νέους εν σώματι γυμναζομένους και τούς είδεν, έπθει να τους ίδη άδελφρμένους και τούς είδε. Κατόπιν των όσων ύπέρ αύ-

Σ’ ΑΥΤΟ ΤΟ ΣΧΗΜΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΣΕ Η «ΜΙΚΡΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ» ΤΗΣ ΛΑΡΙΣΗΣ, 1896—1897, ΑΠΟΛΥΤΑ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΗ Σ’ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ

των αποτελούντων μέρος του σεραγίου είναι άπίστευτος. Το αυτοκρατορικών χαρέμιον αποτελείται έξ έννεακοσίων γυναικών πάσης τάξεως και ηλικίας. Οι εύνοχοι, οι θαλαμηπόλοι, οι αξιωματικοί, οι φύλακες, οι ήνίοχοι, οι πορθητές κλπ. συμποσούνται περί τους δισχιλίους και τριακοσίους. Κατά την μαρτυρίαν ενός μαγείρου των άνακτόρων πεντακόσιοι περίπου τράπεζαι καθ’ έκάστην ήμέραν παρατίθενται έν τοίς τρισίν αυτοκρατορικοίς σεραγίοις και έν τοίς κιοσκίοις· έπειδή δέ έ-

κάστη τράπεζα περιέχει δώδεκα πινακία, ο όλικός αριθμός των πρωίας και έσπέρας παρατιθεμένων πινακίων αναβαίνει μέχρι των 6.000». Ο άναγνώστης του ίδιου φύλλου πληροφορείται ότι: «Τουμπεκι άτζέμικυ πρώτης ποιότητας πωλείται εις το καφενείον του κ. Ν. Μαρκουλή, πλησίον της ζωοδόχου Πηγής, εις τιμήν συμφέρουσαν». Γό 1872 κάνουν την εμφάνισιν τους οι «Καιροί» του Κανελλίδη, μέ ενδιαφέρουσες προγραμματικές διακηρύξεις στο κύριο άρθρο:

ΟΙ ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΙ ΤΟΥ 1861 ΕΘΕΛΟΥΝΤΟ ΑΥΤΟΜΑΤΩΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΤΗΣ ΓΕΝ. ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

ΑΠΛΟΤΥΠΟΝ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΣ.

Αριθ. 342	Χρήσις 1860
Επαρχία Σύρου	Δήμος Βερμουπολεως.

Φόρος επί της Γενικής έφην. της Ελλάδος.
Ο υπογεγραμμένος Εισπράκτωρ βεβαιώ ότι ο φορολογούμενος Ν. Κ. Πετρόπουλος έπλήρωσε διά φόρον ως ένν δραχμάς 8 ήτοι δραχ. οκτώ διά συνδρομήν του εις την Γενικήν εφημερίδα της Ελλάδος, ως ο χρηματικός πίναξ του Ταμείου εις έν εινε έγγεγραμμένος· ο φορολογούμενος υπό τον αύξοντα αριθμόν 10.

Έν Βερμουπόλει τη 8 Μαρτίου 1861

Ο δημόσιος Εισπράκτωρ

Ν. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΗΣ.

«Προσερχόμενος και αύθις εις την δημοσιογραφικήν παλαίστραν πέποιθα επί την πρόθυμον ύποστήριξιν των αγαθών πατριωτών, επί την συνδρομήν των χρηστών και νοσημόνων πολιτών. Ούδεν ύπόσχομαι αύτοίς εις προοίμιον, ειμή καλήν θέλησιν και διάτυρον του άγαθού επιθυμίαν. Κρίνοντας άδεκάστως το εύτελές δημοσιογραφικόν παρελθόν μου άς άποφανθώσι κατά πόσον ειμί άξιος έμπιστοσύνης».

Την 30 Οκτωβρίου 1883 εκδίδεται το πρώτο φύλλο της «Ακροπόλεως»—όχτασέλιδο—όπου ο Γαβριηλίδης άγγέλλει ότι:

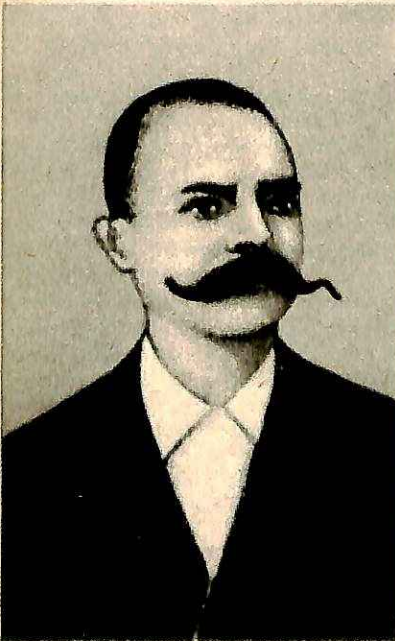
«Περιττόν να είπωμεν ότι δεν θ’ άνήκωμεν εις κόμμα, ένάλλαξ ύποστηρίζοντες και πολεμούντες, ένάλλαξ συμπολιτευόμενοι και αντιπολιτευόμενοι. Τούτο τινές όνομάζουσιν άστάθειαν, άλλ’ ήμείς, όπτινες μέχρι τουδε ούδέποτε έγνωρίσαμεν την πίστιν και την σταθερότητα των συμφερότων, φανερά προκηρύσσομεν την άστάθειαν αύτην ως σημαίαν μας».

Την ίδια έποχή κυριαρχεί και ή «Εφημερίς» του Κορομηλά ή όποία στο φύλλο της 11 Νοεμβρίου 1882 άγγέλλει ότι:

«Η χθεσινή όφθαλμοκτόνος ήμέρα επί πολλών χρόνων θα μείνη έντετυπωμένη έν τη μνήμη των Αθηναίων, όσοι έτόλμησαν να έξέλθωσιν εις τας όδους. Δεν ήτο πλέον εκείνος κοινοστός ο έγειρόμενος άνα πάσαν στιγμήν, άλλα λίθοι και χάλικες μαστιγούντες και μολώπίζοντες το πρόσωπον. Ποσοί άργαε χθές έξέφρασαν την επιθυμίαν να ήσαν αί όδοι λιθοστρωτοι; Ο κόσμος όλος ύποθέτομεν. Διότι δεν ήδυνάτο τις ούτε θήμα να προχωρήση χωρίς να ύφίσταται το διηνεκές μαρτύριον της άποτυφλώσεως. Άν και οι άρμόδιοι θα είναι κωφοί σήμεραν έκ του κοινορτου, δν άπεταμίσουν τα ότα αύτών, έν τούτοις έπιχειρούμεν και πάλιν να ύψώσωμεν φωνήν...»

Όμως οι άρμόδιοι της έποχής έκώφεουν και σε πολλά άλλα πράγματα, περισσότερον ουσιαστικά. Γι’ αυτό και ή «Εφημερίς» κρούει τον κόδωνα του κινδύνου:

Ο ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΣΑΓΚΑΡΗΣ έξεκίνησε κατά το 1875 μικρό παιδάκι από τα όρεινά της Γορτυνίας για να κάνη τον εφημεριδοπώλη στην Αθήνα. Μετά μερικά χρόνια συνέλαβε και έπραγματοποίησε το σχέδιο ίδρύσεως ένός Πρακτορείου «Εφημερίδων». Επί δεκαετίες όλόκληρες κατόπιν ύπήρξε μέγας παράγων του ελληνικού Τύπου.

ΑΡΙΘ. 88.

ΠΕΜΠΤΗ.

ΕΤΟΣ Α.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡ.

Πρωτ. Έπαρ.

έτησ. δρ. 16.

έξ. μ. 8.

τρυμν. 1.

έτησ. δρ. 36.

έξ. μ. 18.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜ.

Γίνονται εις το

έξ. μ. 8.

έξ. μ. 10.

έξ. μ. 1.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

έξ. μ. 18.

ΣΤΟ ΦΥΛΛΟ ΤΗΣ 26 ΜΑΡΤΙΟΥ 1859 Η «ΕΣΠΕΡΑ» ΕΔΙΝΕ ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΗ, ΑΛΛΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΕΟΡΤΗΣ ΣΤΟ ΝΑΟ ΤΗΣ ΑΓ. ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

«Η ακρίβεια της ζωής έφθασεν εις το μη περαιτέρω. Ίδου μερικά τιμαί ειδών πρώτης ανάγκης: Καφές 3 δραχμάς την όκάν. Ζάχαρις Γαλλίας 1.75. Όρυζιον Γενοβάς 75 λεπτά. Όρυζιον Γλασε 85 λεπτά. Σάπων Κερκύρας 1 δραχμή. Σάπων πράσινος 90 λεπτά. Βούτυρον ρωσικόν γνήσιον 4.40. Έλαιον πρώτης ποιότητος 1.40. Πώς θ’ άντεπεξέλθωσιν εις το θισικόν δράμα οι μη συντηρούμενοι με ρωσικόν χαδάριον—ως συντηρούται τινές— Έλληνες;»

Πραγματικά... Πώς ν’ άντεπεξέλθωσιν οι άνθρωποι με το όρυζιον γλασε προς 85 λεπτά την όκάν.

“Ας ρίξωμεν όμως μία ματιά στις στήλες των «Μικρών Ειδήσεων» του φύλλου της 10 Δεκεμβρίου 1882: «Κατά την έν Λαυρείω θανατικήν έκ-

μάλλον την σκιάν του Μακαρίτου Ζαλακάσα· διότι τω όντι τα ποιήματα αύτου έθεωρήθησαν τα άριστουργήματα της ενεσώσης ποιήσεως. Ήπειδή όμως περί τούτου δεν ύπάρχει και ή έγκρισις του άγνωσθέντος, έπεφορτίσθη ο Πρόεδρος του Πανεπιστημίου να ενεργήση τή περαιτέρω περί τε την εκτέλεσιν της άνω αποφάσεως, ως και περί της έγκρίσεως αύτης. Άπαν τοις κοινόν έπευφήμησεν εις την απόφασιν τής τε επιτροπής και Συγκλήτου τοιούτον και το πέρας του έρετηνου άγώνος.

— Έπίσης Χθές την πρωίαν έψάλη εις τον Ναόν της Αγίας Ειρήνης μνημόσυνον ύπέρ των κατά την ιεράν ήμών επανάστασιν αγωνισαμένων και πεσόντων, δαπάναις του Συμβολαιογράφου Αθηνών Κ. Ι. Λάσκαρη, όστις εξεφώνησεν επ’ άμβωνος κατανυκτικώτατον και διεξοδικώτατον λόγον περί του Άγώνος και των κατ’ αυτόν, λόγων, εις δν ειργάσθη πλέον των 10 μηνών.

— Έφθασεν εις Τρίπολιν την 17 λ. μ. ο Νομάρχης Λακωνίας, και την 20 ήρξατο των κατά του συναδέλφου του κλ. (του Νομάρχου Αρκαδίας κλ.) ανακρίσεων επί των αύτοις προσασθεισών παρνόμων πράξεων.

— Λαμία. Μετά την διάλυσιν και καταστροφήν της λυπηρής έκείνης σκηνης των αποπλανηθέντων στρατιωτών, επανήλθε και βασιλεύει ή τάξις και ασφάλεια εις τας μεθاریους έπαρχίας· άλλ’ ή Κυβέρνησις έχουσα υπ’ όψιν της το έκτακτον αύτο και λυπηρόν συμβεβηκός, ως και πολλά άλλα ένδεχόμενα, συνετόν και πολιτικόν συνάμα εινε να πραγματοποιήση την σύστασιν της Ε.Ο. ν ο φ υ λ α κ η ς .

Οι εις τούς Τούρκους παραδοθέντες 44 λεπτοτάκται στρατιώται, άπεστάλησαν εις Αθήνας. Συνεπεί της λεπτοτάξης των κατά τα με-

τέλεσιν τριών καταδίκων, εις αξιωματικός της φρουράς παρετήρησεν εις τον δήμιον ότι πρέπει να λύση τας χείρας των καταδίκων, καθ’ ην στιγμήν τούς ώδηγει προς την λαμπήμον, άλλ’ ο δήμιος ήρνήθη άπαντήσας: «Έλα να τους κόψης τότε ή ευγενεία σου...»

Φυσικά ή ευγενεία του» δεν συμμορφώθηκε. Άλλά και ο άστυνομικός συντάκτης της έποχής, τυπικώτατος στη διεκπαιρέσει της έργασίας του, έκρινε περιττό να περιγράψη έκτενέστερα τον άποκεφαλισμό των τριών καταδίκων. Φαίνεται πως κι’ ο άναγνώστης της έποχής δεν αισθάνεται την ανάγκη να... έντυφήση σε λεπτομερέστερη περιγραφή και μάλιστα εικονογραφημένη, όπως θα συνέβαινε σήμερα.

ΚΩΣΤΑΣ Ζ. ΠΟΛΙΤΗΣ

Η Έλενα και οι άνδρες

Η ή Ίνγκριντ Μπέργκμαν χωρίς τον άντρα της

Υστερα από έφτα χρόνια αποκλειστικής ύποταξης στην καλλιτεχνική διεύθυνση του συζύγου της Ρομπερτό Ροσσελλίνι, η Ίνγκριντ Μπέργκμαν διαπράττει την πρώτη της άπιστία: Γυρίζει την εθυμια ταινία «Η Έλενα και οι άνδρες» με σκηνοθέτη τον Ζάν Ρενουάρ, διάσημο γιού του διάσημου ζωγράφου Αλγκούστου Ρενουάρ.

Μαζί με την Μπέργκμαν πρωταγωνιστούν στην ταινία ο Μέλ Φερρέρ, ο Ζάν Μαράι και ο Φερνάν Γκραβάι και, όπως είπαν, ο κυριώτερος λόγος που έπεισε τον Ρενουάρ να διαλέξει τους ήθοιους αυτούς ήταν το ύψος τους. «Όλοι έπρεπε να πλησιάζουν το 1.90 μ. για να ταιριάζουν με την Ίνγκριντ. Γιατί εκείνη παραμένει ο ήλιος γύρω από τον οποίον περιστρέφονται τα πάντα. Η φωνή του Ρενουάρ γίνεται χάδι όταν της δίνει οδηγίες και τον έχουν δη να της κρατά ψηλά το καθρεφτάκι όταν θέλη να ξαναβάψη τα χείλη της.

Στη Γαλλία, ο καλλιτεχνικός, αλλά και ο δημοσιογραφικός κόσμος υποδέχθηκαν με χαρά και περιέργεια την Ίνγκριντ Μπέργκμαν. Σαν εμφάνισι δεν φαίνεται να έχει αλλάξει. Είναι πάντα ψηλή, γεροδεμένη και δροσερή, ξανθή, γελαστή και ακόμη μιά από τις «πιό όμορφες γυναίκες του κόσμου», όπως την έχουν χαρακτηρίσει οι μεγαλύτεροι φωτογράφοι της εποχής μας.

ΕΦΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΡΟΣΣΕΛΛΙΝΙ

Τα περίφημα έφτα χρόνια με τον Ροσσελλίνι δεν φαίνεται να αντιπροσωπεύουν, για κείνην, μιά περίοδο καλλιτεχνικού ξεπεσμού, όπως πολλοί πιστεύουν. Παρ' όλον ότι από την εποχή του πρώτου καρπού της αγάπης τους, του άνεκδιήγητου εκείνου «Στρόμπολι», η Μπέργκμαν δεν έχει «γυρίσει» κανένα επιτυχημένο φιλμ, ή πάλι της στην άξια του Ροσσελλίνι παραμένει άκέραιη.

—Ο άντρας μου δεν κάνει ταινίες για να διασκεδάσει το κοινό, έδήλωσε. Τελευταία, μάλι-

στα, σκηνοθέτησε την «Ιωάννα επί της πυράς» του Χόννεγκερ, που προορίζεται κυρίως για κινηματογραφικές Λέσχες. Οι ταινίες του θα αναγνωρισθούν μετά από χρόνια και θα πάρουν κι αυτές, οι θεωρούμενες άποτυχημένες, τη θέση τους πλάι στη «Ρώμη, άνοχόρωτη πόλις» και στο «Παίζα».

Σ' αυτές τις «άποτυχημένες» ταινίες, η Ίνγκριντ έπαιξε όλων των ειδών τους ρόλους. Στη μιά ήταν η γυναίκα ενός ψαρά, στην άλλη μιά αγία, στην τρίτη μιά κοσμική κυρία. Φαίνεται ότι ικανοποίησαν, παρά την οικονομική τους καταστροφή, τον πόθο της Ίνγκριντ ν' αλλάξει προσωπικότητα —πόθο χαρακτηριστικό κάθε ήθοιου.

ΤΟ ΑΔΙΕΞΟΔΟ ΚΑΙ Ο ΔΟΚΤΩΡ

Στην Αμερική, η Ίνγκριντ Μπέργκμαν είχε γνωρίσει, είναι αλήθεια, τεράστια επιτυχία. Μετά όμως από τη φοβερή εκείνη «Αψίδα του Θριάμβου» του Ρεμάρκ με τον Σάρλ Μπουαγιέ, δεν μπόρεσε να φθάσει εκεί που ήταν στην αρχή. Οι ταινίες της κόστιζαν πάρα πολύ και, κάθε καινούργια, έπρεπε να κοστίζει ακόμη περισσότερο για να μην «πέσει η αξία» της Μπέργκμαν στο χρηματιστήριο των ήθοιων. Είναι, λοιπόν, αλήθεια και όχι μόνον μιά απλή δικαιολογία, ότι είχε ανάγκη από μιά αλλαγή. Είχε ανάγκη, όπως λέει η ίδια, να «ξεναγγίσει τις ρίζες της» και να δοκιμάσει έναν έντελως καινούργιο δρόμο. «Αλλάστε, ή στατικότητα της καριέρας της δεν ίσορροπούσε με μιά εύτυχημένη ιδιωτική ζωή. Ο δόκτωρ Πέτερ Λίντστρομ, που είχε παντρευτεί στη Σουηδία, σπούδαζε με τα δικά της χρήματα κι έμενε μήνες ολόκληρους, καμιά φορά και χρόνο, μακριά της. Η Ίνγκριντ ζούσε μιά ζωή έντατικής εργασίας, στην οποία είχε έρθει να προστεθεί και η αγωνία για το καλλιτεχνικό της μέλλον και, αν έβγαινε καμιά φορά

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΤΗΣ ΙΝΓΚΡΙΝΤ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΑΜ ΛΕΒΙΝ

ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΕΛΕΝΑΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΑΝΤΡΕΣ ΣΕ ΣΚΙΕΣ

ΕΛΕΝΑ

Συνάντησις Βορρά καί Νότου

Ξέω ο μόνος της συνοδός ήταν ο ηλικιωμένος «μάντζερ» της ή κανένας συνάδελφος σοβαρός σαν τον Σάρλ Μπουαγιέ, άναγνωρισμένης έντιμότητος καί... άδιαφορίας προς την καλλονήν της.

Ή? Ρώμη, άνοχύρωτη πόλι! ύπῆρξε, για την Μπέργκμαν, άληθινή άποκάλυψι! Είδε ένα κόσμο όπου οι άνθρωποι ήταν άσχημοι, οι θρύσες έσταζαν, οι ήθοιοι ξεχνούσαν να «παίζουν» γιατί «ζούσαν» τους ρόλους τους. Ένα φίλμ, δηλαδή, που δεν είχε κοστίσει σχεδόν τίποτε, αλλά που είχε συνταράξει τον κόσμο με την ειλικρίνειά του. Όπως συχνά συμβαίνει στις γυναίκες όταν παρασύρονται από καλλιτεχνικούς ένθουσιασμούς, ή "Ιγκριντ Μπέργκμαν πίστεψε πως ό νεορρεαλισμός θα ήταν ή σωτηρία της καί έρωτεύθηκε τον δημιουργό του, τον Ροσελλίνι.

Έτρεξε στο σπίτι της, κατασυγκινημένη, καί, τρέμοντας σαν μαθητριοδλα, έγραψε το τυό καταπληκτικό έρωτικό γράμμα:

«Κύριε Ροσελλίνι,

Όνομάζομαι "Ιγκριντ Μπέργκμαν καί είμαι ήθοποιός. Θα σάς είμουν εγγνώμων άν μπορούσατε να με χρησιμοποιήσετε σε καμιά ταινία σας. Ξέω καλά τα σουηδικά, τα άγγλικά καί τα γαλλικά. Από την Ιταλική γλώσσα, δυστυχώς, δεν ξέρω παρά δύο λέξεις: Τι απο (Σ' άγαπώ)».

Ό Ρομπέρτο Ροσελλίνι, ένας άνθρωπος όλο πάθος καί φλόγα, ήταν τότε δεσμευμένος με την "Αννα Μανιάνι, άληθινό ήφαιστειο. Το γράμμα όμως της Σουηδής τον συγκίνησε καί, φυσικά, κολάκευσε τον έγωισμό του. Έγραψε πως τον ένδιέφερε πολύ ή πρότασί της καί ώρίσθηκε μιά συνάντησι στο Λονδίνο. Κανείς δεν ξέρεi ποιος έκανε λάθος — άλλοι λένε πως έπενέθη ή Μανιάνι καί δημιούργησε παρεξηγήσεις καί κακή συνεννόησι— πάντως τό γεγονός είναι ότι ή "Ιγκριντ έφυγε την ίδια σχεδόν ώρα που ό Ρομπέρτο έφθανε στο Λονδίνο. Μίλησαν για λίγο, άνάμεσα σε δυό άεροπλάνα, αλλά ό σπινθήρας είχε άνάψει καί, όταν έπρόκειτο να γίνη ή έπίσημη «πρώτη» της «Παϊζά» στην Άμερική, ό Ροσελλίνι, που είχε κληθή να παρευρεθῇ, θα έμενε, ως φιλοξενούμενος, στο σπίτι της Μπέργκμαν, όπου (συμπωματικά) είχε έρθει καί ό δρ. Λίντστρομ έκείνες τις μέρες.

ΟΛΙΣΘΗΜΑ ΚΑΙ ΛΙΠΟΘΥΜΙΕΣ...

Δεύτερη παρεξήγησι καί ή "Ιγκριντ δεν έμαθε ποτε ακριβώς έφθανε τό άεροπλάνο του Ρομπέρτο. Έτσι στη θίλλα της "Ιγκριντ άκούστηκε τό κουδούνι της έξώπορτας κι

Σε μιά από τις πιό χαρακτηριστικές σκηνές της ταινίας του Ζέν Ρενουάρ «Η "Ελενα καί οι άντρες», ή "Ιγκριντ Μπέργκμαν καί ό Μέλ Φερρέρ δίνουν ένα χαριτωμένο μάθημα έρωτικής τακτικής. Ό Φερρέρ άρχίζει, φυσικά, την έπίθεσι (έπάνω άριστερά) με τον μελιγχο, σίγουρο τρόπο του «γόητα». Η "Ιγκριντ δέχεται την πρόκλησι, χαμογελώντας με συγκατάδασι καί

μακροθυμία. Μά σε λίγο (έπάνω, στη μέση) σκέπτεται πως δεν πρέπει να καταθέσι άμέσως τα όπλα. Καμώνεται την προσβλημένη, ενώ ό Φερρέρ δεν χάνει την ψυχραιμία του. Το τέλος είναι μαθηματικά βέβαιο (δεξιά). Η ώραία Σουηδή «ένδιδει» καί οι δύο χαμογελούν εύτυχισμένοι, χωρίς έπιφυλάξεις πιά καί τα συνήθη στρατηγήματα...

έμφανίσθηκε ό ξένος με τις θαλίτζες του. Η "Ιγκριντ θγήκε στο κεφαλόσκαλο της φαρδειάς έσωτερικής σκάλας κι' άρχισε να κατεβαίνει. Μόλις πλησίασε άρκετά καί είδε πως ό ξένος ήταν ό Ρομπέρτο, τέτοια ήταν ή συγκίνησί της που γλίτρησε κι' έπεσε λιπόθυμη στο πάτωμα. Η συνέχεια είναι γνωστή. Την «πρώτη» της «Παϊζά» παρακολούθησαν καί οι τρεις—ό Λίντστρομ, ή "Ιγκριντ καί ό Ρομπέρτο— αλλά σε μερικές ήμέρες, ή "Ιγκριντ έδήλωσε στον άνδρα της ότι είναι έρωτευμένη κι' έπιθυμεί να πάρη διαζύγιο. Ό Λίντστρομ, στον όποιον δεν συνέφερε να χάσι τό χρυσωρυχείο, παρ' όλον ότι επί πολλά χυόνια ό γάμος τους ήταν πλέον μιά άπλή σύμβασις, έφερε μεγάλες άντιρρήσεις. Κατάφερε να παρουσιασθῇ στην κοινή γνώμη καί στα μάτια της κόρης τους Πίας σαν θύμα καί ζήτησε από τό ζεύγος να περιμένουν να δούν άν ή αγάπη τους θα ήταν άκόμη δυνατή μετά από τό «γύρισμα» του «Στρόμπολι», που είχε ήδη συμφωνηθῇ.

Τό πρώτο παιδι της "Ιγκριντ καί του Ρομπέρτο, που έδήλωσε ότι θέλει «δσα παιδιά του χαρίσει ό Θεός», ήταν ό Ρομπερτίνο καί ό έρχομός του στον κόσμο επέσπευσε τα πράγματα, τό διαζύγιο δηλαδή της Μπέργκμαν καί τον καινούργιο γάμο της.

Από τότε, ή "Ιγκριντ γύριζε ταινίες, έκανε κάθε πρωί τά ψώνια της σαν καλή νοικοκυρά, μάλλωνε συχνά με τον άντρα της σαν κάθε γυναίκα, καί έδήλωνε στους δημογράφους ότι είναι άπόλυτα εύτυχισμένη.

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ

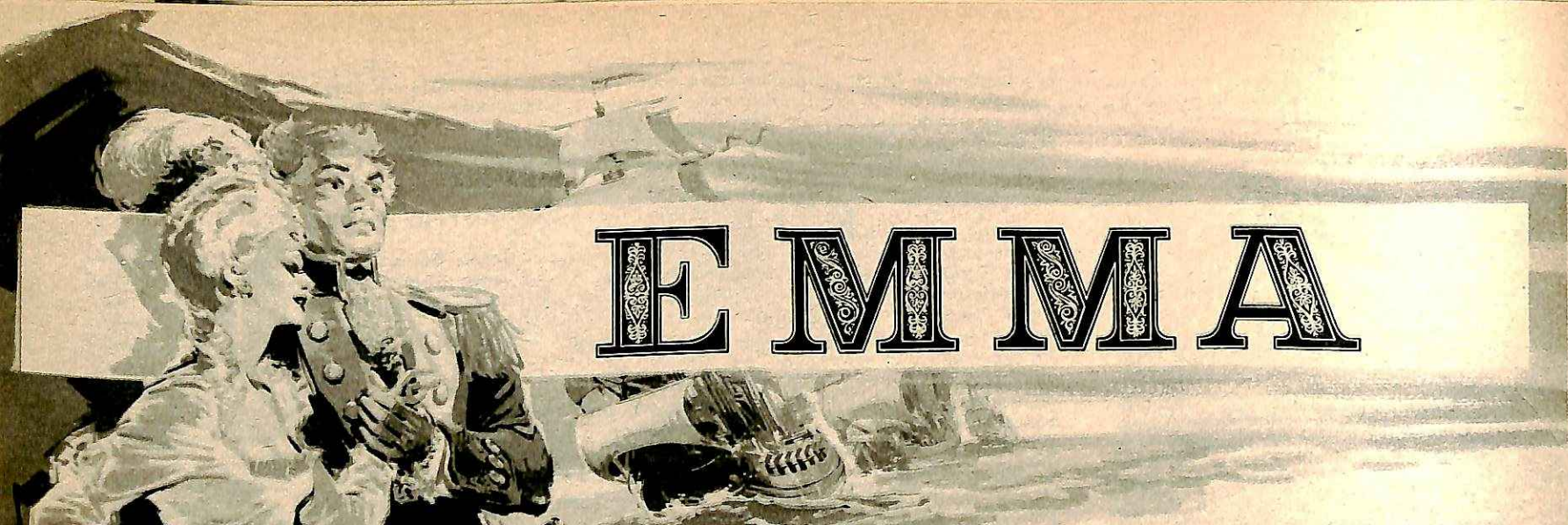
Τώρα δοκιμάζει μιά καινούργια καριέρα στην Εύρώπη, με τό ρόλο της "Ελενας της γοητευτικής Πολωνίδας που ξετρελλαίνει τους άνδρες, στα στούντιο του Σαίν-Μωρίς καί στα φυσικά «έξωτερικά» της Κυανής Άκτής. Η ταινία συμφωνήθηκε στην Ιταλία, στο κτήμα των Ροσελλίνι, γιατί ό Ρενουάρ, του άπό καιρό ήθελε την "Ιγκριντ για πρωταγωνίστρια, είναι παλιός φίλος του ζεύγους.

Έν τῷ μεταξύ, ό Ρομπέρτο Ροσελλίνι έφυγε για τις Ίνδιες όπου θα «γυρίσει» ένα «ντοκυμανταίρ» για λογαριασμό της «Ούνεσκο» καί κατόπιν προσκλήσεως του Παντίτ Νεχρού. Έφυγε με άυτοκίνητο —είναι μονιώδης οδηγός— γιατί, όπως έξήγησε ή γυναίκα του, ήθελε να περάσι από τό μέρος όπου ή Εύρώπη αλλάζει σιγά-σιγά καί γίνεται Άσία.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

ΑΠΟΚΑΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ
CAMERA PRESS (SAM LEVIN) — ΕΙΚΟΝΩΝ

ΕΜΜΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΟΥ Σ. KENYON

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Τον Μάιο του 1871, η Έμμα Χάρτ, μία νέα έντε-
λως όμορφωτη, με όμορφα έκθαμβωτική και παρελθόν
όχι άμεμπτο, γνωρίζεται τυχαία με τον Ουίλλετ—Παί-
την. Από τη γνωριμία αυτή άρχίζει μία νέα φάση της
ζωής της. Μπαίνει σ' έναν κύκλο γλεντζέδων άριστο-
κρατών και συνδέεται πρώτα με τον Ουίλλετ—Παίτην
και κατόπιν μ' ένα φίλο του, τον σέρ Χένρυ Φέδερ-
στού. Μένει για λίγον καιρό στον πύργο του τελευταί-
ου. Έκει γνωρίζεται με τον Τσάρλς Γκρεβίλ, ο
νεπιό του προσδεντή της Άγγλιας στη Νεάπολη. Ο
Γκρεβίλ, γοητευμένος από τη γνωριμία της, την παίρ-
νει στο σπίτι του, στο Λονδίνο, μαζί με τη μητέρα
της, την κ. Κάντογκαν, έντελως άντισυμβατό, με
μόνο το σκοπό να της δώσει μία μόρφωση αντίξια
της όμορφιάς της. Η Έμμα όμως τον έρωτεύεται και,
υπερνικώντας τους διαταγμούς του, γίνεται έρωμένη
του. Άλλα ο Γκρεβίλ έχει οικονομικές στενωχίες
και θέλει να κάνει έναν πλούσιο γάμο. Για να ξε-
φορτωθή την Έμμα, την πείθει να δεχτή την πρόσκλη-
ση του θείου του, του λόρδου Χάμιλτον, και να φύγει
για τη Νεάπολη. Πολύ άπρόθυμα, η Έμμα φεύγει.
Στο ταξίδι τη συνοδεύουν η μητέρα της και ο Γκείβιν,
ένας συγγενής του λόρδου Χάμιλτον. Η έπιτυχία της
στη Νεάπολη είναι καταπληκτική. Σιγά-σιγά, μέσ'
στο νού της ώριμάζει η σκέψη πώς θα μπορούσε να κα-
τοική τον σέρ Ουίλλιαμ Χάμιλτον να την παντρευτή.
Και το κατορθώνει. Ο Χάμιλτον της υπόσχεται να
την κάνει έπισημως γυναίκα του. Πηγαίνει μαζί της
στο Λονδίνο για να ζητήσει απ' τον Βασιλέα την άπα-
ραίτητη για τον γάμο άδεια. Ο Γκρεβίλ όμως, μόλις
μαθαίνει την πρόθεση του θείου του γίνεται έξω φρε-
νών και κάνει ό,τι μπορεί για να ματαιώσει τον γάμο.

17

Για ποιο λόγο, ύστερ' από τόσα χρόνια, να θέ-
λεις σώνει και καλά να παντρευτής την έρωμέ-
νη σου; Να σου πω την αλήθεια, Χάμιλτον,
δεν είναι αυτά καμώματα που ταϊριάζουν σ' ένα
τζέντλεμαν!

—Φτάνει πιά, Γκρεβίλ, φτάνει! βροντοφώ-
νησε ο σέρ Ουίλλιαμ.

—Μά είναι τρέλλα, Χάμιλτον! Έχεις ένα
πολύ παλιό και τίμιο όνομα και θέλεις τώρα να
το δώσεις σ' αυτή την παλιονγυναικα;
—Έδειξε την Έμμα με το δάκτυλό του.
—Είναι όμορφη, ναί. Χαριτωμένη, ναί! Τό
παραδέχομαι, τό παραδέχομαι! Όραιο όσο πο-
τέ, αλλά μέσ' στα βάθη της ψυχής της μία πα-
λιονγυναικα.

Ο σέρ Ουίλλιαμ έκανε ένα δήμα για να χυ-
μήξη πάνω στον άνεπιό του, άπειλητικός, μά ο
θυμός του τον είχε καταβάλει, χλώμιασε και τά
χέρια του τρέμανε. Η Έμμα τον καταλυτήθηκε.
Φαινότανε τόσο γέρος και τόσο κακομοίρης!

—Πώς μιλάς έτσι; είπε στον Γκρεβίλ αύ-
στηρά. Δέ ντρέπεσαι λιγάκι;
—Σέ μάζεψα απ' τό δρόμο, άποκρίθηκε με
λύσσα ο Γκρεβίλ. Μετανοώ χίλιες φορές που τό
έκανα.

—Άφησέ μας, Γκρεβίλ, για τό Θεό, άφησέ
μας, ίκέτευσε ο σέρ Ουίλλιαμ. Σ' αγαπώ πολύ,
τό ξέρεις, όπως αγαπώ και την Έμμα, που μου
την έδωσες έσύ. Πήγαινε τώρα κι' όταν θα είσαι
πιό ήρεμος, έλα να κουδεντιάσουμε πάλι στα δυό
καλοί φίλοι.

Μιά πονηρή λάμψη πέρασε από τά μάτια
του Γκρεβίλ.

—Ίσως αν σου πω πώς η Έμμα έχει ένα
παιδί στο Χόουαρντεν...

Ο σέρ Ουίλλιαμ δεν τον άφισε να τελειώ-
ση τη φράση του.

—Τό ξέρω. Πρέπει νάχης πολύ κακή γνώμη
για μένα για να φανταστής πώς αυτό θα μπο-
ρούσε να με έπηρεάσει.

Ο Γκρεβίλ έκανε μία κίνηση άπελπισίας.
—Όλη του η μαχητικότητα εξαφανίστηκε.

—Είσαι άποφασισμένος λοιπόν να την παν-
τρευτής; Παρ' όλα όσα σου είπα;

—Ποτέ δεν ήταν η άπόφασή μου τόσο στα-
θερή όσο αυτή τη στιγμή.

Η Έμμα παρακολουθούσε προσεκτικά τον
Γκρεβίλ, πρόσεξε ξανά μία πονηρή λάμψη που
πέρασε σαν άστραπη απ' τά μάτια του κι' έσθη-
σε άμέσως.

—Ήρθες στην Άγγλία γι' αυτόν τον σκο-
πό, Χάμιλτον;

—Ναί.

—Μά... γιατί; Άσφαλώς θα μπορούσες να
παντρευτής και στη Νεάπολη.

—Προτιμήσαμε να έρθωμε έδώ για λόγους
αίσθηματικούς, έπενέδη διαστικά η Έμμα.

Φοβότανε τώρα τον Γκρεβίλ, αν και δεν ήξε-
ρε ακόμη ούτε η ίδια γιατί.

—Θέλω να παντρευτούμε στον τόπο μας,
πρόσθεσε. Γι' αυτό ήρθαμε.

Ο Γκρεβίλ χαμογέλασε σαρκαστικά.

—Για να ζητήσετε πρώτα την εύλογία του
Βασιλιά, άσφαλώς.

—Ο Βασιλέας κι' έγώ είμαστε παλιοί φί-
λοι, είπε ο σέρ Ουίλλιαμ με αυτοπεποίθηση.

—Φυσικά, συμφώνησε ο Γκρεβίλ.
—Έκανε μία ειρωνική υπόκληση στην Έμμα,
είπε στο θείο του πώς θα έρχότανε με μεγάλη
εύχαριστηση να του κάνει έπίσκεψη και δγήκε
με γρήγορο δήμα απ' τό διαμάτι.

—Κάτι κακό έχει στο νού του, είπε η Έμμα.

Ο σέρ Ουίλλιαμ θρήκε αυτή την ιδέα άστή-
ρικτη.

—Δέ μπορεί να κάνει τίποτε και τό ξέρει κι'
ο ίδιος. Άπλούστατα, τον τρώει η ζήλεια. Με-
τανοεί που σ' έστειλε στην Ίταλία. Είναι όλο-
φάνερο πώς σ' αγαπάει ακόμη, αν και δέ θα τό
ώμολογούσε ούτε στον έαυτό του.

—Ποτέ του δέ μ' αγάπησε! είπε η Έμμα
ζωηρά. Θέλησε να με κάνει ένα δικό του δημιούρ-
γημα και, στο πρόσωπό μου, αγαπούσε τον έ-
αυτό του, Χάμιλτον. Τό μόνο που τον άνησυχεί
είναι πώς όταν παντρευτούμε δέ θα είναι πιά ο
μόνος σου κληρονόμος. Είμαι θεδαία πώς θα
μάς δάλη σε μελαδές. Τό βλέπω καθαρά.

—Δέ μπορεί να κάνει τίποτε, έπανέλαβε ο
σέρ Ουίλλιαμ. Αύριο θα παρουσιαστώ στον Με-
γαλειότατο. Σέ μία έβδομάδα θα παντρευτούμε.

Πέρασαν όμως δυό έβδομάδες ώσπου να μπο-
ρέση ο Χάμιλτον να δη τον Βασιλέα. Ο Μεγα-
λειότατος ήτανε στον πύργο του Ουίνδσορ, λι-
γάκι άδιάθετος και δέ δεχότανε κανένα. «Άδιά-
θετος» ήταν η έπίσημη εξήγηση. Στην πραγματι-
κότητα —έλεγαν οι φήμες— ο Βασιλέας που, ο-
πως ήταν γνωστό, δεν είχε τά λογικά του, ήταν
σε άπομόνωση, ντυμένος μ' ένα ζουρλομανδύα.

Στό άναμεταξύ, τό σπίτι του Πικαντίλλυ ελ-
χε άνοίξει για όλους τους φίλους του σέρ Ουίλ-
λιαμ και η Έμμα, η πνευματώδης και χαριτω-
μένη οικοδέσποινα, είχε μεγάλη έπιτυχία. Είχε
γίνει —δήλωνε ο σέρ Ουίλλιαμ εύχαριστημένος
και πολύ κολακευμένος απ' όλες αυτές τις έκδη-
λώσεις— τό είδωλο της άνώτερης κοινωνίας του
Λονδίνου. Και η Έμμα ήταν εύχαριστημένη και
κολακευμένη, αλλά ήξερε πώς αυτό που έλεγε ο
Χάμιλτον ήταν κάπως υπερβολικό. «Άς την κα-
λούσαν πρώτα στα σπίτια τους οι φίλοι του σέρ
Ουίλλιαμ και τότε, μάλιστα. Τότε θα μπορούσε
να πη κι' αυτή πώς είχε γίνει τό είδωλο της ά-
νώτερης κοινωνίας του Λονδίνου. Η κοινωνία του
Λονδίνου ήταν διαφορετική από τη ναπολιτάνικη.
Πολύ άκατάδεκτη, θα μπορούσε κανείς να πη.
Και η Έμμα δεν είχε γίνει ακόμη λαίδη Χά-
μιλτον.

Τη δεύτερη έβδομάδα μετά την άφιξη της
στην Άγγλία, πήγε στο Χόουαρντεν να έπισκε-
φθ η γιαγιά της και τη μικρούλα Έμμα. Τη
συνόδευσε και η κ. Κάντογκαν και, με μεγάλη
λύπη, διαπίστωσαν και οι δύο πώς η γρηά δεν
ήτανε καθόλου καλά στην υγεία της. Η Έμμα
πλήρωσε άμέσως μία νεαρή χήρα του χωριού για
να περιποιηται τη γρηά και τό παιδί, αλλά κα-
τάλαβε πώς έπρεπε να βρη κάποια άλλη λύση
πριν έπιστρέψη στη Νεάπολη. Η μικρή, δέκα
χρονών τώρα και πολύ άναπτυγμένη για την ή-
λικία της, δεν έδειξε μεγάλο ένδιαφέρον για την
Έμμα.

—Δέν υπάρχει λόγος ν' άρχισης τώρα τις
αίσθηματολογίες, είπε η κ. Κάντογκαν με πολύ
πρακτικό πνεύμα, όταν η Έμμα ξέσπασε σε κλά-
ματα. Πήρες την άπόφασή σου πριν από χρόνια.
—Αν πής τώρα στο παιδί την αλήθεια θα τό κά-
νης να χάση την ήσυχία του. Άφησε τα πράγμα-
τα έτσι όπως είναι. Σκέψου πώς θα φύγης πάλι
για την Ίταλία και πώς μπορεί να μην ξαναδής

την κόρη σου ποτέ στη ζωή σου. Καλύτερα να
μην κάνης τίποτε, παρά να κάνης κάτι που θα
χειροτερέψη την κατάσταση.

—Μά στενωχωριέμαι πολύ, μητέρα.

—Έχεις τύψεις, έ;

—Δέν ξέρω... Ναί, αυτό είναι. Έχω τύψεις.

—Δέν τις παρατάς καλύτερα τώρα. Δέ θαί-
νει τίποτα απ' αυτές, ούτε για σένα, ούτε για
τό παιδί.

—Θά μπορούσα να τό πάρω μαζί μου στη
Νεάπολη.

—Έτσι λές; Και φαντάζεσαι πώς θα τόθελε
ο σέρ Ουίλλιαμ;

—Έχεις δικίο, είπε η Έμμα μελαγχολικά,
δέν θα τόθελε.

—Άσε λοιπόν τις κλάψες και πάψε να λυ-
πάσαι τον έαυτό σου. Γιατί, στο βάθος, αυτό
είναι και τό ξέρεις κι' έσύ πολύ καλά. Λυπάσαι
τον έαυτό σου κι' όχι τό παιδί. Και θα λυπηθής
ακόμη πιό πολύ, αν μείνης έδώ και ξεχάσης την
άπόφασή σου να γίνης λαίδη Χάμιλτον. Να εί-
σαι ειλικρινής με τον έαυτό σου, Έμμα.

Η Έμμα σκέφτηκε λιγάκι.

—Θά κάνω αυτό που άποφάσισα, είπε τέ-
λος δραματικά, αλλά θα τό πληρώσω κάποια μέ-
ρα... κατά κάποιο τρόπο. Τό νοιώθω.

Όταν ξαναγύρισε στο Λονδίνο, η Έμμα ά-
ποφάσισε να πάη στο σπίτι του Έντζουαρ Ρόντ.
Μόλις τό είδε απ' έξω, της φάνηκε μικρότερο,
πολύ μικρότερο. «Όχι, δέν έμεινα έγώ ποτέ έ-

δώ, σκέφθηκε, ποτέ». Καθότανε διστακτική σ' ά-
μάς της και συλλογίζοτανε τί έπρεπε να κάνει
—να κατεβή και να κυπήση τό κουδούνι, ή να
πή τό άμαξά να την πάη πίσω στο Πικαντίλλυ.
Ήταν άήσυχη, λίγο έκνευρισμένη. Ο σέρ Ουίλ-
λιαμ είχε πάει να δη τον Βασιλέα και αυτή είχε
έρθει έδώ, κυριευμένη από μίαν άκατανίκητη έ-
πιθυμία να ξαναδθ τό Έντζουαρ Ρόντ και τό
Πάντινγκτον Γκρήν με τη μικρή του εκκλησία
και τά ψηλά του δένδρα.

—Περίμενε, σε παρακαλώ, είπε στον άμα-
ξά και κατέβηκε.

Ο Γκρεβίλ, που δεν τον είχε ξαναδθ ύστερ'
από την θυελλώδη εκείνη συνάντηση άμέσως μετά
την άφιξη της στην Άγγλία, ξαφνιάστηκε όταν
της άνοιξε την πόρτα.

—Έμμα, άναρώνησε. Άν ήρθες να μου κά-
νης έδώ καμιά σκηνή...

Η Έμμα, με άπορία μεγάλη, πρόσεξε μίαν
έκφραση άνησυχίας στο πρόσωπό του.

—Νά σου κάνω σκηνή; έιπε.. «Ό, όχι Γκρεβίλ,
ήρθα γιατί νοστάλησα τον παλιό καιρό.

Ο Γκρεβίλ χαμογέλασε και φάνηκε άνακου-
φισμένος.

—Άλήθεια; Όστε αυτή είναι η στάση που
παίρνεις τώρα. Έμμα ή αίσθηματική.

Εικονογράφησις Χ. Κουσέντου

Η Έμμα συγκράτησε τό θυ-
μό της.

—Δέ θα μου πής να περάσω
μέσα;

Ο Γκρεβίλ άνασέκωσε τους
ώμους, παραμέρισε για να την
άφήση να περάση και την άκο-
λούθησε στο σαλόνι. Όπως τό
σπίτι, έτσι και τό σαλόνι της
φάνηκε μικρότερο, στενόχωρο.
Όστόσο, όταν έβριζε ένα δέμ-
μα όλόγυρα, στο γνώριμο περι-

βάλλον, άρχισε να αισθάνεται πιό άνετα. Πρό-
σεξε άμέσως δυό—τρία καινούργια έργα τέχνης
και άναγνώρισε μερικούς πινάκες που είχε στεί-
λει στον Γκρεβίλ ο σέρ Ουίλλιαμ.

—Όπως βλέπεις, η συλλογή μου πλουτίζεται,
είπε ο Γκρεβίλ κάνοντας τον άδιάφορο. Φυσικά,
μου χρειάζεται ένα μεγαλύτερο σπίτι.

—Καί, φυσικά, σου λείπουν τά λεπτά, είπε
η Έμμα.

—Άκριδώς, μουρμούρισε ο Γκρεβίλ.

—Μπορώ να δώ όλο τό σπίτι; ρώτησε η
Έμμα.

—Αν θέλεις.

Η Έμμα έκανε μία περιοδεία σ' όλες τις
κάμαρες κι' ο Γκρεβίλ την άκολούθησε σιωπηλός.
Τί άνοησία να σκεφτή πώς δεν είχε ζήσει,
ποτέ έδώ μέσα! Τώρα είχε την έντύπωση πώς δεν
είχε ζήσει ποτέ πουθενά άλλο. Ένοιωσε ένα
κόμπο στο λαιμό καθώς στεκότανε στο γραφείο
του Γκρεβίλ, κάνοντας πώς θαύμαζε τον τελευ-
ταίο πίνακα της συλλογής του. Της φάνηκε πώς
τον έβλεπε εκεί, καθισμένο στον γραφείο του, να
κάνη τον έλεγχο των έξόδων του σπιτιού και να
την μαλλώνη για τά λάθη της.

—Άλήθεια, Γκρεβίλ, γράφεις πάντα τά έ-
ξοδά σου;

—Φυσικά.

—Και δέν γίνεται κανένα λάθος
τώρα;

Ο Γκρεβίλ της έβριζε ένα συγ-
καταβατικό δέλεμμα.

—Κανένα.

—Άσφαλώς θα μ' εύρισκες πολ-
λές φορές άνυπόφορη.

—Άσφαλώς.

—Δέν άλλαζες διόλου, Γκρεβίλ.

—Τό έλπίζω.

Η Νεάπολη φαινότανε άσφαινα
τόσο μακρινή. Η ζωή που η Έμ-
μα είχε ζήσει εκεί, οι διασκεδάσεις,
η μέθη της έπιτυχίας, όλα φαινον-
ταν τώρα σαν ένα θαμπό Όνειρο,
σαν κάτι που δεν είχε γίνει ποτέ.

—Πές μου, Γκρεβίλ, τό φάντα-
σμα του κοριτσιού που ήμουννα κά-
ποτε τριγυρίζει ποτέ σ' αυτό τό
σπίτι; ρώτησε ψιθυριστά.

—Τί παράξενη ιδέα! είπε ο
Γκρεβίλ.

Άλλά ήταν νευρικός. Έκανε μία
κίνηση σά να ήθελε ν' άγκαλιάσει
την Έμμα, συγκρατήθηκε όμως και
είπε ξερά:

—Όμολογώ πώς μου έλειψες
πολλές φορές.

Η πρόθυμη αυτή όμολογία έκα-
νε την Έμμα να χαμογέλαση.

—Δέν με άντικατέστησες ποτέ;

—Ποτέ!

Ο Γκρεβίλ προσπαθούσε να μην
την κυττάξη. Προσπαθούσε, αλλά
χωρίς να τό κατορθώνη.

—Πώς σου φαίνομαι, Γκρεβίλ;

—Είσαι πιό χαριτωμένη. Και τό
πρόσωπό σου, όχι όμως και τό σώ-
μα σου, είναι ώραιότερο. Φυσικά,
είσαι με τό παραπάνω στοργηπου-
λή. Σέ είκοσι χρόνια δέν θα είσαι
μόναχα παχειά, αλλά χοντρή. Τό
βλέπω καθαρά. Θα είσαι χοντρή γυ-
ναίκα, Έμμα.

Μιλούσε τώρα θυμωμένα.

—Τό πρόσωπό σου όμως προ-
βλέπω πώς θα μείνη ώραίο.

—Δέν ύποφέρεσαι, Γκρεβίλ, γέ-
λασε η Έμμα.

—Κατά τά άλλα, μιλάς καλύ-
τερα, χωρίς πολλά λάθη, αλλά η
επαρχιώτικη προφορά είναι ακόμη
αίσθητή.

Υποκλήθηκε ειρωνικά.

—Τά συγχαρητήριά μου.

—Ίσως θα μπορούσες να μ' ά-
γαπήσης τώρα.

—Νά σ' αγαπήσω; είπε ο Γκρεβίλ περιφρο-
νητικά.

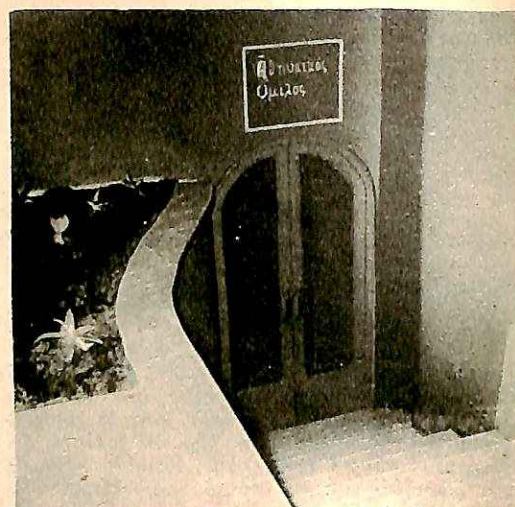
—Γκρεβίλ, ψιθύρισε η Έμμα, φίλησέ με.

Με μεγάλη άπορία είδε πώς ο Γκρεβίλ δέ δί-
σασε διόλου να συμμορφωθί με την έπιθυμία
της. Τον φίλησε κι' εκείνη και άγκιστρώνηκε ά-
πάνω του, προσπαθώντας να ξαναβρη την αγάπη,
την παράφορη αγάπη που είχε κάποτε αισθανθί
γι' αυτόν τον άνθρωπο. Η προσπάθειά της, ό-
μως, έμεινε χωρίς αποτέλεσμα και δάκρυα θυμού
ανάδλυσαν στα μάτια της. Άθελά της, ρώτησε:

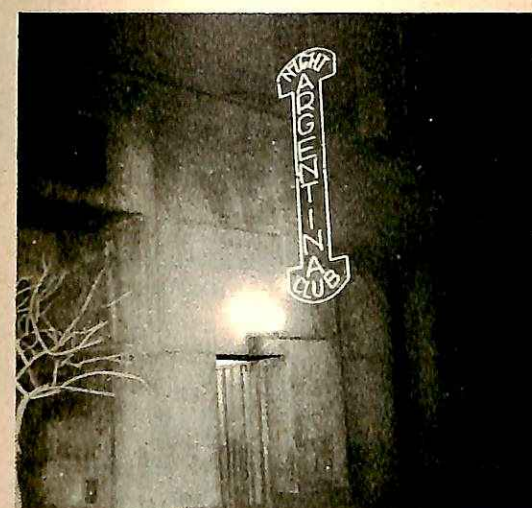
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 46

ΤΑ ΖΕΥΓΑΡΙΑ ΤΗΣ «ΑΘΗΝΑΙΑΣ» ΠΛΑΙΣΙΩΝΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΓΚΡΙΖΟΥΣ ΤΟΙΧΟΥΣ ΚΑΙ ΑΣΗΜΝΙΑ ΣΑΤΕΝ

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΗΣ «ΑΘΗΝΑΙΑΣ» ΛΙΓΑ ΜΕΤΡΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΣΤΟ ΥΠΟΓΕΙΟ ΤΗΣ ΑΡΖΕΝΤΙΝΑΣ. ΕΝΑΣ ΤΙΤΛΟΣ ΨΙΛΟΚΕΝΤΗΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΦΩΣ

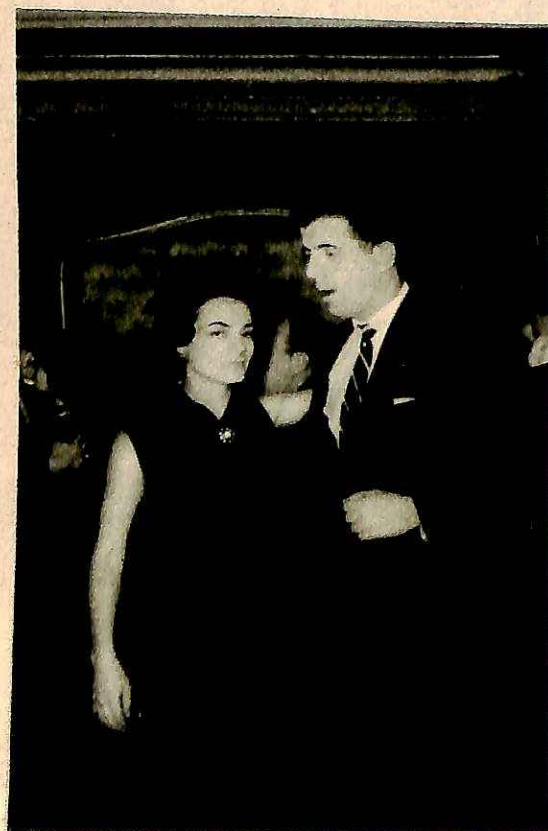

ΣΤΗΝ «ΑΡΖΕΝΤΙΝΑ» ΟΣΟΙ ΚΑΘΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ ΟΣΟΝ ΚΑΙ ΟΙ ΧΟΡΕΥΤΑΙ

ΑΘΗΝΑΪΚΕΣ ΝΥΚΤΕΣ

ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΙΣ «ΕΙΚΟΝΕΣ»...

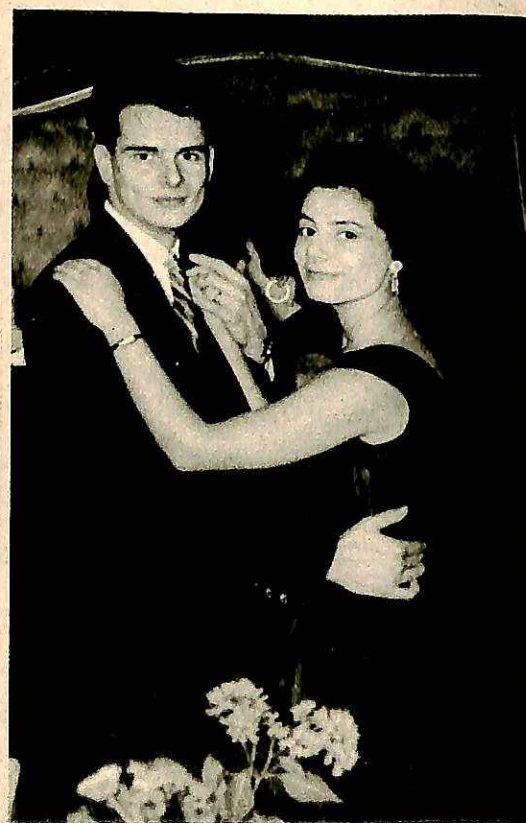
'Από την αγέραςτη "Αρζεντίνια,, στην νεογέννητη "Αθηναία,,

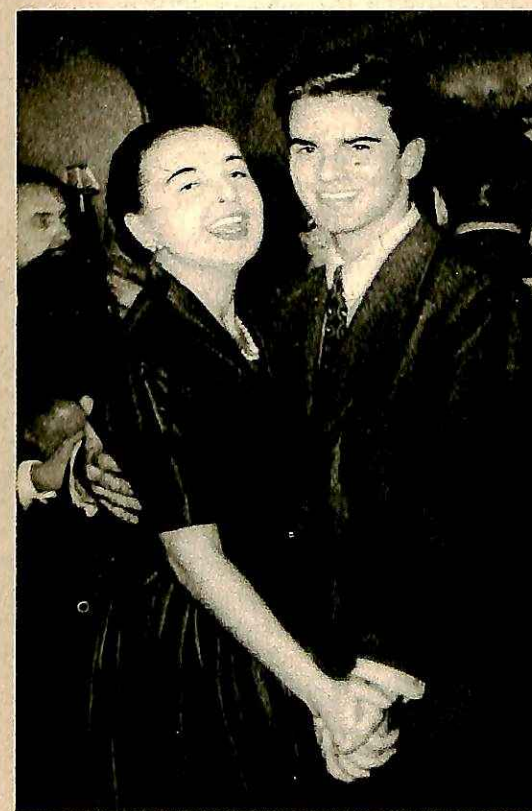
ΤΑ ΖΕΥΓΗ ΧΟΡΕΥΟΥΝ ΣΑΜΠΑ ΚΑΙ ΜΑΜΠΟ...

Τήν ώρα που κλείνουν τὰ καταστήματα, πού ἀδειάζουν τὰ δημόσια κτίρια, πού κλείνουν οἱ τράπεζες καὶ τὰ ὑπουργεῖα, τὴν ἴδια ὥρα μερικὰ μικρὰ καταστήματα, τὰ περισσότερα ὑπόγεια ἢ ἱσόγεια ἢ χωμένα πίσω σὲ αὐλές, ἀνοίγουν τὶς δικές τους πόρτες καὶ τὰ δικά τους φῶτα, ξυπνοῦν ἀπὸ τὴν νάρκη τῆς ἡμέρας, καθαρίζονται, ξεσκονίζονται, στολίζονται καὶ ἐτοιμάζονται νὰ φιλοξενήσουν τὸν δικό τους κόσμο, ἕναν κόσμο πού θὰ τοὺς δώσῃ ἀργότερα ζωὴ καὶ θὰ τοὺς γεμίσῃ μὲ γέλια, καπνοὺς καὶ φασαρία ἕως τὶς πρωινές ἀχροές ὥρες τῆς αὐγῆς. Μέσα σ' αὐτὸν τὸν κόσμο ὑπάρχουν χίλιοι διαφορετικοὶ ἄνθρωποι: Εἶναι οἱ ἀδιόρθωτοι ξενύχτηδες, πού δὲν μποροῦν νὰ κλείσουν μάτι πρὶν πᾶν 5 τὸ πρωὶ καὶ πού παίρνουν θόλτα κάθε νύκτα τὰ κέντρα τῆς 'Αθήνας, εἶναι οἱ γλεντζέδες, εἶναι οἱ μέθυστοι, εἶναι οἱ νέοι πού κυνηγοῦν τὴν περιπέτεια, εἶναι μερικοὶ περιέργοι φανατικοὶ τοῦ καμπαρέ, πού περνοῦν τὴ ζωὴ τους σὲ ἕνα τραπέζακι καθισμένοι μπροστὰ σὲ ἕνα ποτήρι χωρὶς νὰ μοιάζουν νὰ ἀποζητοῦν τίποτε περισσότερο παρὰ τὸ νὰ κάθονται ἀκίνητοι καὶ σιωπηλοί, περιτριγυρισμένοι ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ γλεντιοῦ τῶν ἄλλων, εἶναι οἱ περαστικοὶ περιέργοι, οἱ ξένοι, οἱ ἐπισκέπται, οἱ ταξιδιώται, τὰ ζευγαράκια πάσης ἡλικίας, οἱ ἄγνοοι χορευταὶ πού δὲν ζητοῦν παρὰ νὰ μεθύσουν ἀπὸ τὴν χαρὰ τῆς μουσικῆς καὶ τοῦ ρυθμοῦ, εἶναι... ἀλλὰ ὁ κατάλογος εἶναι ἀτελείωτος.

Κάθε χρόνο, ὥριμένα ἀπ' αὐτὰ γνωρίζουν περισσότερη ἐπιτυχία ἀπὸ τὰ ἄλλα. 'Α-

ΜΕΡΙΚΟΙ ΠΟΖΑΡΟΥΝ ΛΙΓΑΚΙ ΕΙΡΩΝΙΚΑ..

...ΜΑ ΣΤΑΜΑΤΟΥΝ ΚΑΙ ΚΥΤΤΑΖΟΥΝ ΤΟΝ ΦΑΚΟ

τμόσφαιρα, ὀρχήστρα, ἀλλαγὴ, σύμπτωσις πού ἔκαμε ὀρισμένες εὐθυμίες παρέες νὰ θρεθοῦν ἐκεῖ στὴν ἀρχὴ τοῦ χειμῶνος, τοὺς χαρίζει τὴν σφραγίδα τῆς ἐπιτυχίας. 'Εφέτος στὴν πρώτη σειρά θρῖσκονται ἡ «'Αθηναία», ἡ «'Αρζεντίνια», τὸ «Γζάκι», τὸ «Γκρήν Πάρκ» ἢ «Παλιὰ 'Αθήνα». Σ' αὐτὴ τὴν τελευταία ὁ φακὸς τῶν «Εἰκόνων» ἔχει κάμει πρὸ ἑβδομάδων μιὰ θόλτα, καὶ στὰ δύο πρώτα κάνει σήμερα τὴν ἐπίσκεψί του.

«'Η «'Αθηναία», τὸ παλαιὸ «Μαϊάμι» καὶ τὸ ἀκόμα πιὸ παλιὸ «'Αμπασσάντέρ», εἶναι τὸ πρῶτο ἀθηναϊκὸ «Νάττ κλάμπ», ὅπου πρέπει νὰ εἶσαι μέλος γιὰ νὰ πᾶς νὰ καθίσῃς καὶ νὰ χορεύῃς. Μιὰ μικρὴ συντροφιά ἀπὸ νέους τὸ ἔχει ὀργανώσει καὶ ἔχει κατορθώσει νὰ προσφέρῃ τρεῖς φορές τὴν ἑβδομάδα (Τρίτη, Πέμπτη καὶ Σάββατο), ἀφ' ἐνὸς τὴν καλύτερη ἀθηναϊκὴ ὀρχήστρα τοῦ Λέβ, καὶ ἀφ' ἐτέρου, —σπουδαία ἀττραξιὸν— φθνήναι στίς τιμές τῶν ποτῶν. 'Εδῶ δὲν ἔχει νοῦμερα, δὲν ἔχει φασαρία, δὲν ἔχει καὶ πολλὰ φῶτα. 'Οσοι πάνε, πρέπει νὰ φέρουν τὸ κέφι καὶ τὴν συντροφιά μαζί τους, γιὰτὶ εἶναι ζήτημα ἀνμποροῦν νὰ δοῦν τί γίνετα λίγο παρὰ πέρα, στὰ μισοφωτισμένα τραπέζια τῆς μικρῆς αἰθουσας. 'Η «'Αρζεντίνια» εἶναι πολὺ πιὸ γνωστή, εἶναι κανονικὸ καμπαρέ, συνήθως μὲ ὠραιότατα νοῦμερα, μὲ καλὴ ὀρχήστρα καὶ μὲ πολὺ κοσμοπολιτικὸ κοινό. Τὸ κέντρον αὐτό, τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων, ἔχει κατορθώσει νὰ κρατήσῃ τὴν δημοτικότητά του χρόνια τώρα καὶ νὰ ὑπερνικήσῃ τὶς διαφορές κρίσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

...ΚΑΙ ἈΛΛΟΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΝ ΑΔΙΑΦΩΡΩΤΑΣ

Έδω κι' Εκεί

● Ο ΖΑΝ ΡΙΣΑΡ διηγείται: — Ένα γκαρσόνι κάνει τη θητεία του στο ναυτικό και βλέποντας ένα συναδέλφό του να πέφτει στο νερό, φωνάζει ζητη-ρά. — Άνθρωπος στη θάλασα-σαααα. Ένασαςας!

● ΕΝΑΣ ΣΚΟΤΙΣΤΕΖΟΣ, περσαστικός από το Λονδίνο, πηγαίνει στο ύπαι-γείο Έσβαίως. — Είναι αλήθεια, ρωτάει, ότι ένας πολίτης έχει δικαίωμα ν' αλλάξει τ' ό-νομά του; — Αλήθεια είναι, απαντά ο υπάλ-ληλος, αλλά χρειάζεται να έχει και κά-ποιο σοβαρό λόγο. — Βεβαίως κι' έχω σοβαρό λόγο, ά-παντά υπερήφανα ο Σκοτιστέζος. Μόλις πρό αλίγου δρῆκα στο δρόμο ένα πα-κέτο από άρτια ξένα έπισκεπτήρια...

● Ο ΑΓΓΛΟΣ συγγραφέας και ήθοποιος Νόελ Κάουαρντ άνε κάλυψε την προέλευσι της προ-λήψεως που άπαιτεί να μην κά-θονται ποτέ δεκατρείς προσκε-κλημένοι στο τραπέζι. Άπλού-στατα, οι νοικοκυρές συνήθως διαθέτουν μόνον μία δωδεκάδα μαχαιροπήρουνα.

Η ΜΑΡΙΑ ΛΕΑ, θαμνν ενός καμ-παρέ της Μονμάρτρης, άνεκρηύχθη «ή γυναίκα με τὰ διαβολικότε-ρα μάτια». Τόν διαγωνισμό προ-κήρυξε ο νέγρος τραγουδιστής Τζων Γουτλίσιαμ, άμέσως μόλις ελάνασαρε τὸ καινούργιο του τρα-γούδι: «Τὰ μάτια τὸ διαβόλου».

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

... Αὐτὴ τὴν Κυριακὴ... ἐκλογές. "Ὀλὴ ἡ Ἀθήνα στὸ πό-δι, ὄχι μόνον πιά ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ γυναῖκες, γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορία τῆς Ἑλλάδος. Ἀκούσθηκε καὶ ἡ ἀπαράιτητη χαριτωμένη ἐπι-πόλαια κουβέντα μεταξὺ δύο στενῶν φίλων. — Τί θὰ φορέσουμε; — "Ἐνα σκούρο ταγεράκι, φυσικά, ἀπότησης ἡ πὶδ κομψὴ ἀπ' τὴς δύο, ὄχι πολὺ πένθιμο, μὲ ἓνα χρωματιστὸ μαντλὶ στὸ λαιμὸ... ἡ Νέα... «Ἡ μέρα». Τὰ ἠνωμένα Ἔθνη ἐτοιμάζουν μιὰ νέα παγκόσμια ἐ-ορτὴ, στὸν τύπο τῆς «Ἡμέρας τῆς Μητέρας», ἡ ὁποία ὁμως θὰ εἶναι «Ἡμέρα τοῦ Παιδιοῦ». Εὐτυχῶς πού ὁ χρόνος διαθέτει πολλὰς ἀκό-μη κενές, γιὰ νὰ χωρῶσι σιγὰ - σιγὰ ὁλόκληρη ἡ οἰκογένεια. Πάντως «Ἡμέρα τῆς Πετεράς» θὰ μπορούσε νὰ ὀρισθῇ ἡ 366ῃ κάθε δισε-κτου... ἡ Τί τὸ πρόοδος! Οἱ Ἀμερικανοὶ ἀναγγέλλουν τὸ αὐτοκί-νητο τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἔχη ἀνάγκη ἀπὸ ὁδηγὸ καὶ θὰ κυκλοφορῇ αὐτο-μάτως χάρις σὲ σοφὰ ἠλεκτρονικὰ μηχανήματα. Τὰ καθίσματα θὰ τακτοποιηθοῦν ἄλλως, ὥστε νὰ μπορῇ νὰ τοποθετηθῇ εἰς τὸ κέντρον ἓνα τραπέζι καὶ οἱ ἐπιβάται νὰ παίζουν ἀέριμνοι μπριτζ ἡ νὰ τρώνε καὶ νὰ πίνουν ἐνῶ αὐτὸ θὰ προχωρῇ. Περισσότερες λεπτομέ-ρειες γιὰ τὸ μυστήριό μᾶς ὑπόσχεται ἡ Ἀμερικὴ προσεχῶς... ἡ Ἑνδιαφέροισα ἀπογραφὴ. Οἱ Ἀγγλοὶ ἐμέτρησαν τὰ ζῶα τους καὶ ὑπολογίζουν, πολὺ υπερήφανα, ὅτι εἰς τὰς βρετανικὰς νήσους φιλοξενούνται 8.000.000 σκυλιὰ, 6.500.000 γάτες, 4.000.000 καναρίνια καὶ 1.000.000 χρυσόψαρα... ἡ Πίσω ἀπὸ τὸ μετὰ-ξω τὸ παρὰ πέρασμα! Ἡ ἀνοξιστική φωτο ἔκαμε τὰ πρῶτα της δῆματα εἰς τὸ Παρίσι, ἀλλὰ οἱ πρῶτες φωτογραφίες θὰ δημοσι-ευθοῦν μετὰ τὴν 1ῃ Μαρτίου. Τώρα, μόνον ὅσοι εἶναι στὸ Παρίσι καὶ ἔχουν βρεθῇ αὐτοπροσώπως στὴς ἐκθέσεις τῶν νέων συλλογῶν, ξέρουν πῶς θὰ ἔμφανισθοῦν μερικὲς ἑκατοντάδες ἑκατομμύρια γυ-ναῖκες ἐφέτος τὸ καλοκαίρι στὸν πολιτισμένον κόσμον καὶ περιγρά-φουν — γιὰ τὴν περιγραφή ἐπιτρέπεται — ὅτι εὐρισκόμεθα σὲ γραμ-μὴ μεγίστης ἀδυναμίας καὶ ἀπλόητος, περίπου στὴ σιλουέττα «καρ-φίτσας»... ἡ Ἑνας κύριος φθάει σὲ ἓνα ἄνθρωπο καὶ βλέπει τέσ-σαρες γνωστούς του νὰ παίζουν πόκερ καὶ ἔχουν γιὰ πέμπτο ἓνα σκύλο ὁ ὁποῖος παίζει καὶ αὐτὸς πολὺ σοδάρ. — Ποιανὸν εἶναι αὐ-τὸ ὁ σκύλος;» ρωτᾷ κατὰπληκτος. — Δικός μου, ἀπαντᾷ ὁ οἰ-κοδεσπότης. — Αὐτὸ εἶναι ἀράνταστο! Παίζει ἀλήθεια πόκερ;» — «Πῶς, σχεδὸν κάθε βράδυ, ἀπαντᾷ ὁ ἄλλος. — Διηλαθὴ εἶ-ναι φαινόμενον εὐφυΐας...». — Τί φαινόμενον, λέει τότε ὁ κύρι-ος του. Βλάξ εἶναι. Δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ κερδίσῃ. Κάθε φο-ρὰ πού ἔχει καλὸ φύλλο κουνάει πάντοτε τὴν οὐρὰ του!»...

● ΕΝΑΣ ΔΙΑΣΗΜΟΣ σοφός, τρομερὰ ἀφηρημένος φυσικά ὁ-πως ὅλοι οἱ σοφοὶ τοῦ κόσμου, γυρίζει ἓνα βράδυ σπῆτι τοῦ, μούσκεμα ἀπὸ τὴν δυνατὴ βρο-χὴ. Ἡ γυναίκα του τὸν κυντά-ζει ἐκπληκτικῶς: — Πού εἶναι ἡ ὁμπρῆλα σου; — Τὴν ἔχασα. — Καὶ ποτὲ τὸ κατὰλαβες; — Τώρα πού ἔφθασα στὴν πόρτα καὶ πήγα νὰ τὴν κλεί-σω...

● Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ἐνός χωριοῦ φεύγει γιὰ νὰ ἐπισκεφθῇ ἓναν ἄρρωστο σὲ μα-κρινὸ κτήμα καὶ παίρνει μαζί τὸ ὁ-πλο τοῦ γιὰ νὰ χτυπήσῃ κανένα λαγὸ στὸ δρόμο ἂν τοῦ τύχῃ. Περνᾷ ὁ παπάς τοῦ χωριοῦ ὁ ὁποῖος τὸν σταματᾷ: — Γιὰ ποὺ τὸ βαλες, γιατρε μου; Κα-νέναν ἄρρωστο πᾶς νὰ δῆς; — Μάλιστα, παπά μου. — Κι' ὁ παπάς μὲ χαμόγελο: — Καὶ τὸ δίκαννο τί τὸ θές; Φο-βάσαι μὴ δὲν τὸν πετύχῃς ἀλλίως;

● ΤΟ ΝΙΟΠΑΝΤΡΟ ζευγάρι ἐπιστρέ-φει ἀπὸ τὸ γαμήλιο ταξίδι τοῦ καὶ περνᾷ, γιὰ πρώτη φορὰ, τὸ κατῶφλι τοῦ καινούργιου σπιτιοῦ. Μὲ ἐπισπμό-τητα λοιπόν, ἀντάξια τῶν περιστάσεων ὁ σύζυγος γυρίζει στὴ γυναίκα τοῦ καὶ τῆς λέει: — Μὴν ξεχᾶσῃς ποτὲ, ἀγάπη μου, πῶς ὁ ἀντρουῖς σου δὲν χαρτοπαίζει, δὲν κυνηγᾷ τὴς γυναῖκες, δὲν κάνει σκι-νές... — Δὲν ἔχεις, λοιπόν, κανένα ἐλάττω-μα; — Μόνον ἓνα: εἶμαι ψεύτης!

● ΑΙ Η.Π.Α. ἔρχονται ἐπὶ κε-φαλῆς τῆς παγκοσμίου κινημα-τογραφικῆς παραγωγῆς. Τὸ 1953 «γυρίστηκαν» ἐκεῖ 344 ταινίες. Ἡ Ἰαπωνία ἔρχεται δεύτερη μὲ 302. Αἱ Ἰνδίες κα-τόπιν, μὲ 259. Στὴν Εὐρώπη, ἐπὶ κεφαλῆς θρίσκειται ἡ Ἰτα-λία μὲ 163 ταινίες σ' ἓνα χρό-νο. Ἡ Ἰταλία ἐπίσης κατέχει κι' ἄλλο ἓνα ρεκόρ: «γυρίζει» τὴς περισσότερες ταινίες μι-κροῦ μήκους: 579 τὸ 1953 ἐ-ναντι τῶν 415 τῶν Η.Π.Α.

● Σ' ΕΝΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ δικαστή-ριο, ὁ δικαστὴς λέει στὸν κατηγορού-μενον: — Καταδικάζεσαι σὲ πρόστιμο πε-νήντα δολларια, καί, ἐπὶ πλέον, εἰκο-σιπέντε ἀκόμη, γιὰ τὴν ἔδειρες τῇ γυ-ναίκα σου τὸ δημόσιο δρόμο.

— Τὰ πενήντα δολларια... μάλιστα, καταλαβαίνω, ἀπαντᾷ ὁ κατηγορούμε-νος. Τὰ εἰκοσιπέντε, ὁμως, τί ἀντιπρο-σωπεύουν; — Τὰ πενήντα εἶναι γιὰ τὴν ἔδειρες τῇ γυναικα σου. Τὰ εἰκοσιπέντε ἀντι-προσωπεύουν τὸ φόρο δημοσίων θεα-μάτων.

● Ο ΤΖΩΝ ΧΙΟΥΣΤΟΝ, ὁ ὁ-ποῖος ἐτελείωσε τὸ «γύρισμα» τῆς ταινίας «Μόμπι Ντικ» μὲ πρωταγωνιστὴ τὸν Γκρέγκορ Πεκ καὶ ἀμοιβὴ μισθὸ ἑκατομ-μῖο δολларια, ἐτοιμάζεται νὰ ἀναλάβῃ τὴν σκηνοθεσία συντά-μων ταινιῶν διαρκείας 95 λε-πτῶν γιὰ τὴν ἀμερικανικὴ Τη-λεόρασι. Μία ἀπὸ αὐτῆς, θὰ εἶ-ναι καὶ ἡ «Λυσιστράτη» τοῦ Ἀριστοφάνους, μὲ πρωταγωνί-στρια τὴν Μαίριλιν Μονρόε.

● ΕΝΑΣ ΜΙΛΑΝΕΖΟΣ πού πήγε τε-λευταίως στὴν Ἀμερικὴ γιὰ δουλειές, διάβασε στὸν δίδρομο ἐνός εἰσοδοχεί-ου τὴν ἐξῆς παράκλησι: «Μὴ μὲ χτυπάτε. Κάνω ὅ, τι μπο-ρᾷ!» Ἡ ἐπιγραφή ἦταν κολλημένη ἐπάνω ἀπὸ ἓνα βαρόμετρο.

ΤΑ ΑΠΡΟΟΠΤΑ ΤΗΣ ΟΜΙΧΛΗΣ

Ἡ ἀγγλικὴ ἑφημερίδα «Νταϊηλυ Μίρρορ» ζήτησε ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας τῆς νὰ γράψουν τὰ περιεργότερα συμ-βάντα πού ἔτυχε νὰ παρακολουθήσουν κατὰ τὴν τελευταία μεγάλη ὁμίχλη πού ἐκάλυψε πολλὰς περιοχές τῆς Ἀγγλί-ας. Ἰδοὺ μερικὲς ἀπὸ τὴς ἀληθινῆς αὐτῆς ἱστορίες:

«Ἐνας καρδουιάρης ζήτησε νὰ τοῦ πούν, πού ἀκριβῶς ἔπρεπε ν' ἀδειάση τὰ σακιά του. Τὴν ἐπομένη, στὰν ἡ ὁ-μίχλη διελύθη, εἶδε πῶς τὰ εἶχε ἀδειά-σει σὲ τέσσερις τηλεφωνικὲς καμπί-νες, τὴ μιὰ δίπλα στὴν ἄλλη».

«Ὁ ὁδηγὸς φορτηγοῦ Τζιμ Χάγκερ-τυ ἀναγκάστηκε νὰ σταματήσῃ καὶ θέλησε νὰ κατεβῇ ἀπὸ τὴ βέσι τοῦ γιὰ νὰ κἀνῃ μιὰ μικρὴ ἀναγνώρισι τοῦ ἑ-δάφους. Ἀπῶστε, λοιπόν, τὸ πόδι, ἀλ-λὰ ἀντὶ γιὰ δρόμο συνήνησε νερό. Φοβήθηκε πῶς εἶχε φθάσει στὸ ποτάμι καὶ ἀπεφάσισε νὰ περάσῃ ἐκεῖ τὴ νύ-χτα. Τὴν ἐπομένη, εἶδε πῶς τὸ φορτι-γὸ ἦταν σταματημένο πλάι σὲ μιὰ σκάφη, ἀπὸ κείνης πού πίνουν νερό τὰ ζῶα».

Ἐνας ἄλλος ἀνέφερε: «Ἡ γυναίκα μου σταμάτησε στὴν ὁμίχλη νὰ δῇ ἀπὸ κοντὰ ἓνα γούνινο παλτὸ σὲ μιὰ διτρίνα. Σὲ λίγο τὴν πλησίασα γιὰ νὰ τὴν ξεκολλήσω ἀπὸ κεὶ καί, δίνοντάς της ἓνα τρυφερό... χτύπημα ἐκεῖ πού καθεταί, τῆς εἶπα σ' ἄστεία: «Τί θὰ μοῦ δώσῃς ἀν' σοὺ τὸ ἀγοράσω, κοῦκλα μου;» Ἐνας ἡ-χρὸς μπάτσος ἔφθασε ἀπὸ τὸ κενὸν ἐνῶ μιὰ ξένη, ἀγριεμένη φωνή, ἔλεγε: «Αὐτὸ θὰ σοὺ δώσω, παλιάνθρωπε!»

● ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ στὸ Παρίσι πήρε παράδειγμα ἀπὸ τὴς μεγάλες διεθνῆς συγ-κεντρώσεις πολιτικῆς φύσεως καὶ παρουσίασε τὸ ἔργο «Εἴμα-στε αὐριο», μὲ διερμηνεῖς σὲ καμπίνες καὶ σύγχρονη μετὰ-φρασι ἀπὸ μικρόφωνα. Οἱ θεα-τὰ δηλαδὴ φοροῦσαν ἀκουστικά καὶ ἀκούγαν τὸ ἔργο ὁ καθέ-νας στὴ γλῶσσα τοῦ.

● Ο κ. ΜΑΞ ΧΥΜΑΝΣ, πρόεδρος τῆς ἀεροπορικῆς εταιρίας «Ἀϊρ Φράνς», ἀκόμη δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβῃ πῶς τὴν ἔπαθε. Ταξίδευε, λέει, καί, ξαφνί-κά, ὁ διπλανὸς τοῦ, τὸν ρώτησε: «Εἶ-σαστε ὁ κ. Χυμάνς;» Ὁ ἴδιος δὲ τοῦ ἐδήλωσε ὅτι εἶναι πράκτορ τοῦ F.B.I. καὶ τοῦ ἐδείξε μιὰ ταυτότητα μὲ πολ-λὲς ὑπογραφές λίγο υπερβεβημένες. Κου-βέντισαν ἀρκετὴ ὥρα γιὰ διάφορα ἡ-τήματα σχετικὰ μὲ τὴν ἀμερικανικὴ ἀ-στυνομία καὶ τὴς μεθόδους της, ἀλλὰ ὁ κ. Χυμάνς παρατήρησε ὅτι ὅλοι οἱ ἐπιβάται τοῦ ἀεροπλάνου, γύριζαν κά-θε τόσο καὶ κύτταζαν τὸν συνομιλητὴ τοῦ μὲ χαμόγελα. «Καὶ σὲ μένα φανό-ταν γνωστὴ ἡ φυσιογνωμία του», εἶ-πε ὁ κ. Χυμάνς, ἀλλὰ χρειάστηκε νὰ φθάσωμε στὸ Λὸς Ἀντζελες γιὰ νὰ πληροφωρηθῶ ὅτι ὁ ἀστυνομικός δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸν περίφημο κωμι-κὸ τοῦ κινηματογράφου Ντάνιου Καίυ.

ΓΙΑ ΝΑ ΤΙΜΗΣΟΥΝ ΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΑΝΝΑΣ ΠΑΥΛΟΒΑ τρεῖς ἀπὸ τὴς διασημότερες χορεύτριες τοῦ κά-σμου, ἡ Μαργκὼτ Φοντέυν, ἡ Ἀλίσια Μαρκόβα καὶ ἡ Ὑβὲτ Σωβιρὲ ἔδωσαν στὸ Λονδίνο εἰδικὴ παράστασι μὲ τὴς «Συλφίδες». Τὸ ἀκροατήριον ἐπεφύμησε τὴς καλλιτέχνιδες, πού τιμοῦσαν τὴ μεγάλη χορεύτρια πού ἔλειπε.

● ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ!

Ἐνας ἔμπορος ζητᾷ πωλητὴ γιὰ τὸ κατάστημά του καὶ παρουσιάζεται ἓ-νας νεαρὸς ὁ ὁποῖος τοῦ φαίνεται ἀ-πολύτως κατάλληλος. — ἔχετε συστάσεις; τὸν ρωτᾷ ὁ καταστηματάρχης.

— Μάλιστα! ἀπαντᾷ ὁ ὑποψήφιος καὶ δείχνει συστατικὲς ἐπιστολὲς γε-μάτες ἐπαίνους.

— Μιλάτε ἀγγλικά;

— Τέλεια.

— ἔχετε τί πρέπει νὰ κάνετε γιὰ νὰ μὴ φύγῃ ὁ πελάτης χωρὶς ν' ἀγο-ράσῃ τίποτε;

— ἔρω ἀκριβῶς τί πρέπει νὰ κάνω.

— Ὅα μπορούσατε ἐν ἀνάγκη νὰ πῆ-τε καὶ κανένα ψέμα γιὰ νὰ μὴ χαλά-σῃ μιὰ δουλειά;

— Αὐτὸ εἶναι ἡ εἰδικότης μου.

Χωρὶς κανένα διαταγὸν λοιπόν, ὁ καταστηματάρχης τὸν προσκαλεῖται. Σὲ μιὰ ἑβδομάδα μπαίνει στὸ κατά-στημα μιὰ Ἀγγίδα, καὶ ὁ καταστη-ματάρχης ἀντιλαμβάνεται πῶς ὁ ὑπά-λληλός του δὲν ἔβρι γιὰ ἀγγλικά.

— Μὰ μοῦ εἶπατε πῶς τὰ μιλάτε στὴν ἐντέλεια, φωνάζει ἑξάλλως. — Ναί, ἀλλὰ σὰς εἶπα ἐπίσης πῶς ἡ εἰδικότης μου εἶναι νὰ λέω ψέμα-τα ἂν χρειασθῇ γιὰ νὰ μὴ χαλάσῃ μιὰ δουλειά...

● ΓΙΑ ΝΑ ΕΛΑΤΤΩΘΟΥΝ τὰ αὐτοκι-νητιστικὰ δυστυχήματα πού ὀφείλου-νται σὲ κακὴ ὁρατότητα, τὰ χρώματα τῶν αὐριανῶν αὐτοκινήτων θὰ πρέπει νὰ ἀποφασισθοῦν μὲ καθαρὸς ἐπιστη-μονικά κριτήρια, λέγουν οἱ Ἀμερικα-νοὶ κατασκευαστὰ αὐτοκινήτων πού δὲν πιστεύουν ὅτι τὸ χρώμα πρέπει νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ γούστο τοῦ πελάτη. Αὐτοὶ οἱ κατασκευαστὰ, λοιπόν, ἐ-ζήτησαν ἀπὸ τοὺς καλύτερους ὀπτι-κούς τῶν Η.Π.Α., νὰ κάνουν μερικὰ πειράματα γιὰ νὰ δρεθοῦν τὰ πιὸ ὁ-ρατὰ χρώματα, σὲ κάθε εἶδους συνθή-κες φωτισμοῦ. Οἱ ἐπιστήμονες ἐξ ἄλ-λου ρώτησαν χιλιάδες άτομα νὰ καθο-ρίσουν τὴν ἀπόστασι διαφόρων αὐτο-κινήτων μὲ ποικίλους χρωματισμούς.

Ἐξακριβώθηκε, λοιπόν, ὅτι τὸ μπλε σκούρο καὶ τὸ ἀνοιχτοκίτρινο εἶναι τὰ χρώματα πού διακρίνονται πιὸ καλὰ καὶ ἐπίσης πού βοηθοῦν περισσότερο αὐτὸν πού τὰ βλέπει νὰ ἐκτιμᾷ τὴν πραγματικὴ ἀπόστασι πού τὸν χωρίζει ἀπὸ αὐτὰ. Ἐπομένως, τὸ συμπεράσμα εἶναι ὅτι, λογικά, ἡ καροσσερὶ ἐνός αὐτοκινήτου πρέπει νὰ θυμίζει... ἔξ-δρον. Νὰ εἶναι δηλαδὴ μπλε σκούρα μὲ ριγές κίτρινες. Τὴν ἡμέρα, τὸ μπλε χρώμα διακρίνεται εὐκόλα σὲ κάθε φόν-το σχεδόν, ἐνῶ τὴν νύχτα, τὸ κίτρινο κάνει τὸ αὐτοκίνητο ἀπολύτως ὁρατό.

● ΕΝΑΣ ΧΤΙΣΤΗΣ πέφτει ἀ-πὸ τὸ τρίτο πάτωμα καί, κά-τω, συγκεντρώνεται πολὺς κό-σμος. Φθάνει καὶ ὁ ἀστυφύλα-κας τῆς γωνίας, καὶ τὸν ρω-τᾷ αὐστηρά:

— Τί συμβαίνει ἐδῶ;

— Δὲν ξέρω, ἀπαντᾷ ὁ χτί-στης. Ἐγὼ μόλις τώρα ἔφθασα.

● ΕΝΑΣ ΣΠΟΥΔΑΙΟΣ ἐπιχειρημα-τίας πήγε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ Πανεπι-στήμιον ὅπου εἶχε σπουδάσει καὶ πέ-ρασε νὰ δῇ καὶ τὸν καθηγητὴ τῶν Οἰ-κονομικῶν Ἐπιστημῶν. Καθὼς συζη-τοῦσαν, ζήτησε νὰ δῇ τὰ θέματα πού ρωτοῦσαν στὴς ἐξετάσεις καὶ ἐξακρι-βωσε πῶς δὲν παρουσίαζαν τίποτε τὸ καινούργιο.

— Μὰ αὐτὰ ρωτοῦσατε καὶ μᾶς, ὁ-ταν ἦμεν φοιτητὴς, παρατήρησε στὸν καθηγητὴ.

— ἔχετε δίκιο, συμφώνησε ὁ καθηγη-τῆς. Ποτὲ δὲν ἀλλάζουμε τὴς ἐρωτή-σεις.

— Καλὰ, δὲν φοβόσαστε μῆπως οἱ φοιτητὰ δίνουν ὁ ἓνας στὸν ἄλλον τὰ θέματα, ἀπὸ τάξι σὲ τάξι;

— Φυσικά καὶ γίνεται αὐτό, ἀπάν-τησε ἀπᾶ ὁ καθηγητῆς. Ἀλλὰ στὴς Οἰκονομικὲς Ἐπιστήμες, δὲν ἔχει ση-μασία. Διότι κάθε χρόνο ἀλλάζουμε τὴς ἀπαντήσεις.

Pin Kipmu

33

Pin Kipmu

34

Πρωτότυπο μυθιστόρημα

Έκανε την έρώτηση με φωνή χαμηλή, αδιάφορη, που έδειχνε ωστόσο κάποια άπορία. Γέλασα:

—Μοιάζω για φονιάς;
—Ο 'Αρκάντιν με πλησίασε. Με τὸ μαύρο φράκο του, τὰ γένια, τὸ θαρρεστημένο ὄφος — ὄφος ἀνθρώπου ποὺ ὑπομένει καρτερικά μιὰ πολὺ ἀνιάρη συζήτηση — ἔμοιαζε με ἱεροεξεταστή. Ἡ πονηρία τὸν ματιῶν του ἔκανε ἀκόμη πιὸ ἐντονη αὐτὴ τὴν ἐντύπωση.

—Ὄχι. Γιατί, πραγματικά, δὲν εἰσθε φονιάς, Βάν Στράττεν. Εἰσθε μονάχα κουτὸς.
Οἱ γκριζές τρίχες τὸν μαλλιών του σάλειναν ἀπαλὰ στὸν ἀέρα, ἀλλὰ τὸ πρόσωπό του εἶχε τὴν ἀκαμψία τῆς πέτρας.

—Δὲν θὰ προσπαθῶ νὰ ἐξαγοράσω τὴ σιωπὴ σας, εἶπε, γιατί δὲν ἔχετε τίποτε ν' ἀποκαλύψετε. Ὡστόσο...

—Ἀνάμεσα ἀπ' τὰ μισόκλειστα βλέφαρα, τὰ μάτια του με κύτταζαν ἐξεταστικά. Στὸ χέρι ποὺ ἦταν ἀκουμπισμένο ἀκίνητο πάνω στὴν πέτρα, μάντευες μιὰ δύναμη πρωτόγονη...

—Ὡστόσο, θέλω νὰ σὰς κάνω μιὰ πρόταση. Θὰ σὰς δώσω ἐγὼ κάτι νὰ πουλήσετε... καὶ θὰ σὰς τὸ ἀγοράσω σὲ καλὴ τιμῇ.

Οἱ κουρούνες ἔσκουζαν πάνω ἀπ' τὰ κεφάλια μας. Τὸ χωριό, πέρα στὴ γυμνὴ δουνοκορφή, κουλουραμένο μέσα σ' ἕνα σύννεφο σκόνης, ἔμοιαζε σὰν ψεύτικο. Κοντὰ σ' αὐτὸν τὸν γκριζὸ γίγαντα ποὺ δέσποζε σ' ὅλο τὸ τοπίο, ὅλα φαίνονταν σὰν ψεύτικα.

—Ἐλάτε, εἶπε.

Περάσαμε πάλι ἀνάμεσα ἀπὸ διαδρόμους βολωτούς, ἀπὸ ἀπέραντες αἰθούσες με βαρεὰ ἐπιπλα, με πολυτελὴ παραπετάσματα καὶ ἀχανὴ ψηφιδωτὰ παρκέτα, κάτω ἀπὸ ψηλές ζωγραφισμένες ὁροφές. Βλέμματα αἰνιγματικά, παγερά, με κύτταζαν μες ἀπὸ πορτραῖτα.

—Προσπαθήσατε νὰ προκαλέσετε τὸ ἐνδιαφέρον μου μ' ἕνα ἀνύπαρκτο μυθικό... Ἐγὼ όμως, εἰς ἀντάλλαγμα, θὰ σὰς προσφέρω ἕνα πραγματικό μυθικό.

Προχωροῦσαμε με μεγάλα δῆματα. Κατάρθωνα με δυσκολία νὰ κανονίσω τὸ δῆμα μου με τὸ δικό του, βαρὺ, ἀνετο καὶ γοργὸ δαδίσμα.

—Τὸ μεγάλο μυθικό τῆς ζωῆς, μου, κύριε Βάν Στράττεν.

Ἐσπρώξε μιὰ βαρεὰ πόρτα καὶ βρεθήκαμε σ' ἕνα τέλειον, συγχρονισμένο γραφεῖο με μαγνητόφωνα, γραφομηχανές, λογιστικὲς μηχανές κι' ἕνα ραδιοφωνικό πομπό. Τίποτε δὲν ἦταν περικτὸ ἐξ' ὧ μέσα. Ὑστερ' ἀπὸ τὴν ἐπιδεικτικὴ καὶ ἀχρηστὴ πολυτέλεια τοῦ ὑπόλοιπου σπιτιοῦ, ἡ αὐστηρὴ ἀπλότητα αὐτοῦ τοῦ δωματιοῦ με ξάφνιασε.

Ὁ 'Αρκάντιν κάθισε σὲ μιὰ περιστροφικὴ πολυθρόνα, μπροστὰ σ' ἕνα τραπέζι. Μοῦ ἔκανε νόημα νὰ καθίσω ἀντίκρου του. Ἐτοί καθισμένος σ' ἕνα γραφεῖο, με μιὰ σειρά τηλεφῶνα ἀραδιασμέα μπροστὰ του, τριγυρισμένος ἀπὸ στατιστικές, σχέδια, φακέλους... ποὺ μέσα τους ἦταν συγκεντρωμένες ὅλες οἱ ὑποθέσεις τοῦ κόσμου, ἔμοιαζε περισσότερο με τὴν εἰκόνα τοῦ 'Αρκάντιν ποὺ εἶχα πλάσει ἄλλοτε με τὴ φαντασία μου.

—Οἱ γραμματεῖς μου ἐργάζονται σ' αὐτὸ τὸ γραφεῖο, εἶπε με βαρὺ ἐγκαρδιότητα. Μὲ συγχωρεῖτε ποὺ σὰς φέρνω ἐδῶ, εἶνα κάπως στενόχωρα, ἀλλὰ θὰ μπορέσω με μιλήσωμε χωρὶς νὰ μὰς ἐνοχλήσῃ κανεὶς.

Ἐβγαλε μες ἀπ' τὸ ντουλαπάκι τοῦ γραφείου μιὰ μπουκάλια ἰσπανικὸ κονιάκ.

—Κάρλος Κονίνο... Ἐξαιρετικό. Τί λέγαμε, λοιπόν;... Ἀ, ναί. Πέστε μου, Βάν Στράττεν...

Μοῦ πρόσφερε τὸ ποτήρι, γεμάτο με τὸ χρυσάφειο ὕγρο, σὰ νὰ μοῦ εἶδεν νὰ πῶ ἀπ' τὸ κύπελλο τῆς δοκιμασίας.

—...Ἀν εἶχα κάτι νὰ κρύψω, τί φαντάζεστε πὼς θὰ μπορούσε νάταν αὐτό;

Μὲ κορόιδευε; Δὲν τὸ φανταζόμουν. Δὲν ἦταν ἄνθρωπος νὰ χάνη ἀσκοπα τὴν ὥρα του. Γιὰ νὰ με καλέσῃ ἀπὸ τόσο μακριά, ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο τῆς Μίλυ, θὰ εἶχε κάποιον λόγο. Καὶ τὸ λόγο αὐτὸ δὲν θ' ἀργούσα νὰ τὸν μάθω. Δὲν ἀποκλείεται, σκεπτόμουν, ἡ Ράϊνα νὰ εἶχε μιὰ ζωερὴ συζήτηση με τὸν πατέρα της μετὰ τὴν ἀναχώρησή μου, καὶ νὰ τὸν ἀνάγκασε...

Δὲν ἦταν σωστὸ νὰ δαυκαλιζόμην με τέτοιες σκέψεις. Ἐφταίγε ἡ γλυκεῖα ζεστασιά τοῦ κονιάκ ποὺ μοῦ ζάλιζε τὸ μυαλό. Ἀπλούστατα ὁ 'Αρκάντιν με εἶχε καλέσει στὸ σπίτι του γιὰ νὰ με μελετήσῃ με τὴν ἡσυχία του, γιὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὴς ἀντιδράσεις μου. Ἐδῶ χρειάζονταν τόλμη καί, ἴσως, κάποιο χιούμορ. Τὸ καλύτερο ποὺ εἶχα νὰ κάνω ἦταν νὰ μιμηθῶ κι' ἐγὼ τὸν δικό του εἰλικρινὴ καὶ ἐγκάρδιο τόνο.

—Μπορεῖ νὰ μὴ ξέρω τί ἀκριβῶς θέλετε νὰ κρύψετε, κύριε 'Αρκάντιν. Ξέρω όμως ὅτι ἔχετε ἐκάτι νὰ κρύψετε.

—Ἀλήθεια;

Εἶχε τὸ ὄφος τοῦ ἀνθρώπου ποὺ περιμένει μ' ἐνδιαφέρον ν' ἀκούσῃ τὴ συνέχεια μιᾶς ἱστορίας.

—Ὅλα τὸ δείχνουν... Ἡ ἀντιπάθειά σας γιὰ τοὺς φωτορεπόρτερς, λόγου χάρι...

Ζέσταινε με προσοχὴ τὸ ποτήρι τοῦ μεῖς' στὴν παλάμη του, ὥσφραρινόταν τὸ ἄρωμα τοῦ κονιάκ, ἔπιμε μιὰ γουλιὰ.

Ἡ δόκτα πίνεται μονορούφι. Εἶναι ποτὸ πρωτόγονο, ἀγριο... Ποτὸ τῶν Κοζάκων... Τὸ κονιάκ, τὸ ποτὶ εἶναι ποτὰ πολιτισμένα με λεπτότατες ἀποχρώσεις στὴ γεύση. Γιὰ νὰ μπορέσης νὰ τ' ἀπολαύσης πρέπει νὰ τὰ πίνης ἀργά, γουλιὰ — γουλιὰ.

Ἐπειτα, ἀξαφνα:

—Βάν Στράττεν, πῶσων χρονῶν νομίζετε πὼς εἶμαι;

Παρ' ὅλο ποὺ ἡ συνομιλία μας ἦταν ἀσυνάρτητη ἀπ' τὴν ἀρχή, ἡ ἐρώτησι ἦρθε τόσο ἀπρόσπτα, ποὺ δὲ μπόρεσα νὰ συγκρατήσω ἕνα μικρὸ γέλιο.

—Δὲ σὰς καταλαβαίνω...

Καί, καθὼς ἐκείνος ἐπέμενε:

—Πὼς θέλετε νὰ ξέρω;

—Ὅτ' ἐγὼ ξέρω... Αὐτὸ εἶναι τὸ μυθικό μου, Βάν Στράττεν. Δὲν ξέρω τίποτε...

Χώθηκε πιδ θαθεῖα στὴν πολυθρόνα του ποὺ ἦταν πολὺ μικρὴ γιὰ τὸ πελώριο σῶμα του. Ξαφνικά, μοῦ φάνηκε κουρασμένος. Καὶ γέρος.

—Μὲ παίρνετε γιὰ τρελλό, ἔτσι δὲν εἶναι;

Προσπάθησα ν' ἀποτινάξω τὴν δυσφορία ποὺ με κυρίευε. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἦταν διαβολικός.

—Ὑποθέτω, πὼς δὲ με καλέσατε ἐδῶ, στὴς ἐξὴ τὸ πρωί, γιὰ νὰ με δάλετε νὰ μαντεύσω τὴν ἡλικία σας.

Πάλι τὸ ἐρευνητικὸ βλέμμα ἀνάμεσ' ἀπὸ τὰ πυκνὰ ματόκλαδα. Πάλι ὁ τόνος τῆς φωνῆς ἄλλαξε ἀπρόσδοκῃτα.

Ἄφησε τὸ ποτήρι του, ἀπλῶσε τὰ χέρια του μπροστὰ μου ἐπάνω στὸ τραπέζι. —Σὺ χέρια πελώρια, ἥρεμα, ποὺ δὲν ἔκαναν τὴν παραμικρὴ κίνηση γιὰ ν' ἀγγίσουν μηχανικά κάτι ἀπ' τὰ μικροπράγματα ποὺ ἦταν ἐπάνω στὸ γραφεῖο.

Καὶ ἀξαφνα:

—Ἀκουσα πὼς οἱ Ἀμερικανοὶ σκοπεύουν νὰ κατασκευάσουν σημαντικές ἀεροπορικές δάσεις στὴν Πορτογαλία.

Αὐτὸ ἦταν, λοιπόν. Τόσο ἀπλό, τόσο πεζό! Ὁ 'Αρκάντιν ἤθελε ν' ἀναθέσουν σ' αὐτὸν τὴ δουλειὰ καὶ φοβόταν τὴν ἐξυπνάδα τῶν Ἀμερικανῶν πρακτόρων. Ὅ,τι εἶχα μάθει εἰς ἄραρος του —δὲν ἤξερε ἀκόμη πὼς δὲν εἶχα μάθει τίποτε ἀπολύ-

τως — θὰ μπορούσα νὰ τὸ μεταδώσω καὶ στοὺς ἄλλους. Παίρνοντάς με με τὸ μέρος του, ἔπιανε μ' ἕνα συμπάρο δυὸ τρυγόνια. Ἀπ' τὴ μιὰ ἐξασφάλιζε τὴ σιωπὴ μου κι' ἀπ' τὴν ἄλλη με εἶχε στὸ χέρι του γιὰ νὰ τὸν προστατεύσω ἀπὸ ἀδιάκριτες ἐρευνες. Πολὺ ἐξυπνο. Μόνο ποὺ σὲ μένα δὲν περνοῦσαν αὐτὰ. Προσπάθησα νὰ τὸν ψαρέψω.

Μ' ἄκουε με προσοχή.

—Ὅλα αὐτὰ ποὺ μοῦ λέτε, Βάν Στράττεν, εἶναι ἐρωτήσεις... ἢ προτάσεις;

Δὲν ἔπρεπε νὰ τὸν ἀφήσω νὰ μοῦ πάρῃ τὸν ἀέρα.

—Ἀπλούστατα, κάνω ὑποθέσεις. Πάντως, ἔχω μιὰ μικρὴ ἀπορία. Γιατί νομίζετε πὼς μπορεῖτε νὰ μοῦ ἔχετε ἐμπιστοσύνη;

Χαμογέλασε... ἢ μοῦ φάνηκε πὼς χαμογελοῦσε; Τὰ γκριζὰ γένια μοῦ ἐκρυβαν τὰ χεῖλιά του.

—Εἶμαι δέβαιος πὼς θὰ κάνετε δ,τι σὰς πῶ.

Τὸ κονιάκ καὶ ἡ τροπὴ ποὺ ἔπαιρνε ἡ συζήτηση, μοῦ ξανάδωσαν τὸ κέφι μου.

—Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε ἀκόμη μιὰ ἐρώτησι, εἶπα. Γιατί εἰσάσατε τόσο δέβαιος πὼς θὰ κάνω δ,τι μοῦ πῆτε;

Ἐκανε μιὰ ἀόριστη κίνηση.

—Γι' αὐτὸ θὰ μιλήσωμε ἀργότερα.

Κτύπησα τὴ γροθιά μου στὸ τραπέζι.

—Ὄχι, κύριε 'Αρκάντιν. Θὰ μιλήσωμε τώρα. Ἀμέως.

Μοῦ ἔριξε ἕνα βλέμμα γρήγορο, σὰν τὸ ξερό κλικ τῆς φωτογραφικῆς μηχανῆς. Χαμογέλασε ἀνεπαίσθητα.

—Εἰσατε ἕνας ἡλίθιος, Βάν Στράττεν... Ἀλλὰ ἕνας ἡλίθιος... πονηρός. Κι' ἐγὼ... ξέρω νὰ εἶμαι γενναῖος.

Ποιὸς ξέρεῖ τί ἀνήθικη συμφωνία ἤμαστε ἔτοιμοι νὰ κλείσωμε. Ἐπρεπε νὰ δεχτῶ, δὲ μπορούσα νὰ κάνω ἄλλιως. Ἦταν ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ μὴν κόψω τὴν κλωστὴ ποὺ με κρατοῦσε κοντὰ στὸν 'Αρκάντιν, κοντὰ στὴ Ράϊνα.

—Θὰ σὰς δώσω δέκα χιλιάδες δολλάρια, ἔλεγε ὁ 'Αρκάντιν. Ἐννοεῖται καθαρά, χωρὶς φόρους. Πληρωτέα σὲ χρυσό...

Τὸν δέκοφα:

—Ἄς ποῦμε καλύτερα εἴκοσι χιλιάδες.

Δὲν εἰσάσατε διόλου καλὸς ἔμπορος, Βάν Στράττεν. Ἀρχίζετε τὰ πασαρέματα, χωρὶς καὶ νὰ ξέρετε τί εἶναι αὐτὸ ποὺ πρόκειται νὰ πουλήσετε.

—Αὐτὸ ποὺ δὲν ξέρω, εἶπα θυμωμένα, θὰ δρῶ τρόπο νὰ τὸ μάθω.

Ἀκριβῶς.

Γέλασε με ἐπιείκεια. Πὼς εἶχα φαντασθῇ πὼς θὰ μπορούσα νὰ τὰ βγάλω πέρα μαζί του; Ὁ 'Αρκάντιν ἀδηγοῦσε τὴ συζήτηση ὅπως ἤθελε αὐτός, περιφρονώντας τὴς γελοῖες προκλήσεις μου.

Ἐκεῖνο ποὺ εἶμαι διατεθειμένος ν' ἀγοράσω, καὶ μάλιστα πληρώνοντάς το ἀκριβὰ, εἶναι ἡ στενὴ γνωριμία σας καὶ οἱ δοσοληψίες σας με δὲλα τὰ ὅππτα κέντρα τοῦ κόσμου.

Ἐκανα μιὰ κίνηση γιὰ νὰ διαμαρτυρηθῶ. Δὲ μ' ἄφησε νὰ μιλήσω.

—Θὰ κάνετε μιὰ ἔρευνα, εἶπε. Θὰ ἐτοιμάσετε μιὰ λεπτομερὴ ἐκθεση.

Ἦμουν νικημένος.

—Μιὰ ἐκθεση; Γιὰ ποιὸν; ρώτησα σχεδὸν ταπεινά.

—Γιὰ τὸν Γκρέγκορ 'Αρκάντιν.

Σταύρωσε τὰ χέρια στὸ στήθος του.

—Γιὰ τὸ κάθε τι ποὺ ἔχει σχέση με τὸν Γκρέγκορ 'Αρκάντιν. Θέλω νὰ κάνετε μιὰ ἔρευνα γιὰ ΜΕΝΑ.

Εἶχε χάσει κάπως τὴν αὐτοκυριαρχία του. Τὸ κατάλαβα καὶ ἔσπευσα νὰ ἐπωφεληθῶ.

—Σύμφωνοι, εἶπα με τὸ ὄφος ποὺ παίρνει κανεὶς δταν μιλάει σὲ ὑστερικές γυναῖκες, σὲ ἀρρώστους, σὲ προϊσταμένους ποὺ θέλουν νὰ τὸν ἐκμεταλλευθοῦν. Σύμφωνοι. Θέλετε νὰ κάνω μιὰ ἔρευνα γιὰ τὸ ἀτομὸ σας. Μεταξύ μας, όμως, τί εἶναι αὐτὸ ποὺ τόσο φοβάστε μὴν τύχῃ καὶ τὸ μάθουν οἱ Ἀμερικανοί;

Καὶ τότε, γιὰ πρώτη φορά, ὁ 'Αρκάντιν με κύτταξε κατὰματα. Γιὰ πρώτη φορά εἶδα τὰ μάτια του —τὰ μάτια αὐτὰ ποὺ ἦταν ἴδια σὰν τῆς Ράϊνα, μόνο πιὸ μεγάλα, πιὸ ὁμορφα, τόσο θαθεῖα ποὺ σὲ τρόμαζαν.

—Βάν Στράττεν, σὰς ὀρκίζομαι στὴ μνήμη τῆς μητέρας μου... Θὰ εἶδνα τὸ πᾶν γιὰ νὰ τὸ μάθω.

Δὲν ἦταν μόνον ὁ τόνος τῆς φωνῆς του ποὺ πρόδινε φόβο, ἀμηχανία. Θάλεγε κανεὶς πὼς τὰ μάτια του, στηλωμένα ὀρθάνοιχτα στὸ κενό, κύτταζαν κάτι μακριά, πολὺ μακριά.

—Θὰ σὰς διηγηθῶ μιὰ μικρὴ ἱστορία. Μιὰ παράξενη μικρὴ ἱστορία, εἶπε.

Τὰ βλέφαρα ἔκλεισαν πάλι βαρεὰ πάνω στὴς χρυσοπράσινες κόρες ξαναδίνοντας στὸ πρόσωπο ἑκφραση ἀτάραχου βούδδα.

Βρισκόμαστε στὸ 1927. Στὴ Ζυρίχη. Εἶναι

χειμῶνας... Ἐχετε πάει στὴ Ζυρίχη; Κάνει πολὺ κρύο τὸ χειμῶνα στὴς ὄχθες τοῦ Λίμματος καὶ τὰ καμπαναριὰ τοῦ λιμανιοῦ τρυποῦν τὸ χαμηλὸ θόλο τ' οὐρανοῦ σὰν δελόνες ἀπὸ κρύσταλλο...

Τὸν ἄκουγα σὰν ὑπνωτισμένος. Ἡ ταραχὴ του εἶχε μεταδοθῇ καὶ σὲ μένα.

—Ξαναδῶ τὸν ἑαυτὸ μου ἔτσι ὅπως ἦμουνα κείνῃ τῇ μέρᾳ. Περιπατοῦσα μες' στὸ χιόνι. Τ' αὐτιά μου ἦταν παγωμένα, τὰ δάκτυλά μου μουδιασμένα ἀπ' τὸ κρύο. Μόνος. Μόνος, ὅπως μπορεῖ νὰ εἶναι ἕνας ἄνθρωπος ποὺ βρίσκεται ἀξάφνα σὲ μιὰ ἀγνωστὴ πόλῃ καὶ δὲν ξέρει ποῦ νὰ πάῃ.

Σταμάτησε, ἀναστάνεθα δαθεῖα.

Ἦταν ἡ πιὸ ἀδάσκατη μοναξιά ποὺ μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε, Βάν Στράττεν. Τριγύριζα στοὺς σκοτεινοὺς, χιονισμένους δρόμους, στὴν ὄχθη τοῦ μισοπαγωμένου ποταμοῦ. Δὲν εἶχα μαζί μου παρὰ τὸ ρούχο ποὺ φοροῦσα κι' ἕνα πορτοφόλι στὴν μπροστινὴ τσέπη τοῦ σακκακιῦ μου. Ἐνα φουσκωμένο πορτοφόλι με διακόσιες χιλιάδες ἐλβετικά φράγκα.

Πάλι μιὰ μικρὴ παύση.

Μ' αὐτὲς τὴς διακόσιες χιλιάδες ἐλβετικά φράγκα ἄρχισα τὴν καριέρα μου, μ' αὐτὲς ἔκανα ὅλη τὴν περιουσία μου. Σὰς τὸ εἶπα πὼς ἡ μικρὴ ἱστορία μου εἶναι παράξενη.

Ἐμεινε γιὰ λίγο σιωπηλός. Ἦμουν ἀποφασισμένος νὰ μὴ τὸν διακόψω, ὥσπου νὰ τελεῖται τὴν ἀλήθειά του. Καὶ όμως, σχεδὸν ἀθέλα μου, ρώτησα ἀνυπόμονα:

—Κι' ἔπειτα;

Ὁ 'Αρκάντιν ἀνοιγόκλεισε τὰ μάτια σὰ νὰ ξυπνοῦσε ἀπὸ ἕνα ὄνειρο.

—Κι' ἔπειτα τί;

Θύμωσα με τὸν ἑαυτὸ μου γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ ἔδειξα. Ἐγίνα ἐπιθετικός.

—Περιμένω τὴ συνέχεια. Μιλήστε μου γιὰ τὴ γυναῖκα ποὺ κρύβεται πίσω ἀπ' αὐτὴ τὴν ἱστορία. Ἀργὰ ἢ γρήγορα, ἐκεῖ θὰ φθάσετε, ἔτσι δὲν εἶναι; Ποιὰ ἦταν;

Γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά εἶχα χάσει τὴν ψυχραιμία μου. Ὁ 'Αρκάντιν ἀνασκήκωσε τοὺς ὤμους με ὄφος κουρασμένο.

—Δὲ με καταλάβετε, Βάν Στράττεν. Μὲ ρώτατε ποιὰ ἦταν. Θάπρεπε μᾶλλον νὰ ρωτήσετε «ποιὸς ἦμουν»;

—Πολὺ καλά. Ποιὸς εἰστε, λοιπόν, κύριε 'Αρκάντιν;

Ἐκανε μιὰ ἀόριστη κίνηση, σταύρωσε πάλι

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

Εικονογράφησις Χ. Κουσέντου

Τριγύριζα στοὺς σκοτεινοὺς, χιονισμένους δρόμους, στὴν ὄχθη τοῦ μισοπαγωμένου ποταμοῦ.

τοῦ ΟΡΣΟΝ ΟΥΕΛΛΕΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Ἐνα συννεφιασμένο καὶ καταθλιπτικό βράδι, ὁ Γκάυ Βάν Στράττεν τριγυρίζει ἀσκοπα στὸ λιμάνι τῆς Νεαπόλεως. Εἶναι ἕνας τύπος τυχοδιωκτικός, νέος, ἄριστος, αἰωνίως μπλεγμένος με γυναῖκες καὶ με ἐπιχειρήσεις ὑποπτες. Τούτῃ τῇ φορᾷ μαζί με τὴν ἐρωμένη του, τὴ Μίλυ, μεταφέρει ἕνα φορτίο λαθραία τσιγάρα γιὰ λογαριασμὸ ἑνὸς πολὺ παράξενου ἀνθρώπου, τοῦ θαββαίου, ποὺ διευθύνει ἀπὸ τὸ δρόμο του στὸ Ἀλγέρι τὴς πιὸ παράνομες ἐπιχειρήσεις. Ἀξαφνα, καὶ ποὺ τριγυρίζει στὴν προαμεία, ὁ Γκάυ γίνεται μάρτυς μιᾶς τροχίτης σκηνῆς. Βλέπει ἕναν κουτὸ νὰ τρέχει δρόμο πορὶ πιδ γρήγορα γιὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τοὺς δασυννομικοὺς ποὺ τὸν κυνηγοῦν. Καθὼς προσπαθεῖ νὰ κρυφθῇ πέφτει πάνω σ' ἕναν πληγωμένο ποὺ χαροπαλεύει. Ἀγκισμαχώντας, ὁ πληγωμένος λέει πὼς τ' ὄνομά του εἶναι Μπράκκο καὶ πὼς, γιὰ νὰ δείξῃ στὸν Γκάυ τὴν ἀγνομασμένην του ἐπιδοὶ τοῦ παραστέκεται στὴς τελευταῖες του στιγμὲς, δὲ τὸν φανερώνει κατὶ ποὺ θὰ τὸν κἀν πλοῦσιον. Τὸ μόνο όμως ποὺ προλαβαίνει νὰ πῇ εἶναι ἕνα ὄνομα: Γκρέγκορ 'Αρκάντιν. Τὸ ὄνομα τοῦ θαυματοῦ τοῦ 'Αρκάντιν, τοῦ ἀνθρώπου ποὺ εἶναι ἀνεκαταμμένος στὴς πιὸ κολοσιᾶδες ἐπιχειρήσεις καὶ ποὺ ζῇ πολυγύμνος μ' ἕναν πέπλο μυστηρίου, γίνεται ἐμμονὴ ἰδέα γιὰ τὸν Γκάυ. Σκοπὸς τῆς ζωῆς του εἶναι τώρα νὰ πληρώσῃ τὸν παράξενον αὐτὸν ἄνθρωπον. Μαθαίνει πὼς ὁ 'Αρκάντιν ἔχει μιὰ κόρη, τὴν ὁμορφὴ καὶ ἀπρόσιτη Ράϊνα, καὶ με πολλὴ τέχνη κατορθώνει νὰ τὴν πλησιάσῃ. Ταξιδεύει μαζί της ὡς τὸ Σάν Τίρσο τῆς Ἰσπανίας, ὅπου ὁ 'Αρκάντιν ἔχει ἕναν πύργο καὶ ὅπου πρόκειται νὰ δώσῃ ἕνα τοῦς ἀνθρώπους του τὴ φιλία τῆς κόρης του με τὸν Γκάυ Βάν Στράττεν καὶ δταν τὸν βλέπῃ στὸ χορὸ, τὸν καλεῖ στὸ γραφεῖο του γιὰ νὰ συζητήσῃ μαζί του.

7

Ἀρχισα νὰ χάνω πάλι τὴν ψυχραιμία μου. Ἦταν φαίνεται τὸ σύστημα τοῦ 'Αρκάντιν νὰ ἐκνευρίζῃ τὸν ἀντίπαλό του, νὰ τὸν κἀν νὰ χάνῃ ὅλα τὰ ἀτοῦ.

—Σὰς εἶπα: Ὁ Μπράκκο πέθανε. Πέθανε πρὶν τρεῖς μῆνες στὴ Νεάπολη. Ἀπὸ μιὰ μαχαίρια.

—Δικὴ σας;

—Μα εσύ θα ήθελες να με ξαναπάρης κοντά σου;
—Σε τέτοιες στιγμές κάθε άντρας είναι αδύνατος, είπε ο Γκρεβίλ.

—Η Έμμα τον άπωθησε καί, κάνοντας ένα δημα προς τα πίσω, τον κύτταξε έρευνητικά. Ήταν ανήσυχος και δυστυχισμένος. Αυτό φαινότανε καθαρά από την κούραση που έδειχναν τα λεπτά, ώραία χαρακτηριστικά του, που πρόδιναν επίσης αδυναμία κι' αναποφασιστικότητα.

—Συγχώρησε με, σέ παρακαλώ, είπε ο Γκρεβίλ με κόπο, γιά τη σκηνή που έκανα του Χάμιλτον. Ήταν ανάρμοστη. Άλλα δεν ήξερα τί έλεγα. Μετάνιωσα αργότερα πικρά.

—Δεν έχει σημασία. Δεν έγινε κανένα κακό.
—Όχι, είπε ο Γκρεβίλ κοφτά, το κακό έγινε αργότερα.

—Τί θέλεις να πής;
—Θα το μάθεις όταν έρθη η ώρα... Νόμιζα πως τόξερες κιόλας. Γι' αυτό σέ ρώτησα αν ήρθες να μου κάνης σκηνή, είπε ο Γκρεβίλ.

Πήγε κοντά στην Έμμα, την έπιασε απ' το μπράτσο και την ώδηγησε έξω απ' το δωμάτιο.

—Θα σέ συνοδεύσω ως τ' άμάξι σου, είπε. Μπροστά στην έξωπορτα, στάθηκε ένα λεπτό.

—Προσπάθησε να με συγχωρήσης, Έμμα, είπε, αλλά ήταν ανάγκη να το κάνω.

—Να κάνης τί; ρώτησε η Έμμα, ξεφωνίζοντας σχεδόν απ' τον έκνευισμό της.

—Ο Γκρεβίλ άρνήθηκε να της άπαντήσει, τη δοήθηκε ν' άνεθή στ' άμάξι και της γύρισε την πλάτη.

—Γκρεβίλ! φώναξε η Έμμα.
—Εκείνος γύρισε το κεφάλι και της έρριξε ένα βλέμμα έπάνω απ' τον ώμο του.

—Άμφιβάλλω, είπε γελώντας, αν θα έχω ποτέ τη χαρά να σε πω εθεία... τώρα πιά.

Σ' όλη τη διαδρομή ως το Πικαντίλλυ η Έμμα συλλογιζόταν τα λόγια του Γκρεβίλ. Κάτι είχε κάνει ο Γκρεβίλ, αλλά τί;

—Ο σέρ Ουίλλιαμ την περίμενε. Με την πρώτη ματιά που του έρριξε η Έμμα διάβασε στο πρόσωπό του πως τα πράγματα δεν είχανε πάει καλά.

—Άπέφυγε ν' άντικρύση το βλέμμα της και ήταν τρομερά νευρικός. Τέλος, κάνοντας μεγάλη προσπάθεια γιά να μη χάση και η ίδια την αυτοκυριαρχία της και ύστερα από πολλές έρωτήσεις, η Έμμα κατώρθωσε να του άποσπάση την άλήθεια.

—Άρνήθηκε να δώση τη συγκατάθεσή του, είπε, και φοβάσαι να μου το πής.

—Ο Μεγαλειότατος καταλαβαίνει πολύ καλά πως δεν μπορεί να μ' έμποδισή να σέ παντρευτώ.

—Ναί, αλλά άρνήθηκε τη συγκατάθεσή του, έτσι δεν είναι;

ΔΙΤΕ

...έχετε ένα γευστικώτατο γλύκισμα και μιá ολοκληρωμένη τροφή με τη νέα

**Κρεμα
ION**

Όδηγία παρασκευής
έντός του κυτίου

ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ ΣΟΚΟΛΑΤΟΠΟΙΪΑΣ ION

—Ο σέρ Ουίλλιαμ γέλασε νευρικά.

—Ο καμένος έπηρεάζεται από τη βασιλίσσα. Έχει και την άρρώστια του που περιπλέκει τα πράγματα. Είναι άλήθεια, ξέρεις, πως του φορέσανε ζουρλομανδύα. Και να σου πω και κάτι ακόμη; Ήταν ο δυστυχής σέ τέτοια κατάσταση, που όταν η κρίση του έφτασε στο κατάρκιο, μίλουσε δεκαέξι ώρες συνέχεια, δεκαέξι ώρες χωρίς να σταματήσει ούτε ένα λεπτό.

—Ήτανε πρόδηλο πως ο σέρ Ουίλλιαμ έκανε δτι μπορούσε γιά να μη δώση μιá συγκεκριμένη άπάντηση.

—Πάντως δεν υπήρχε λόγος να ζητήσης τη γνώμη της βασιλίσσας.

—Η Μεγαλειότητα ήταν μαζί με τον βασιλέα, άγαπητή μου Έμμα.

—Τότε θα ήταν προτιμότερο να μην πής τίποτε και να περιμένης.

—Σωστό, αλλά δε μπόρεσα. Η Μεγαλειότητα ήθελε μόνη της το θέμα χωρίς να χάση διόλου καιρό.

—Η βασιλίσσα...;

—Φήμες δυσάρεστες και θλιβερές —έτσι είπε— φήμες δυσάρεστες και θλιβερές έφτασαν ως τ' αυτιά της. Δέ μπορώ κι' εγώ να έξηγησω πως έγινε αυτό το πράγμα, Έμμα, αλλά το γεγονός είναι πως δεν υπάρχει ούτε μιá λεπτομέρεια της ζωής σου που να μην την έχη μάθει η βασιλίσσα. Και από τη δική της άποψη —είναι ξέρεις γυναικα με πολύ άσπλητρες άρχες στη ζήτηματα της ήθικης— είσαι... άπαράδεκτη.

—Ο Γκρεβίλ! άναφώνησε η Έμμα.

—Ναί, ναί, πολύ το φοβούμαι. Η Μεγαλειότητα άμολόγησε πως ο Γκρεβίλ της ζήτησε άκρόαση. Έγώ, φυσικά... προσπάθησα να την μεταπείσω. Της είπα πως σ' έχω συγχωρήσει από καιρό. Της έξηγησα πως ήσουν νέα, άθωα, άπροσάτευτη. Της έτόνισα...

—Πώς μ' έχεις συγχωρήσει! άναφώνησε η Έμμα. Και συγχώρησες τον έαυτό σου που μ' έκανες δική σου, που με άποπλάνησες δίνοντας μου μιάν υπόσχεση που δεν την κράτησες; Πές μου, Χάμιλτον συγχώρησες τον έαυτό σου;

—Μά... γιά το Θεό, Έμμα, είχες... άσπλαγνική πολλές φορές πριν να...

—Το άγριο βλέμμα της τού έκοψε τη φόρα.

—Πριν να με κάνης τον πιο εύτυχισμένο άνθρωπο στον κόσμο, διάρθρωσε τη φράση του διαστικά.

—Θέλω να μάθω τί άκριδώς σου είπε η βασιλίσσα, πρόσταξε η Έμμα προσπαθώντας να συγκαταστή την ψυχραιμία της. Πές μου, Χάμιλτον, σέ παρακαλώ.

—Ο σέρ Ουίλλιαμ άναστήναξε.

—Η Μεγαλειότητα ήταν έξω φρενών. Όταν λέω έξω φρενών, έννοώ, φυσικά, πως ήταν πολύ-πολύ θυμωμένη, όχι πως έβαλε τις φωνές. Είπε... ναί, είπε: «Παντρευήτε την ελαφρόμυαλη αυτή γυναίκα, αν είσαστε ικανός να κάνετε μιá τέτοια τρέλλα, μην ξεχνάτε όμως πως τότε θα βρεθούμε στην άνάγκη να σάς άντικαταστήσωμε στη Νεάπολη». Αδύνατο να σου περιγράψω, Έμμα, την άγανάκτησή της. Θάπρεπε να τη δής γιά να με πιστέψης.

—Σφογγίζοντας το μέτωπό του, ο σέρ Ουίλλιαμ σωριάστηκε σέ μιá πολυθρόνα. Με κόπο η Έμμα έπνιξε το θυμό και την άπογοήτευσή της και τού έφερε ένα ποτήρι κρασί.

—Φέρε ακόμη ένα ποτήρι γιά σένα, είπε ο σέρ Ουίλλιαμ. Θέλω να κάνω μιá πρόποση.

—Η Έμμα γέλασε νευρικά.

—Μιά... πρόποση;

—Ναί, θέλω να πιούμε γιά την εύτυχία του γάμου μας, Έμμα. Πριν φύγω απ' το παλάτι, είχα πάρει κιόλας την άπόφασή μου. Δεν πρόκειται να στενοχωρηθώ, αν άποσυρθώ από τη διπλωματική ζωή. Θ' αγοράσω ένα μικρό κτήμα στην έξοχη... κάπου κοντά στη Μπαθ Ίσως, κι' εκεί θα ζήσωμε εύτυχισμένα όλη μας τη ζωή.

—Η Έμμα, εφηνικά πολύ πρακτική, είπε: —Το είπες αυτό στη βασιλίσσα;

—Όχι, όχι, αλλά αύριο - μεθαύριο θα ύποβάλω την παραίτησή μου.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Γιά την έβδομάδα 20—26 Φεβρουαρίου 1956

ΚΡΙΟΣ.—Γιά όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου: Έμποδία πάσης φύσεως θα σταματήσουν τις ένεργητικές σας προσπάθειες στόν επαγγελματικό τομέα. Αισθηματικές άνωμαλίες θα σάς στενοχωρήσουν. Κουράγιο. Εύνοική ημέρα: Τετάρτη, άριθ. 7 και 19.

ΤΑΥΡΟΣ.—Γιά όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου-20 Μαΐου: Δραστηριότητες και ένεργητικότης είναι άπαραίτητοι στη ζωή σας. Σκεφθήτε καλά όλες τις προτάσεις που θα σάς γίνουν. Μη παρασυρθήτε από συναισθηματισμούς. Εύνοική ημέρα: Σάββατον, άριθ. 5.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Γιά όσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου-21 'Ιουνίου: Έπιτυχίες ανθρώπων του στενού σας περιβάλλοντος θα σάς δάλουν σέ έννοιες. Έργασθήτε πιό έντατικά και θα έχετε έκπληκτικά άποτελέσματα στην εργασία σας. Θάρρος. Εύνοική ημέρα: Τρίτη, άριθ. 85.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Γιά όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν-22 'Ιουλίου: Η προσωπικότης σας θα φέρη τα ποθητά άποτελέσματα. Κάθε σας προσπάθεια θα στεφθή από έπιτυχία αν είσθε περισσότερο μετρίοφρων. Άναπαυθήτε το Σάββατοκύριακο. Εύνοική ημέρα: Πέμπτη, άριθ. 3.

ΛΕΩΝ.—Γιά όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου-22 Αύγουστου: Συνεργασθήτε με τους άνωτέρους και κατωτέρους σας, γιά να άποδώσετε χωρίς να δημιουργήτε έθρόνιτες. Κάποιο πρόσωπο θα προσπαθήσει να σάς έμποδισή. Εύνοική ημέρα: Δευτέρα, άριθ. 1.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Γιά όσους γεννήθηκαν από 23 Αύγ.-22 Σεπτεμβρίου: Μία άπροσδόκητη πρότασις θ' αλλάξη την επαγγελματική και αισθηματική σας ζωή, με εύνοικά άποτελέσματα. Σκεφθήτε λογικά πάντως πριν άποφασίσετε. Εύνοική ημέρα: Κυριακή, άριθ. 9 και 6.

ΖΥΓΟΣ.—Γιά όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ.-22 'Οκτωβρίου: Μην έμπρεασθήτε από ανθρώπους που δεν σάς εμπνέουν έμπιστοσύνη. Να έχετε πάντοτε την προσωπική σας γνώμη. Τα αισθηματικά ζητήματα νουνοούνται από τα άστρα. Εύνοική ημέρα: Κυριακή, άριθ. 7 και 3.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Γιά όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Νοεμβρ.: Ένδιαφερόμετοι περισσότερο γιά εκείνους που σάς έδωσαν σέ παρελθόν. Καινούργιοι όρίοντες άνοίγουν στην οικογενειακή και αισθηματική σας ζωή. Εύνοική ημέρα: Σάββατον, άριθ. 9.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Γιά όσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ.-21 Δεκεμβρ.: Άποφασίσετε να πραγματοποιήσετε κάθε σας καινούργια ιδέα. Υπάρχει πάντοτε καιρός γιά δημιουργικές προσπάθειες. Θα κάνετε σύντομα κάποιο έπωφελές ταξίδι. Εύνοική ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 2.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Γιά όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ.-19 'Ιανουαρ.: Η άβεβαιότης είναι ο χειρότερος σύμβουλος γιά έναν άνθρωπο, που εύρίσκει στην έποχή της δημιουργίας. Πάρτε μιάν άπόφασιν που δεν θα σάς κάνει άργότερα να μετανιώσετε. Εύνοική ημέρα: Τρίτη, άρ. 4.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Γιά όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φεβρίου: Πέρασαν οι δυσκολίες. Είναι καιρός να δείξετε τις πραγματικές σας επαγγελματικές ικανότητες. Θα λάβετε κάποιο γράμμα, που θα σάς έκνευρίση. Ψυχραιμία και θάρρος. Εύνοική ημέρα: Δευτέρα, άριθ. 5.

ΙΧΘΥΕΣ.—Γιά όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρ.-18 Μαρτίου: Πολλοί θα προσπαθήσουν να έμποδίσουν τα αισθηματικά σας σχέδια, χωρίς να το κατορθώσουν τελικά. Οι καλοί φίλοι θα σάς βοηθήσουν να δγήτε από την δύσκολη θέση. Εύνοική ημέρα: Πέμπτη, άριθ. 7.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει σέ 9 σημεία από το πρώτο. Μπορείτε να τ' άρθήτε:

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΝΟΣ:

1. Νανουρίζουν...
2. Θυμικός διά την μαλθακότητα του βασιλέως της Άσσυρίας.
3. Τού πρώτου πρωτοτόκου ανθρώπου... η άρχη και τ'ό τέλος — Ένας τέτοιος ήρως ύπηρεσε ο Άχιλλεύς (αιτιατική).
4. Συγκοινωνιακή άρτηρία — Ζωδιακός άστερισμός.
5. Σ' αυτήν αρίσκειναι σ'ό στοιχείο των οικίων — μπόδες (αίτ.) — Ούδ'ετ. άσρ. άνωταυμίας.
6. Κυριότερος ποταμός της Άλσαςίας — Άνγκει κατά τ'ό μεγαλύτερο μέρος εις την Τσχολοδοκίαν και Πολωνίαν (επάρθως).
7. Νοσόνος, παράγων, κυριολεκτικός και μεταφορικώς (δοτ.).
8. Δίδουν άριθμητικά τ'ό μ. Χ. Έτος γενήσεως τού 'Αδριανού ή... Ένα σημείον τού όρίζοντος, ξενικώς — Κοινοχρηστή σκόνη (αίτ.).
9. Κοιμένος (κυριαλ.) — Άχωρησά αλλά με... γνώσεις λατινικής.
10. Άρχαία πόλις της Κάτω Αιγύπτου, η όποία διεσώζετο μέχρι των χρόνων τού 'Ιουστινιανού, ένάθως — Η άρχη τού τέλους...
11. Προσωπική άντωνυμία — Η δοτική μέρους τού ποδός, ήχητικώς — Διάσπορος Γάλλος φιλόσοφος, ύποστηρίζας ότι ο άνθρωπος πρέπει να παραμείνη εις την φύσιν.
12. Ένδιαφερέι, άρισμένους θιασικούς καλλιτέχνας και μεταφορικώς... μηχανογράφους (αίτ.)...

ΚΑΘΕΤΟΣ:

1. Βάσει αυτής ένεργεί ή πολιτική.
2. Σ' αυτούς διέπρεψαν συχνά... οι Τούρκοι (αίτ.).
3. Ξενικόν μέτρον έπιφανειών — Μισή δμάς... — Σημιατική θεότης (αίτ.).
4. Επί των όθων αυτού ένίκησε ο Μέγας Άλέξανδρος τον Πάρων, τ'ό 327 π. Χ. — Κόψιμο...
5. Η γενέτειρα τού 'Ομηέρ, πρωτεύουσα τού νομού Καλβαντός — 'Ιρλανδού πολιτικός, χρηματίας

—Ο σκοπός τού ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και ομοδικού παιχνιδιού, είναι να έπιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

—Αρχιστε λοιπόν από όποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήσετε από το τετράγωνο αυτό σέ όποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο, όρίζοντως, καθεύως ή διαγώνως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξι που μπορείτε να δρτήτε.

—Σημειώσετε τώρα τη λέξι, που δρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα γιά μιάν άλλη λέξι και συνεχίστε, έως ότου δεν μπορείτε να δρτήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιά κάθε λέξι των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Γιά κάθε λέξι των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Γιά κάθε λέξι των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Γιά κάθε λέξι των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Γιά κάθε λέξι των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Γιά κάθε λέξι των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Γιά κάθε λέξι των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Γιά κάθε λέξι των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

λόγος της 'Ιρλανδίας (1831-1913).

6. Άρχαιολόγος πόλις της Μεσοήνης, πρωτεύουσα των πρώτων Αελητών, βασιλέων Τ'ό «Σατών» έπου έφυλακίσθη ο Μιραμπά.
7. Πόλις της Ν. Περσίας, πρωτεύουσα δμινύμου έπαρχίας — Σύντησις μιās μονάδος μετρήσεως χωρικώνότητος — Τ'ό έγγλέζικο έστράς αντίστροφος.
8. Γνωστή πόλις της Νοτιοισλαβίας — Πρόθεσις — Πρό τ'όσων έτών κατελήφθη το Στρασδούργον από τους Γάλλους. Σύμφωνον και 2 φωνήεντα που άποαδίδουν άριθμητικώς τον ζητούμενον άριθμόν έτών. Άντιστροφή είναι γνωστά των δρεβιτών αρχικά...
9. Έλλην ήμπερσιονιστής ζωγράφος (1878-1948) — Άναφορική άντωνυμία — Ένα ζών, άρχαϊστί.
10. Μήδενος έξαιρουμένου — Τ'ό φυτόν πολυανθές το δολδάρριζον, όπως λέγεται κοινώς.
11. Είναι το μόριον ού γραμματικώς (άντιστρ. γεν.) — Έξεκουράζει τους πνεύμονας.
12. Άηλούν λεπτομερεστάτην έξήγησιν — Νότα — Κόμιναν νόημα.

Τ	Ι	Σ	Π	Υ	Λ
Σ	Ρ	Ο	Ρ	Α	Ι
Δ	Α	Π	Α	Α	Δ
Σ	Ε	Σ	Υ	Ι	Ζ
Ι	Κ	Ε	Α	Α	Ο
Σ	Α	Τ	Σ	Ι	Μ

Γιά κάθε λέξι των 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.
Και ούτω καθ' έξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς γιά κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπορέσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑΣ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 49

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 45)

Τιληφονήκατε, η Ραΐνα δεν πρέπει να μάθη τίπο
18

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΘΥΜΑΣΤΕ ΠΟΤΕ;

...ή ξέρετε πότε παρουσιάστηκαν αὐτοὶ οἱ μασκαράδες πάνω σ' ἓνα πολεμικὸ πλοῖο καὶ ποιὸς μεταξύ τους ἦταν πρίγκιψ;

ΣΧΕΔΙΑ

Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ Ἰγκριντ, στὴ Γαλλία, εἶναι πανευχάριστη παρ' ὅλο το φορτωμένον πρόγραμμα ἐργασίας πού ἀντιμετωπίζει γιὰ τὸ προσεχές μέλλον. Πράγματι, ὅταν σὲ τρεῖς μῆνες τὸ «γύρισμα» τῆς «Ἑλένας» θὰ ἔξη τελειώσει, θὰ πρωταγωνιστήσῃ σὲ μιὰ ταῖνια τοῦ Ἀνατόλ Λίτβακ μὲ τίτλο «Ἀναστασία» καὶ θέμα τὴν μουσικερὴν ἱστορία τῆς κόρης τοῦ Τσάρου Νικολάου πού λέγεται ὅτι σώθηκε ἀπὸ τὴν σφαγὴ τοῦ Αἰκατερινεμπουργκ. Ἡ ταῖνια θὰ γυριστῇ στὸ Παρίσι, στὴ Βιέννη καὶ, ὡς, στὸ Χόλλυγουντ. Ἡ Ἰγκριντ, ὅμως, δὲν θὰ μείνῃ στὴν Ἀμερική γιὰ πολὺ, γιὰτὶ ἔχει ἤδη υπογράψῃ συμβόλαιον μὲ ἕνα Γάλλο ἐπιχειρηματία νὰ πρωταγωνιστήσῃ στὴν γαλλικὴν διασκευὴ τοῦ γνωστοῦ θεατρικοῦ ἔργου «Τοῦ καὶ συμπεθῆαι» πού προκάλεσε τόσο καλαυκτικὰ σχόλια γιὰ τὴν πρωταγωνιστριά του Τζόαν Φονταίν, ἡ ὁποία τὸ ἐπαίνει, ὡς πρώτη διδάσασα, στὸ Μπροντγουαίη.

—Δὲν θέλω καθόλου νὰ πάω στὸ Χόλλυγουντ, ἀπαντᾷ ἡ "Ιγκριντ σὲ σχετικὴ ἐρώτησι. Μόνον ἂν θεωρηθῇ ἀπαραίτητο. "Όλοι μὲ γκρινιάζουν, γιατί δὲν πάω καὶ γιατί δὲν πάω. Ἀπλοῦστατα, δὲν θέλω νὰ ξαναθυμιάσω ὅλο ἐκεῖνο τὸ σκάνδαλο πού θά ἔκανε ἄλλωστε κακό καὶ στήν Πία.

Ἀπὸ τότε, ὡς γνωστόν, ἡ Ἰγκριντ δὲν ἔχει ξαναδεῖ τὴν Σουηθὶ κόρη της. Ζῇ στὴν Ἱταλία μετὰ τὸ γιὸς τὸ Ροσσελλίνι ἀπὸ τὸν πρῶτο του γάμο καὶ μετὰ τὰ τρία δικά της παιδιά, δάκκια, τὸν Ρομπερτίνο καὶ τὶς διδυμες, τὴν Ἰσαβέλλα καὶ τὴν Ἰγκριντ, τὰ ὁποῖα ἔχει μαζί της στὴ Γαλλία.

—Δέν μέ νοιάζει πού ζῶ, καί τὰ παιδιὰ μου ἔχουν συνηθίσει στή ζωὴ τοῦ ξενοδοχείου. Ἐπειδὴ ὅμως θά μείνωμε πολὺν καιρὸ ἐδῶ στὸ Παρίσι, πιθανὸν νὰ πρέπη νὰ θρῶ καμμιὰ βιλλέτσα μέ λίγο κήπο γιὰ νὰ μποροῦν νὰ παίξουν.

Γιατί, ακόμη και σήμερα, ή "Ιγκριντ είναι, πρὶν ἀπ' ὅλα, ή καλή μητέρα και ή νοικοκυ-
ρά, ὡς πρῶτη θήλεια ὁ Ρομπέρτο. Κι' ἂν δὲν
εἶχε τὴν πίκρα ποῦ τῆς ἔφερε ή ἀρνησις ποῦ
πρώτης της κόρης νὰ τὴν θλέπει και ή ἐπι-
θεσι τὴν ὁποῖαν ὑπέστη στὴν πατρίδα της ἀ-
πὸ ὅλον τὸν κόσμον ἐκεῖ (παρ' ὅλον ὅτι τὰ
«Στρόμπολι» εἶχε τεραστὰ οἰκονομική ἀπό-
δοσι και οἱ ἀνθρώποι ἔκαναν οὐρὲς ὀλону-
κτιες μέσος στα χιόνια γιὰ ν' ἀγοράσουν εἰσι-
τηρία) θὰ ἦταν σήμερα εὐτυχισμένη. "Οχι
γιατί ὅλα πάνε καλὰ στὴ ζωὴ της, ἀλλὰ γιὰ-
τί ζῇ, ἐπὶ τέλους, παρὰ τῆς στενωχῶριες ποῦ
ἔχει κι' αὐτὴ ὡς ἔχουν ὅλοι οἱ κοινοὶ θνη-

τοί, μία ζωή φυσιολογική με τις καλές και με τις κακές της ημέρες. Ή Μπεργκμαν δεν φαίνεται να έχει ημετανιώσει που κατέβηκε από το θάβρο της θεάς και στερήθηκε το θυμιάμα των Αμερικανών που την είχαν σαν εφόδιο χωρίς άδυναμιες και χωρίς φόβους.

Και, όσοι θέλουν το καλό της, δέν μπορεί να μὴν τῆς εὐχώνται νὰ τῆς ἔρθουν ὅλα δεξιὰ καὶ νὰ γνωρίσῃ, στὸ τρίτο αὐτὸ κεφάλαιο τῆς καριέρας της, ποὺ ἀρχίζει σήμερα, κά-
θε δυνατὴ ἐπιτυχία. ■ ■ ■

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 17

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΒΑΥΚΑΛΙΖΟΥΝ. 2. ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΟΣ. 3. «Κά-
ιν» — 'Ανδρέϊον. 4. ΟΔΟΣ — ΚΡΙΟΣ. 5. ΠΑΜΠΑΝ — ΤΙ. 6. ΙΛ —
Η «ΣΙΛΕΣΙΑ». 7. ΜΙΑΣΜΑΤΙ. 8. ΟΣΤ (76 μ. Χ) — ΣΟΔΑΝ. 9. ΤΗΜ-
ΤΟΙ — ΣΙΝΕ. 10. Η «ΟΝΟΥΦΙΣ» — ΤΑΥ. 11. ΣΥ — ΜΡ (ΜΗΡΩ) —
ΡΟΥΣΣΩ. 12. ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑΝ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΣ. 2. ΒΑΝΔΑΛΙΣΜΟΥΣ. 3. ΑΡ —
ΟΜ(ας) — ΑΤΗΝ. 4. ΥΔΑΣΠΗΣ — ΤΟΜΗ. 5. ΚΑΝ — ΑΣΜΠΟΥΡΝ.
6. ΑΝΔΑΝΙΑ — Φ. 7. ΛΑΡ — ΛΤ (Λίτρα). — «ΡΠ». 8. ΙΠΕΚ — ΕΙΣ
— ΣΟΕ = 275 (1956 - «1681» = 285) ή Έλλην. Όρειοι. Σύνδε-
σμος. 9. ΖΑ·ΙΡΗΣ — ΟΣ — ΥΣ. 10. ΟΛΟΙ — ΙΝΔΙΤΣΙ. 11. ΑΤΟ-
ΝΟΥ — ΑΝΑΣΙΑ. 12. ΝΣ — ΣΙ — ΝΕΡΩΝ.

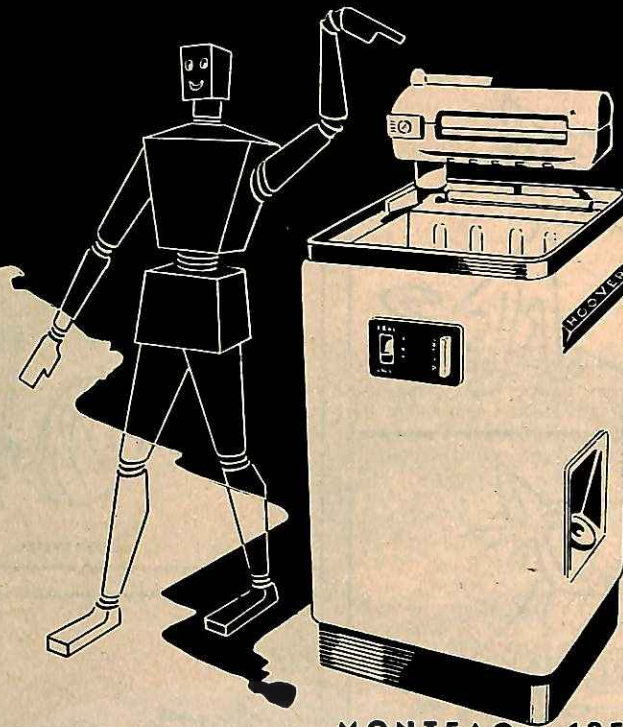
ЗИГК - ЗАГК АР. 17

'Ο ειδικός συνεργάτης μας έπαιξε με τὰς λέξεις: ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑ-
 ΖΟΜΑΙ — ΔΙΑΣΤΑΣΙΣ — ΤΙΣ — ΔΑ 50 βαθμούς. Ήσυχρητική δαδμο-
 λογία επιτυγχάνεται επίσης (47!) με τὰς λέξεις: ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ — ΔΙΑ-
 ΣΚΕΔΑΣΙΣ — ΜΟΖΑΣ — ΙΣΑ — ΤΑΥ. Ίδου καί μερικὰ ἀπὸ τῶν πάλι-
 πολλές ἄλλες πιθανότητες: ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ — ΔΙΑΣΠΟΡΑ — ΙΚΕΣΙΑΙ —
 ΠΟΡΠΑΙ — ΔΡΑΣΙΣ — ΣΠΟΡΑΔΕΣ — ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ — ΠΑΥ-
 ΣΑΤΕ — ΔΙΑΣΠΑΣΙΣ — ΤΡΟΠΑΙΑ — ΤΣΙΡΟΣ — ΛΑΥΡΑΣ κλπ.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 17

1. Δάπεδον κάτω δεξιά. 2. Ρολόι κυρίας δεξιά. 3. Μενταγιόν κυρίας στο κέντρον. 4. Πόνος λείπει στο «Μερκούρη». 5. Φόρεμα κυρίας άριστερά μακρύτερον. 6. Τόποι προθήκης μαύρης μακρύτερον. 7. Φωτογραφία προθήκης από βάθος άριστερά. 8. Τσάντα κυίας άριστερά. 9. Όροφή άριστερά.

Αυτό είναι
 τὸ ΑΥΤΟΜΑΤΟΝ πλυντήριο
 HOOVER μὲ αὐτορουθμιζόμενον
 ἠλεκτροκίνητον στιπτήριο μὲ
 ΘΕΡΜΑΝΣΙΝ νεροῦ ἢ ΑΝΕΥ.

MONTEAO 1956

1. Δένφειρεί τὰ ρούχα χάρις
στὴν πατέντα HOOVER.
2. Πλένει κάθε 4 λεπτά
3. Στίζει αὐτομάτως τὰ
ρούχα (πλατύτερο στίφηριο).
4. Θερμαίνει ἢ ὀχι τὸ νερό.
5. Αὐτόματος ἀντλία.
6. Πιάνει λίγο χρόνο.
7. Μετακινεῖται εὐκόλα.

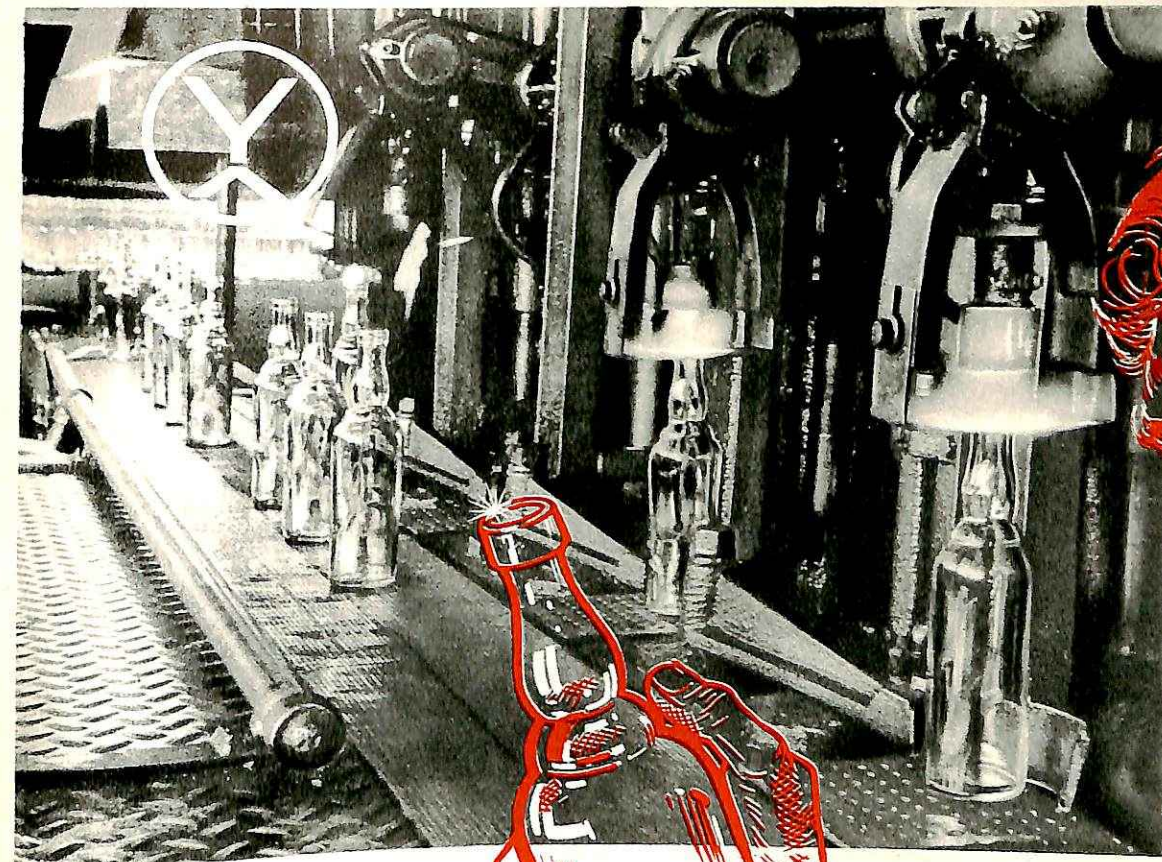
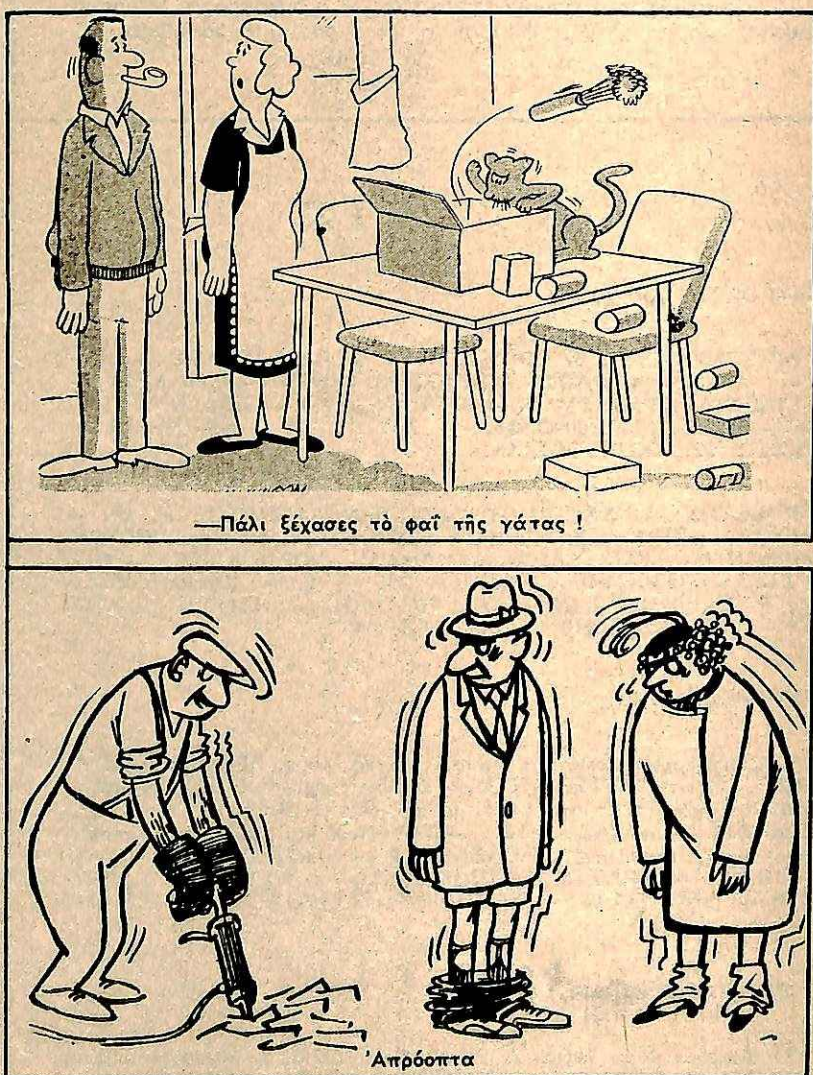
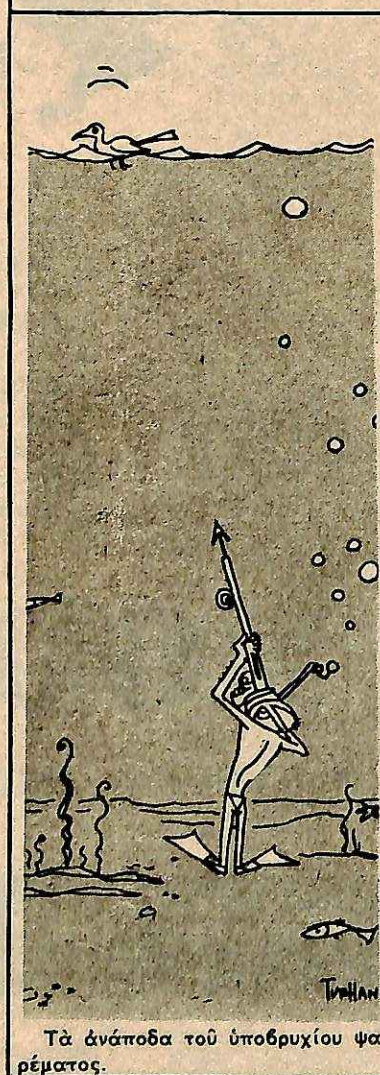
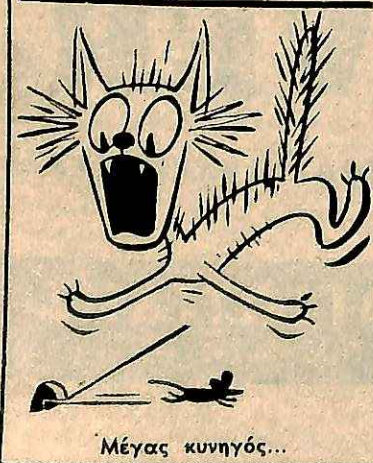
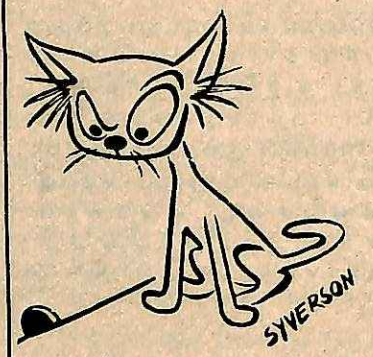
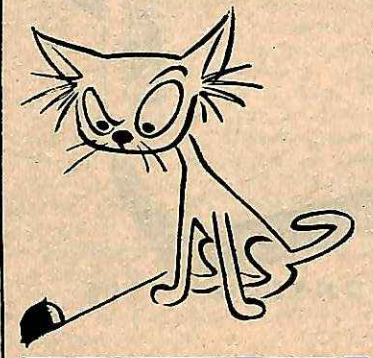
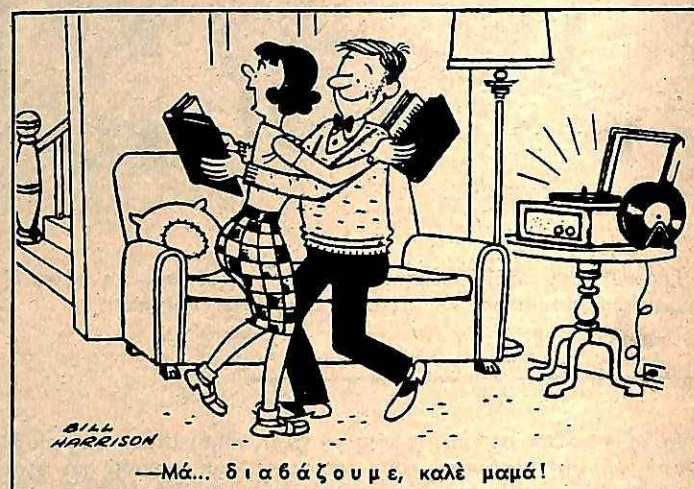
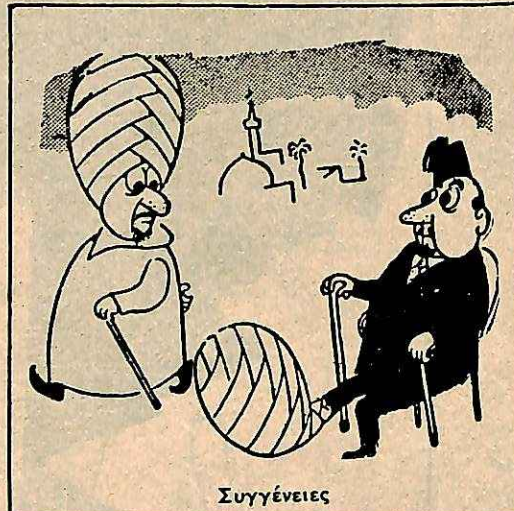
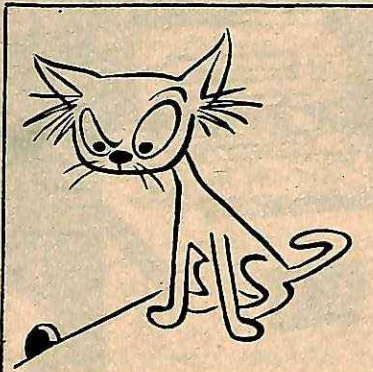
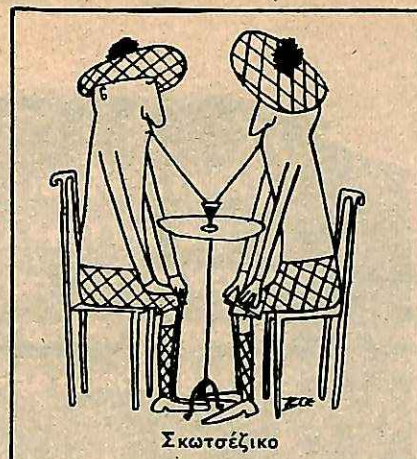

HOOVER

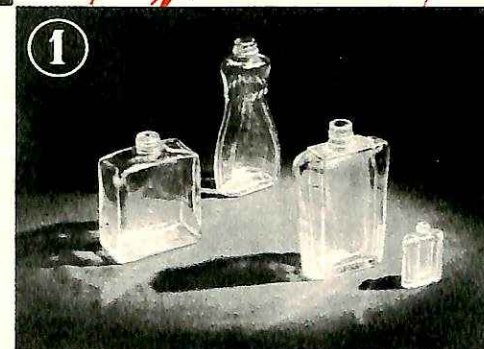
ΣΠΙΤΙ ΚΑΘΑΡΟ - ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Β. & Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ
ΧΡ. ΛΑΔΑ 13α - ΤΗΛ. 26.747

ΧΙΟΥΜΟΡ

Η ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΜΗΧΑΝΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΦΙΑΛΩΝ. (Απόδοσις μέχρι
60.000 τεμάχια ἡμερησίως).

Ἡ πολύτιμος πείρα 41 ἐτῶν δημιουργικῆς ἐργασίας εἰς τὴν
ὕαλουργία καὶ τὰ πλέον σύγχρονα ἐπιστημονικὰ καὶ τε-
χνικὰ μέσα πού διαθέτομεν σᾶς δίδουν σήμερα τὴν δυνα-
τότητα νὰ ἐμπιστευθῆτε τὰς παραγγελίας σας εἰς τὸ με-
γαλύτερο βιομηχανικὸ ὄργανισμὸ τῆς χώρας.

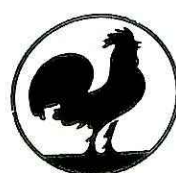
Ἀσύγκριτος εἰς δυνατότητα παραγωγῆς καὶ ἀσυναγώνι-
στος εἰς ποιότητα.

ΠΑΡΑΓΟΜΕΝΑ ΕΙΔΗ ΦΙΑΛΩΝ

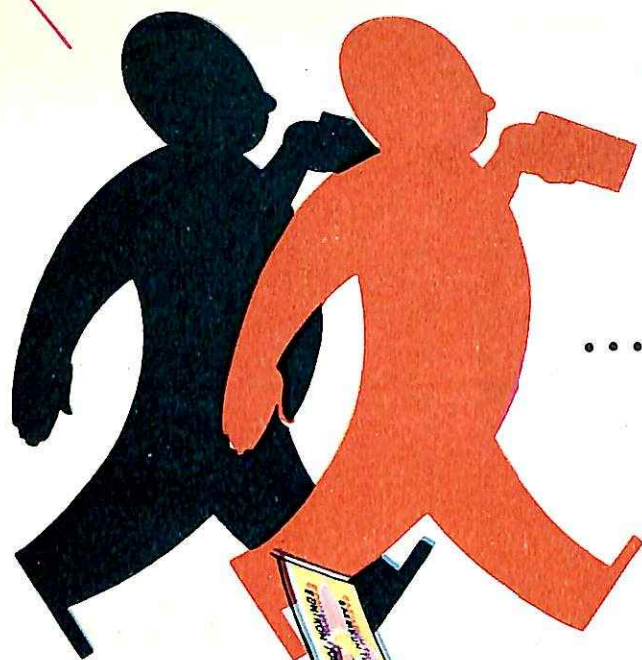
1 ΑΡΩΜΑΤΟΠΟΙΙΑΣ 3 ΠΟΤΟΠΟΙΙΑΣ
2 ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΑ 4 ΓΑΛΑΚΤΟΣ & ΑΕΡ. ΠΟΤΩΝ

Ἐπίσης εἰς τὸ ὕαλουργεῖον τῆς Ἑταιρίας παράγονται

- ΥΑΛΟΠΙΝΑΚΕΣ ΚΟΙΝΟΙ - ΟΠΛΙΣΜΕΝΟΙ - ΧΕΙΛΙΑΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
- ΕΙΔΗ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ • ΣΦΛΗΝΕΣ • ΥΑΛΟΒΑΜΒΑΕ
- ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΚΟΙΝΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ & ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
- ΒΑΖΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

...Κερδίζει ο ΕΝΑΣ στους ΔΥΟ

...”Ετοι ή τύχη παραστέκει στο
πλευρό σας πρόδυμη νά βοηθή-
ση τούς προνοητικούς πού δέν
άψηφοῦν τὸ χαμογελό της...

Μή ξέχνατε ποτέ ὅτι:

ΣΤΟΥΣ ΔΥΟ ΚΕΡΔΙΖΕΙ Ο ΕΝΑΣ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ